

KOCKY

- Chuck Norris nepočína hrdinú, ľudia počívajú jeho
- Chuck Norris si nechá zastrihať fúzy – samostatne
- Chuck kapeľ z otuchy tá rýchlo, le sa začal v... ..
- Chuck Norris odohrá akčnává kámeru sk...
- Chuck Norris sa kápe rúkov...
- Chuck Norris sa v ďalší dokáže sťahovať k...
- Chuck Norris máu vyvolať krajkami...
- Chuck Norris zohrabí 12 minútami...
- Chuck Norris roz prečlní vied...
- Chuck Norris vna recitovať...

Chaujem... Práve dnes som rozmyšľala nad tým, že mi zostávajú cca dva mesiace a idem domov."

do 17:45, okrem stredy, to už mám po obede voľno. Po škole nakupím, najesám sa, na net, niečo sa popozriem a spať."

K... Ako sa máš? Dobry den?

K... Nemala si...

T... Boli sa vyučovacích hodinách. Ešte boli zariadení do jednotlivých tried, a tam strávil dva dni."

K... Bolo ťažké organizovať... ..

T... Áno, je to veľmi náročné, ale som mohol niečo také organizovať, pretože som takisto veci bevia."

K... Ak si krúžil, aby sa nikto mohol zapísať na takonová výmena... ..

T... Neviebam, sme po... ..

CO ROBIA, KED NFUCIA?

Čo oko videlo, ale...

Čavte, KOCKAČI! =) V posledných dňoch ponorené do stavu "bezstarostnosti" nepozorajte tak a priznajte sa...

... .. ktorú ešte stále e... 28. májov. Pre ne... .. minuleho rohu v... That Never Come

rozhovor

PMÁŠOM

Drahí študenti,
nanešťastie, opäť sme dali letu bozk na rozlúčku a september nás trpko privítal povinnosťou znova chodiť do školy.

Toto obdobie po lete je pre mňa osobne zvláštne depresívne a špeciálne tento rok, keď pre mňa moje leto ubehlo šialene rýchlo a skončilo ešte pred mojím začiatkom. Ako počúvam z rôznych strán, nie som sama s takým názorom. Navyše, hádam poznáte ten pocit bezmocnosti, keď všetky motivácie a duševná sila sú žalostne slabé a všetko vám padá na hlavu. Práca je veľa a je ťažké znova nabehnúť na školský režim, kde je človek na rozdiel od letného neporovnateľne väčším obmedzený a času je zrazu málo.

K a ž d o p á d n e , škola znova vyžaduje našu prítomnosť a my sme zase nútení pracovať na rozvoji nielen našich vedomostí, ale hlavne našej osobnosti a získavaní nových zážitkov a vzrušujúcich skúseností, ktoré tiež pomáhajú v nachádzaní duševnej sily a úžasnej chuti a nedočkavosti, čo prinesie budúcnosť.

Chcem privítať na našej jedinečnej škole nových prvákov. Želám vám a tiež celej škole krás-

ny a neopakovateľný nový školský rok, ako neopakovateľné sú všetky roky na slávnom GPH. Nevzdávajte sa svojich cieľov a snov a nebojte sa pádov, ale tešte sa na vzostupy a úspechy. Život je nevyspytateľný, no zato vzrušujúci. Po celé jeho trvanie sa učíme, aby sme boli múdri a inteligentní, tak nebojme sa tým byť!

A z príležitosti 20. výročia pádu komunizmu, pádu neslobody a diktatúry, pripomínam, že každý človek má prirodzené právo na svoj vlastný názor. A toto právo nie je vecou dohody. Bolo prirodzene dané každému z nás od momentu stvorenia sveta. Je neoddeliteľnou súčasťou našich osobností a nefalšovaného vnútorného šťastia a pohody.

Milí moji, prajem vám, nám, čo najviac síl, radosti, húževnatosti, entuziazmu, slobody, šťastia, lásky a úplne najviac zdravia po celý tento okrúhly školský rok 2009/2010! Pomáhajte si, buďte teľorantní a majte sa radi! Tak zatiaľ...

Ewe

KOCKY ©

Študentský občasník
Gymnázia P. Horova
v Michalovciach
14. ročník

Eva Spišáková (3.E) – Ewe
šéfredaktorka

Gabriela Matejová (2.E) – G@BcA
zástupkyňa šéfredaktorky

Natália Ferencová (4.D) – NF
Zuzana Navrátilová (3.C) – Suzi
Anna Činčárová (3.F) – Angie
Zuzana Uhalová (2.D) – Sue
Anna Schnitzerová (2.D) – Aňa
Nikola Sabová (2.D) – Niki
Zuzana Butelová (1.G) – Zuzača
Tatiana Krčmáriková (1.G) – Tathy
Patricia Ďuranová (1.D) – Nessi
Andrea Eštoková (2.A) – Andrea
Michaela Mošková (4.E) – Moška
Lukáš Lukačín (4.F) – Lukáš
Martina Berešová (4.F) – Martinaa
Ivana Padová (2.G) – Ivana

Foto & obálka:

Zuzana Uhalová (2.D)

Grafika & design:

Jakub Mana (3.A)

Pomocná rada:

Mgr. Brigita Porvazníková

Vydáva:

Gymnázium P. Horova
Masarykova ul. č.1
071 79 Michalovce

Tlač:

RENOMA s.r.o.
Andreja Kmeťá 4
071 79 Michalovce

Náklad: 350 ks

Obsah

ČO BOLO, ČO BUDE ...

Čo bolo...

máj:

9. máj - Uskutočnila sa rozlúčka s minuloročnými štvrtákmi. Pre niekoho veľmi dojemná scénka, pre väčšinu neštvrtáckych študentov len menšia ulievačka zo školy.

WE WILL MISS YOU

18. - 22. máj - Keď si štvrtáci testovali úroveň svojej dospelosti, teľrajší štvrtáci zažili pravý GPH-čkarský KOČAP v Bystrej. Nás ostatných do školy nepustili, navyše sme profesorom museli sľúbiť štúdium doma, kto-

ré nesplnilo svoj študijný účel :).

jún:

26. jún - Nezabudnuteľné školské výlety.

29. jún - Opäť sa uskutočnil športový deň, kde som si ale všimla úbytok študentov. Síce, bolo horúco.

30. jún - Koniec školského roka 2008/2009.

august:

1. júl - 30. august - Leto 2009 je už len minulosťou, no spomienky zostali.

september:

2. september - Zasa a znova sa brány Gymnázia Pavla Horova dokorán

otvorili stovkám nedočkavých študentov, aby mohli úspešnou nohou vykročiť do nového školského roka 2009/2010.

október:

7. - 8. október - Horliví študenti fyziky sa zúčastnili exkurzie do Centra popularizácie fyziky pri Gymnázium Paulínino Tótha v Martine, vrátane návštevy Národnej knižnice a sídla Matice slovenskej.

12. október - pripomenuli sme si výročie založenia GPH

Uskutoční sa Gymnaziálny päťboj, Prírodovedný päťboj a I-Ge-Pe-Ha Boj.

28. október - Halloween opäť prinesie do našej školy trochu zo svojho záhrobného strasidelného čara a duchov, upírov a čarodejnice.

Čo bude:

november:

2. - 6. november - Týždeň vedy a techniky na GPH

5. - 6. november - Ako každý rok, uskutoční sa exkurzia študentov informatických tried do Brna, tentokrát už na novootvorený Digitex, ktorý zaujme plné miesto na Výstavišti Brno namiesto Invexu

13. november - Uchaľak (organizuje 4.A) ktorého sa nevieme dočkať! :)

17. november - Pripomenieme si slávnostné 20. výročie Nežnej revolúcie, ktoré je veľmi dôležitým medzníkom v našich dejinách.

18. november - Deň otvorených dverí na GPH

21. november - Volejbalový turnaj profesorov

November - december - Štvrtácke stužkové

december:

23. december 2009 - 8. január 2010 - Zázračné Vianoce spojené s vianočnými prázdninami, ktoré budú trvať skoro neuveriteľné 3 týždne, pretože vyučovanie sa začína v pondelok 11. januára 2010!

január:

29. január 2010 - Koniec 1. polroka

február:

11. február 2010 - Dátum pre Valentínsky ples je už známy. Tak sa tešte! :)

Ewe
obrázky: internet

Každý človek chce byť šťastný. Najradšej hneď a navždy. Niet nikoho, kto by o tom nesníval...

„Ten, kto som, clivo zdraví toho, kým by som chcel byť.“ Za touto vetou dánskeho filozofa S. Kierkegarda sa skrýva želanie, ktoré všetci poznáme: naša realita- akí sme- a náš ideál- akými by sme chceli byť. Tie

sa neraz navzájom líšia. Je celkom pochopiteľné, že každý človek by chcel byť ideálny. Ideály sú v podstate pozitívne, pretože majú silu vyburcovať nás k rastu. Ideály potrebujeme, aby sme sa vylákali z nášho pohodlia. Žiaľ, mnohí sa so svojim ideálom identifikujú až natoľko, že strácajú odva-

hu akceptovať sa takými, akí sú. Zdráhajú sa prijať vlastnú realitu. Myslia

„ Ten, kto som, clivo zdraví toho, kým by som chcel byť...“

ZÍSKAME ŠŤASTIE SVOJOU DOKONALOSŤOU???

si, že len vtedy ich budú uznávať, ak dokážu viac, ako tí druhí. Takmer sa roztopia vo svojom ideály. Mnohých posadla nedôvera, že takých, akými sú, ich odmietnu. Povedia si: keby si vedel, aký v skutočnosti som, neakceptoval by si ma. Alebo: keby ľudia vedeli, aký som, akú mám fantáziu, vysmiali by ma.

Okolo seba môžeme vidieť veľa takýchto ľudí. V uliciach,

nákupných centrách, na chodbách GPH... Možno si jedným z nich aj TY... JA...MY. Byť dokonalými za každú cenu je však zbytočné. Utekať pred samým sebou je len pochabá hra, ktorá z nás robí niekoho iného. Byť šťastnými, znamená ostať samým sebou a ukázať ostatným svoju vlastnú tvár. Narodiť sa ako originál a nezomrieť ako kópia. To je kľúč šťast-

ného života. Šťastie je ako plaché vtáča. Ak po ňom unáhlene siahneš, odplašíš ho. Ak však pokojne vystrieš ruku, možno zosadne. Zámerne sa usilovať o šťastie s pocitom: „Ak budem dokonalý, budem šťastný.“, neprináša úžitok. Môže byť dokonalý človek šťastným??? Nie... Dokonalosť totiž neexistuje. A to znamená, že aj my s úpenlivou túžbou po

dokonalosti, prestávame existovať. Myslíme len na seba. Stávame sa egoistami. Byť však naplno prítomný vo vlastnom živote, takým akým naozaj som, byť v dnešku, byť tu, byť prístupný ostatným a mať chuť naplno ŽIŤ je cesta, ako byť SKUTOČNE šťastný...

Niki

foto: internet

Múdrosti našich hlavičiek

Znova škola, znova Kocky a znova táto rubrika. Musím však povedať, že vôbec nie je ľahké presvedčiť vás, aby ste so mnou spolupracovali. Je čoraz ťažšie nájsť niekoho, kto bude ochotný odpovedať na moje otázky. Lebo akonáhle vytiahnem diktafón, všetci zutekajú, akoby to bol mŕtvy potkan v pokročilom štádiu rozpadu. Eudia, spamätajte sa! Veď aj vy tvoríte Kocky! (Teda, ak máte dost' odvahy postaviť sa tvárou v tvár úplne neškodnému, malému diktafónu, hláste sa v 2.D.)

1) **Čo to znamená, že žene tikajú biologické hodiny?**

- Neviem... počkaj... žeee žena chce mať dieťa, ale nemá šťastie?
- Že je najvyšší čas, aby si našla partnera a mala bábätko.
- Je stará dievka.
- Že umiera.

(Odpoveď: Je vo veku, kedy je najvyšší čas mať dieťa.)

2) **Viete vymenovať nejaký div sveta okrem pyramídy?**

- No jasné! Všetky ti poviem... eee... dobre, tak nie všetky... záhrady v Babylo-
ne, Diov chrám, abo také dačo... eee... hej a dajaký maják na dajkom ostrove ešte...
- Stonehenge.

- *Ta tote záhrady, maják...*
- *Jak sa volajú tote kamene?*
- *8. div sveta – kondómy =)*
- *Neee... bo 8. div sveta je GPH... kondómy sú až deviate...*

(Odpoveď: Artemidin chrám v Efeze, mauzóleum v Halikarnasse, Alexandrijsky maják, visuté záhrady kráľovnej Semiramis v Babylone, Diova socha v Olympii, Rodoský kolos)

3) **Koľko žien mal Henry VIII?**

- 8
- 6
- *To nikto nevie, lebo si to vzali do hrobu.*
- *To viem! To viem so Simsonovcov! To on chcel mať syna, ale so žiadnou nemohol mať, tak sa vrátil k tej prvej a tá bola krava, tá ho zabila.*

(Odpoveď: šesť)

4) **Čo bola prvá veta N. Armstronga, keď vstúpil na mesiac?**

- *Oh yeah!*
- *Oh shit! Kde som to skončil?!*
- *Do r..i, tu je pusto...*
- *Au – lebo stupil zle a zlomil nohu.*

(Odpoveď: Je to malý krok pre človeka, ale veľký skok pre ľudstvo.)

5) **Ako znie Darwinova teória evolúcie?**

- *To viem tiež so Simsonovcov! Počkaj... že sme sa vyvinuli z opíc.*
- *Že sme sa vyvinuli z opice... či z ľudoopov?*
- *Že človek je sprostější ako vyzerá.*
- *Dačo s homo, ne?*

(Odpoveď: Všetky dnešné organizmy sú v konečnom dôsledku príbuzné a vznikli z jedného alebo niekoľko málo spoločných počiatočných druhov/jedincov. Zložitejšie druhy živočíchov sa vyvinuli z jednoduchších foriem.)

Sue

Čo je vo svete...

..GPH novučké a aktuálne? Alebo prváci v akcii.

No asi čo!? No predsa naši novo nabudnutí prváci. Určite sa im tu zatiaľ páči, keďže od niektorých profesorov majú trochu času na takzvané aklimatizovanie. Ale aj to raz bude musieť skončiť tak, ako raz príde niečo úžasne krásne a veľkolepé pre nás i vás. Ale hlavne pre nás, nás starších. Ak ste mysleli na slávny Uchaľak, tak ste pravdepodobne veľmi inteligentní a patríte sem na GPH.

13. 11. 2009 alebo deň s veľkým D

Tentoraz to pripadá na deň 13.11.2009 a to je v piatok, z čoho vyplýva, že je to ľudovo nazývaný Piatok 13. (pozn. trinásteho). Pre niekoho je tento deň postrachom všetkých dní, ale pre niekoho je to jeden zo šťastných dní. Nebojte sa, ani sa nemáte čoho báť. Vo svojich rukách to má 4.A, ktorá už na ňom usilovne pracuje. Bude to pre vás neopako-

vateľný a nezabudnuteľný zážitok, preto starší od vás očakávajú, aby ste sa ho zúčastnili všetci. A taktiež nezabudnite, že sa nám v peknej paráde predvediete, čo ste si prichystali a krásne nacvičili na úžasné témy od 4.A. Ako hovorím, niet sa čoho báť, ale predsa len piatok 13. je piatok 13. tak vám prajem veľa šťastia a ja dúfam, že sa na nás telocvičňa nezrúti.

...Billy Talent obdivuhodné, alebo čo sa udialo v ich svete.

Neviem, ako ste na tom s Billy Talent, ale ja ich žeriem. Samozrejme, že nie doslovne. Ale ak sa medzi vami niekto nájde, kto ich zbožňuje, mám preňho 2 dobré správy, ale aj ich históriu v malej skratke pre tých, čo by sa chceli o Billy Talent dozvedieť viac.

Billy Talent je Billy Talent

Billy Talent je punk-rocková 4-členná hudobná skupina, ktorá je na hudobnej scéne už dobrých 16 rokov. Zostava je stále tá istá ako pred 16 rokmi, čiže je tu Ben Kowalewicz (spev), Ian D'sa (gitar a spev), Jon Gallant (basová gitara a spev) a Aaron Solowoniuk (bicie).

Billy Talent na tretiu

Najprv hrávali pod názvom Petz a pod ním nahrali aj svoj úplne prvý štúdiový album s názvom Watoosh!. Ako formácia

Billy Talent doposiaľ vydali 3 štúdiové albumy, a to z roku 2003 je to Billy Talent, z roku 2006 je to Billy Talent II a toto leto, presnejšie 14. 7. 2009, vydali, zatiaľ, posledný štúdiový album.

Nazvali ho Billy Talent III, ako inak. Ich posledný album je úžasne zostavený. Od pár balád ako *White sparrows* po poriadne pecky ako *Devil on my shoulder*. Na televíznej stanici MTV sú z ich najnovšieho albumu vypustené pesničky s názvom „*Rusted from the rain*“ a „*Devil on my shoulder*“. Bohužiaľ, tieto pesničky nie je počuť v bežných slovenských rádiách ako je Rádio Kiss, či Expres.

A nakoniec, niečo pre fanúšikov

Ale ak by ste silou mocou chceli počuť pesničky doposiaľ spomenuté, s veľkou pravdepodobnosťou ich naladíte na Rockjam rádiu alebo na slávnom www.youtube.com. A pre fanúšikov nesmiem zabudnúť na druhú dobrú správu. Ak by ste chceli vidieť Bena osobne na krásne veľkom pódiu pod obrovskými reflektormi svetla žiariacich priamo naňho, tak 21. XI. 2009 budú mať koncert v Prahe a 1. XII. 2009 vo Viedni, a lístky nie sú ani veľmi drahé.

...Paramore motýlie a čo pribudlo.

Paramore je tá najúžasnejšia kapela, ktorú som v živote počula. Niektorí z vás mi určite dáte za pravdu, že je to tak. Hayleyin hlas ja neopísateľný a jej vlasy sú vždy peckové. Raz ich má oranžové, raz červené a raz pre zmenu svetlozlté. No tiež k nej patrí jej oranžový mikrofón. A ako som v titule naznačila, dozviete sa aj to, čo je v Paramore motýlie.

Paramore a... len Paramore

Paramore je pomerne celkom mladá pop-punková, teraz už oficiálne 5-členná, hudobná formácia, ku ktorej sa 15. 6. 2009 pridal, respektíve ho oficiálne vyhlásili za člena kapely a je to mladý Taylor York. Ale bola by som neslušná, keby som nepredstavila všetkých jej členov. Je tu Hayley Williams ako speváčka a frontmenka tejto skupiny, ďalej je tu Josh Farro, ktorý hrá na gitare a jeho brat Zac Farro, ktorý hrá na bicie. Ostal nám už iba Jeremy Davis, ktorý hrá na bassovej gitare a nový člen kapely, Taylor York, ktorý hrá na rytmickej gitare.

All riot eyes

Zatiaľ vydali len 3 štúdiové albumy, ale verím, že onedlho začnú pracovať na novej doske. Ich prvý album *All we know is falling* vydali roku 2005 a na prednej strane tohto albumu bola pohovka na lúke. Druhý album s názvom *Riot!* Vydali roku 2007 a bol oveľa odvážnejší, aspoň čo sa týka vzhľadu Hayley ale aj ich prednej strany albumu, ktorá bola tak povediac po-

čmáraná slovom Riot! Ich posledný album s názvom Brand new eyes, vyšiel iba nedávno, presnejšie 29. 9. 2009. Ich texty na

tomto albume sú precítenejšie a na obálke je krásny, ale prišpendlíkovaný motýľ.

Čo to nakoniec

Paramore je teraz na turné, bohužiaľ, nie v Európe. Zatiaľ z nového albumu je vypustený videoklip k pesničke s názvom Ignorance. Vyhrali niekoľko cien na Teen Choice Awards a taktiež sa už neobjavia na soundtracku k filmovému pokračovaniu, veľmi úspešného filmu Twilight.

G@BcA

Aj v prvom tohtoročnom čísle Kociek vám prinášame zopár vtipov o

Chuckovi Norrisovi. Tak príjemnú zábavu!

Angie

- Poznáš Mŕtve more? Chuck Norris ho zabil!
- Chuck Norris nechodil do školy, to škola sa učila od Chucka Norrisa.
- Nad Tatrou sa blýska - je lyrický opis úsmevu Chucka Norrisa.
- Chuck Norris raz nakŕmil 12 ľudí suchým rožkom.
- Keď bude Chuck Norris chcieť, tak sa opije aj z pohára vody.
- Legenda o Chuck Norrisovi sa rozprávala skôr, ako sa stihol narodiť.
- Chuck Norris oplakával svoj pohreb.
- Nádej neumiera posledná, posledný umrie Chuck.
- Chuck Norris dokáže z orechov urobiť makovník.
- Všetci žujú žuvačky, len Chuck Norris hokejové puky.
- Chuck Norris nemusí dať gól. To lopta pred ním utečie do brány.
- Keď si Chuck Norris odplúje, urobí sa do zeme ozónová diera.
- Google nebude hľadať Chucka Norrisa, pretože vie, že ty ne-nájdeš jeho, ale on si nájde teba!
- Dinosauri vyhynuli, lebo si pohnevali Chucka Norrisa.
- Viete, prečo je Slovensko také hornaté? Chuck Norris rovinu nemusí.
- Chuck Norris je jediným človekom, ktorý je okom viditeľný

stalo sa...

z vesmíru.

- Chuck Norris je schopný fotosyntézy.
- Socha Slobody vo včerajšom interview povedala, že odmalička chcela byť ako Chuck Norris.
- Chuck Norris sa vie zobudiť tak rýchlo, že sa pristihne pri tom, ako spí.
- Chuck Norris vie koktať v posunkovej reči.
- Chuck Norris musí využívať kaskadéra na scény, v ktorých plače.

zdroj:internet

Ako sme došli, aj nedošli...

Začala škola a je teda na čase vyvetrať si hlavu.. Najideálnejší spôsob???
Predstavte si šum listia, jemne pofukujúci vetriček, krásne farby a voňavý les. A čo
takto Slovenský raj, Vihorlat, či taký Kriváň...

Aj tento školský rok ste si v ponuke záujmových krúžkov našli krúžok vlastivedno – turistický. A aby aj naši prváci mali o ňom akú – takú predstavu.. Nech sa páči, vstúpte, ak:

1. máte voľnú sobotu (krycí názov pre nechce sa mi upravovať)...
2. máte radi prírodu, čistý a voňavý vzduch...
3. si chcete urobiť očko u vášho profesora geografie (však pán profesor Si-bal;-)..)
4. sa chcete dostať na miesta, kde ste doteraz neboli...
5. chcete zažiť pekné dni so svojimi kamarátmi...
6. chcete spoznať vašich profesorov z trošku iného uhla pohľadu, ako je ten pred tabuľou...(prekvapivé zistenie: so stúpajúcou nadmorskou výškou sa priamo úmerne mení váš pohľad na krajinu a profesora...)
7. chcete získať 5 bodov navyše v písomke z matematiky...

Koncom minulého školského roka sme sa vybrali na dlho očakávaný a vysní-

Je ráno 04:45, vonku leje, hrmí, blýska. Je pondelok. A je (aj napriek tomu, že je jún) zima... Obliekam sa a rozmýšľam, čo mám robiť... Vybalím si pracne nabalенý ruksak a nachystám si knihy do školy?? Vymením vibrámy za balerínky?? Pršíplášť za dáždňik?? Termosku s čajom za bufetový bonaqu?? Nehrozí. Idem na Kriváň.

Bola to prvá túra, ktorá nebola v sobotu. Bola to prvá túra, pri ktorej si už ráno sadáme do autobusu celí premočení. Bola to prvá túra, pri ktorej sme dostali defekt. A bola to prvá túra, pri ktorej sme nedošli do cieľa. Počasie totižto zmarilo naše plány.

A tak sme si to namiesto Kriváňa namierili na Ostrvu. A ak by ste nevedeli, tak: Ostrva (1926 m) je rozložitý vrchol na konci bočného juhozápadného hrebeňa Končistej. Pred nevýrazným vrcholom prechádza cez sedlo pod Ostrvou Tatranská magistrála. Je

to vyhliadkový bod, z ktorého je krásny výhľad do Mengusovskej doliny a Zlomísk. V limbovom háji na jej úpätí sa nachádza Symbolický cintorín obetiam Tatier.

Hmlou cenzurované Štrbské pleso sa nám neukázalo, ale Popradské pleso s čistou a ľadovou vodou áno. Chata pri Popradskom plese ponúkla výbornú kapustnicu, ktorej nikto neodolal (a nikto neodolal ani ponuke zohriať sa...) A čo takto sneh? Že v júni.

Áno, aj také miesta sme minuli.

Počasie sa nám v dnešný deň rozhodlo zatraktívniť našu túru, ktorá bola vzhľadom na náš vzhľad v pršíplášťoch, už aj tak dosť atraktívna. Každopádne to však bola túra nezabudnuteľná...

A v septembri sme boli opäť v Raji, ale v tom slovenskom. Ale o tom potom...:)).

Suzi

stalo sa...

Avon proti rakovine prsníka

Pochod 2009

Sú dve hodiny ráno. Lepšie povedané je už sobota a nebolo až tak teplo. Príchod k Hotelu Družba mňa a určite nielen mňa prekvapil. Po preflámovanom večernom piatku sa zišla na počudovanie naozaj slušná kopa ľudí. Niektorí boli už viditeľne unavení, no niektorí zasa plní energie a ani v autobuse neboli ticho. Nebudem menovať :-D. Takže sme sa nasáčkovali do autobusov a vyrazili sme.

Najkrajšie počasie tento deň určite nebolo. Teplota vonkajšieho prostredia bola zistená na zastávke okolo piatej asi niekde za Zvolenom. Ráno, ešte pred Bratislavou sme dostali tričká, dievčatá ružové a chlapi sivé (a tie boli oveľa krajšie). Hneď sme si ich všetci navliekli a už len čakali, kým tam dorazíme.

Konečná: Bratislava. A tak sme vystúpili a odobrali sa na Hviezdoslavovo námestie. Pred Slovenským národným di-

vadlom bolo pódium, kde sa kapely ešte len chystali. No, prišli sme trochu skoro. Vzali sme si od tie avoňácke héliové balóniky, dostali sme darčeky od a nielen od Avonu a začali sme sa motať po uliciach. Tam sme stretli známeho Čumila :)

Auž počuť niečo z pódia, tak sme sa tam zišli,

trošku pospievali, fotili sa s „celebritami“, a potom sa začal samotný pochod. Na jeho čele boli samozrejme „tváre kampane“ a hroch ľudskej veľkosti (samozrejme, maskot). A vybrali sme sa bratislavskými ulicami po daždi. Celebriety za nami aj pred nami. Také ná-

mestie, hentaké námestie... ešte dlho?

Dorazili sme k mostu SNP a keď sme ním prešli, blížilo sa Tyršovo nábregie. Cestou s nami šlo aj autíčko s Brunom a Alenou Heribanovou. Na nábregí čakalo ďalšie pódium, kde sa spievalo, súťažilo, žrebovala sa tombo-la (už neviem v akom poradí :-D). A vraj sa aj vypúšťali balóniky, ale nebola som pri tom. Niektorí (aj ja) sa vybrali aj do Auparku vysušiť a zohriať sa, nakúpiť zásoby jedla na cestu späť. Tiež nakuknúť do rôznych zaujímavých obchodíkov (také v OC-čku nie sú :-D). A v parku pri pódium práve bola výstava

fotografov, to spomínam pre milovníkov umenia. Ešte sa niektorí dodatočne pofotili a vybrali sme sa späť do autobusu, kde sme sa unavení a uzímení „hodili“ na sedadlá. A cesta domov sa mohla začať...

Martinaa

1922-2009

Predstavte si teplú jeseň, padajúce lístie a vo vzduchu niečo neznáme...

Predstavte si chodník, 39 študentov, tesilové nohavice, podkolenky a po Kauflande ani chýru ...

Je 9 hodín ráno, prvý september roku 1922.

V Londýne vzniká BBC a na Slovensku GPH...

Nuž takto nejako vznikalo naše gymnázium, najstaršie na východ od Slanských vrchov.

Jeho prvým názvom bolo „Česko-slovenské štátne reálne gymnázium“.

GPH sme sa stali až 25. novembra 1980.

30 chlapcov, 9 dievčat a podľa archívnej fotografie 19 profesorov, na čele s pánom riaditeľom Otakarom Formánkom. Tak takáto je štatistika prvého roku nášho fungovania.

Prvý školský zvonec zazvonil 12. októbra pred 87 rokmi, v budove Ľudovej školy na Cintorínskej ulici.

Do budovy, v ktorej sa nachádzame dnes, sme sa dostali až v roku 1931...

Ani toľko nami „obchytávaná“ busta Pavla Horova tu nie je od začiatku... Slávnostne bola odhalená 21. októbra 1982.

Medzi dvomi svetovými vojnami nás premenovali na „Slovenské reálne gymnázium“, po podpise zradnej zmluvy v Mníchove, bolo vyučovanie na tri týždne prerušené a pred koncom vojny budovu školy dokonca obsadili nemeckí vojaci, ktorí si v nej zriadili vojenskú nemocnicu...

Po oslobodení sa opäť zmenil názov - tentoraz na „Štátne gymnázium“.

Počet vyučovacích hodín sa zvýšil a doba sa postupne zrýchľovala...

Menili sa aj počty ...nás dievčat už o pár rokov bolo viac ako chlapcov, pribudlo nám aj „zopár“ profesorov a menili sa i naše mimoškolské záujmy...

Dnes ideme po škole na pizzu, no naši predchodcovia na hodinu šermu ...

Dnes si zapneme facebook, oni sa išli člnkovať na Morské oko...

V Šírave sa nekúpeme. A nekúpali sa v nej ani oni...

My kvôli špinavej vode, oni jednoducho preto, že v roku 1931 žiadna Šírava nebola

...

Pred 87 rokmi nikoho neudivili zaparkované bicykle pred školou.

Dnes sa nikto nepozastaví nad tým, že mnohým z nás nechýba vodičák.

A niektorým ani auto...

Predstavte si teplú jeseň, padajúce lístie a vo vzduchu je cítiť históriu...

Predstavte si chodník, 984 študentov, deravé rifle a hľa aj Kaufland je už na svete...

Je 11 hodín, 12. október o 87 rokov neskôr...

Zuzana Navrátilová

NElogika

“Športové triedy na našom gymnáziu”

Táto rubrika NElogika už funguje v Kockách 6 rokov. Od začiatku to bola akási “odkazovka”, názor člena redakcie Kociek. Tentokrát by som sa chcela s vami podeliť o môj názor na športové triedy na gymnáziu.

Študenti

Vzniká tu paradox, kvôli ktorému sa mi v mysli vynára otázka: Načo a prečo sú na našom gymnáziu športové triedy? Naschvál som zvolila takýto podnadpis. Žiak gymnázia sa volá študent. Študent preto, lebo chodí na gymnázium a študuje. Nie je to len športovec. Gymnázium je všeobecno-vzdelávacia škola, ktorá študentov pripravuje na maturitu. Maturita z telesnej síce je možná, ale vysoké školy, zamerané na fyzický výkon, požadujú výsledky z vlastných prijímacích skúšok fyzickej kondície a zdatnosti. Ostatné vedomosti ako literatúra, matematika, chémia, či náuka o spoločnosti sú im teda na nič? Ak človek vie, že chce byť v budúcnosti športovec, je o tom presvedčený, čo som si istá, pretože už od základnej školy absolvuje tvrdé tréningy, tak to určite

nerobí iba tak, pre radosť.

Úroveň vzdelanosti

Podľa mojej domnienky, telesná výchova vyučovaná na gymnáziu by nemala byť vyučovaná na úkor vzdelávacích predmetov. Šport by mal pripomínať študujúcim študentom, že pohyb je tiež dôležitý, hlavne zo zdravotného hľadiska. Prečo teda telesnú výchovu vyvyšovať na takú vysokú pozíciu ako je zriadenie špecializovanej triedy s intenzívnym zameraním na šport na gymnáziu, ktoré, ako som už spomenula, je škola zameraná na vzdelanie a špeciálne naše GPH, ktoré má dlhé desaťročia renomé jednej z najkvalitnejších vzdelávacích inštitúcií na východe Slovenska?

Štúdium

Nie je tajomstvom, že sú študenti v športovej triede,

ktorí vedomosťami nevyvíkajú, vzhľadom na ich študijné výsledky. Samozrejme, česť výnimkám, ktorých nie je málo. No ako to zvládajú? Dávnejšie mi pár B-čkarov povedalo, že je to kruté. Akoby nie! Štúdium na gymnáziu a tvrdý tréning sa predsa dá zvládnuť veľmi ťažko. Buď si vyberú študovať, alebo trénovať. Oboje by zvládol málokto. Ak navyše aj od nich profesori chcú, aby štúdiu venovali 5 hodín denne, čo je už pre nás nesplniteľné! Preto teda nerozumiem, prečo študujú na gymnáziu, kde je na nich vyvíjaný tlak byť dobrým gymnazistom-študentom.

A teraz aj problémy...

Ku koncu minulého školského roka sa stali veci, ktoré súviseli so správaním niektorých žiakov športových tried. Teraz nechcem nikomu kriviť, iba vyjadriť svoj názor.

Na škole je takmer tisíc žiakov, z toho športovcov, vrátane tohtoročných prvkov len cca. 100. Ja si nemyslím, že gymnázium je len o športe. Môže byť, ale šport by nemal brzdiť ostatné odvetvia študované na gymnáziu.

Klobúk dolu

Na druhej strane, ak niekto naozaj na GPH chce študovať a tiež trénovať, nech

trénuje aj študuje. Ale gymnazista by mal mať dobré správanie. Nemal by sa riadiť iba svojimi pudmi. Tým ale nechcem krivdiť slušným, bystrým a rozumným športovcom, ktorých nie je na našom gymnáziu málo! Tí majú u mňa úprimný obdiv a úctu, že sa dali na taký náročný boj a výcvik k rozvíjaniu vlastnej osobnosti.

Ewe

Reakcia pána profesora Eugena Furdu (vedúceho predmetovej komisie telesnej výchovy)

“Nemyslím si, že športovec musí byť automaticky na nízkej vedomostnej úrovni.”

K: “Kedy a ako vznikla myšlienka športových tried na gymnáziu? Prečo športové triedy vznikli?”

E. F.: “Športové triedy vznikli v prospech gymnázia, a síce, aby bola škola propagovaná aj v športe. Tak ako máme jazykové triedy, triedy zamerané na informatiku, bolo tak tiež vhodné spropagovať šport, pretože v dnešnej dobe, tým, že školy sú financované tak ako sú, teda

rozpočet je stavaný aj na množstvo žiakov. Takže, aby sme ho trochu zvýšili a takisto, aby sme zvýšili ponuku pre žiakov, zaradili sme do nej aj triedy so zameraním na šport.”

K: “Gymnázium je všeobecno-vzdelávacia škola, ktorá študentov pripravuje na maturitu. Prečo si myslíte, že triedy zamerané na telesnú výchovu sú vhodné k existencii na našom gymnáziu?”

E. F.: “A prečo nie?”

K: “Pretože podľa mojej myšlienky, telesná výchova vyučovaná na gymnáziu by mala mať za úlohu pripomínať študentom, ktorí študujú a pripravujú sa na maturitu, že pohyb je tiež dôležitý. A vy ste teraz z tej telesnej výchovy zriadili špecializované triedy.”

E. F.: “Na to som už odpovedal v prvej otázke. Športové triedy sme zriadili preto, aby sme obohatili ponuku a nejaký ten záber našej školy a ponúkli žiakom, ktorí sa chcú vyžívať športovo, aj iné zamerania okrem teoretických vied, jazykov a informatiky. Teda aby mohli športovať a študovať aj na našom gymnáziu, aby sme zvýšili propagáciu školy. V ktorých odvetviach alebo humanitných a prírodovedných smeroch dosiahla naša škola také úspechy ako v športe? V žiadnych. Sme štvrtí na svete, v hádzanej ôsmi na svete a tohto roku sme boli u primátora znova ocenení ako škola roka za športové úspechy medzi štvorročnými gymnáziami na Slovensku, vrátane

športových gymnázií. Sme niekoľkonásobní majstri Slovenska a navyše sme sa tiež zúčastnili na medzinárodných súťažiach a majstrovstvách sveta. Ja si myslím, že to nie je zlá propagácia školy.”

K: “S tým súhlasím. Napriek tomu však niektorí študenti športových tried majú slabšie študijné výsledky než študenti ostatných tried. Boli by takíto študenti na GPH prijatí aj za normálnych podmienok s nárokom na klasickú triedu? Sú prijatí iba na základe úspechov v športe?”

E. F.: “Nie. Neviem naokoľko ste oboznámení s podmienkami prijatia do športových tried. Žiaci,

uchádzajúci sa o štúdium v športovej triede, majú rovnaké kritériá na prijatie na GPH, čo sa týka vedomostných testov. Žiaci sú prijatí do športovej triedy pod rovnakou podmienkou ako ostatní: napísať Monitor na požadovaný počet percent, no navyše, budúci športovci sa podrobia talentovým skúškam, kde musia byť úspešní aspoň na 51% - to už zase podľa daného športu. Čiže oni tých kritérií majú viac ako klasické triedy. No vedomostné kritériá sme im neznižili. Ak by ale Monitor neurobili, musia spraviť prijímacie pohovory, presne tak ako každý žiak, ktorý ten Monitor nenapísal na daný počet percent. Takže nie som si istý tvrdením, že žiak,

ktorý bol prijatý do športovej triedy by sa do klasickej nedostal.”

K: “*Je vám ale známe, že študenti športových tried v škole dosahujú slabšie výsledky a štúdium a učenie je pre niektorých veľmi náročné. Veľakrát sa im to nedarí zvládať a nestíhajú.*”

E. F.: “Súhlasím. Nie všetci, samozrejme, ale sú medzi nimi aj slabší žiaci. Majú toho času menej a program majú dosť nabitý. Dennodenne absolvujú tréningy, cez víkend sú doma, či vonku súťaže a tá príprava zaberá čas. Väčšina z nich tiež hrá za michalovské kluby, takže ten voľný čas majú vyplnený a potom sa to odzrkadlí na ich študijných výsledkoch. Ale je to možno tým, že si ich viac všímame. Keby sme si spravili malú štatistiku ostatných žiakov, ktorí nerobia žiaden šport, nevenujú sa žiadnej inej činnosti, čiže majú naozaj čas len na to učenie, myslíte, že by mali lepšie výsledky? Ak by ste si zobrali sumár slabších žiakov ostatných šiestich tried, teda okrem športovej, aký počet by

vám vyšiel? Nájdete z tých tried aspoň 30 slabých žiakov? Myslím si, že určite. No súhlasím s tým, že športovci majú tých povinností viac a niekedy je to samozrejme tiež na úkor učenia. Mnohí z nich majú dokonca individuálne študijné plány. Ale šport, teda telesná výchova a vzdelanie sa v žiadnom prípade nevyklučuje. To je to isté ako keby ste povedali, že všetci dnes vysoko postavení ľudia sa športu nevenovali. Práve naopak. Mnohí z nich športovali, mnohí z nich boli vynikajúci športovci, reprezentanti na svetovej úrovni. Mnohí kolegovia-športovci, telocvikári športovali a vyštudovali vysoké školy. Keď sa vrátíme do histórie: Sokrates, známy filozof, múdry človek, súťažil na olympiáde a stal sa dvakrát víťazom. Behal nejakých 600 metrov, v tom čase to boli dva štadióny. Princíp kalokagatie vám určite niečo hovorí.”

K: “*Na druhej strane, minulý rok sa stali isté veci v spojení so športovcami. Čo teda hovoríte na ich správanie a disciplínu?*”

E. F.: “Tá disciplína je chápaná trochu inak, pretože to sú chlapi a ich tréningový proces je vedený trochu inak a možno nevedia veľmi správne zhodnotiť situáciu a vyplniť čas medzi tréningom a školou. Ale znova. Myslíte si, že v iných triedach nie sú úrazy? Sú, ale nehovorí sa o nich. Ja som bezpečnostný technik školy a každý rok robím štatistiku. Teda nikto nevie lepšie ako ja, koľko akých úrazov máme na škole. Viem aj o tom prípade, čo hovoríš, no sú to chlapi, ktorí sú dynamickí. Sú to pätnásťroční dynamickí chlapi a stalo sa to, čo sa stalo, pričom

nevrávím, že sa to malo stať. A keďže to urobili zhodou okolností chlapi zo športovej triedy, nemyslím, že je to výhra.”

K: *“Stávali sa takéto prípady aj v minulosti pred zriadením športových tried?”*

E. F.: *“Mnohokrát je to o prístupe, ale týka sa to skôr jednotlivcov. Samozrejme, keď je ich pokope viac, správajú sa inak. Sú to chlapi, ktorí sa poznajú z tréningov, ktorí tu prišli zo základných škôl v užších skupinkách. Od piateho ročníka základnej školy spolu hrajú futbal v triede a teraz sú znova v tej istej triede. Tá ich komunikácia je preto trochu iná a možno aj ich celkový prejav, pretože sú to zohraté sku-*

piny, ktoré sa možno snažia nejakým spôsobom presadiť v tej skupine, čiže to možno dáva aj najavo nie celkom vhodným

spôsobom. Toto je ale otázka prístupu vyučujúcich a triednych trochu sformulovať tak, aby poznali jasný rozdiel, kde sú hranice. Kde je tréning, škola a vyučovanie. Majú to v sebe, sú to dynamickí chlapi, pretože inak by neboli športovci. Teda treba ich formulovať a viesť k tomu, aby sa takéto prípady viac nestávali a tú svoju nadmernú dynamiku prejavovali mimo školy.”

K: *“Zdá sa, že výborná myšlienka športových tried sa ale akoby premenila na to, že každý reprezentant za Michalovce, ktorý nemusí byť vedomostne na určitej úrovni má povinnosť nasilu ukončiť GPH a zmaturovať. Je to tak?”*

E. F.: *“Tento školský rok*

sme troch reprezentantov zo školy vylúčili. To isté sa stalo predtým. Čiže určite to nie je podmienka. Teda to, že je dobrý športovec, ho neopravňuje ukončiť školu pokiaľ nezvláda základy. Máme ale aj vynikajúcich žiakov. Dievčatá-hádzanárky z mojej bývalej triedy dnes všetky študujú na vysokých školách a tuším na našej škole zmaturovali dokonca všetky s vyznamenaním. Nebola to síce športová trieda v pravom slova zmysle, boli to sústredené hádzanárky v jednej triede. Totiž, z toho organizačného hľadiska sme prišli na to, že lepšia by bola športová trieda, ako ich mať roztrúsené vo viacerých triedach, pretože bolo ťažké prispôbovať sa tréningom a zbierať ich z viacerých tried, a tak rušiť kolektív. Teraz, keď funguje športová trieda, idú všetci naraz, keď majú nejaký tréning, či súťaž. Z toho organizačného hľadiska je to teraz lepšie, pretože idú spolu. Princíp športových tried je teda aj vo vyučovaní vytvoriť jednotnú štruktúru a presný čas na tréningy a šport.”

K: *“Profesorom sa v špor-*

tových triedach učí podstatne horšie. Čím to je?”

E. F.: “Je to hlučnejšia skupina, no záleží to na zastúpení dievčat a chlapcov v triede. A znova, dynamika tu hrá tiež úlohu. Možno k

nim treba iný, trpezlivejší prístup, ale verím, že sa dajú zvládnuť.”

K: “*Myslíte si teda, že je športová trieda na našom gymnáziu odôvodnená...*”

E. F.: “Ja si myslím, že určite áno. Také dobré meno ako našej škole robia naši športovci dosiahne málokto tá trieda.”

Ewe

NIKDY nezabúdajte čítať návod na použitie!!!

Na prikrývke z Taiwanu: NEPOUŽÍVAJTE AKO OCHRANU PROTI TORNÁDU!!!

Na zrkadle primontovanom k prilbe na hlavu, používanú americkými cyklistami: PAMÁTAJTE, PREDMETY NA ZRKADLE SÚ V SKUTOČNOSTI ZA VAMI!!!

Na vrchnáku ochuteného mlieka: PO OTVORENÍ NEOBRACAJTE HORE NOHAMI!

Na balíčku mrazených hranoliek: MOŽETE BYŤ VÍŤAZ BEZ TOHO, ABY STE NIEČO KUPOVALI! PODROBNOSTI VO VNÚTRI.

Na dezerte Tiramisu z Tesca (nápis bol na spodnej strane obalu): NEOTÁČAJTE HORE NOHAMI!!!

Na pudingu od Marks & Spencer: PO ZAHRIATÍ BUDE PRODUKT HORÚCI!!!

Na šnúrke od vianočných svetelných ozdôb: IBA NA POUŽITIE VONKU ALEBO VO VNÚTRI!!!

Na arašidoch od Sainsburys: VAROVANIE - VÝROBOK OBSAHUJE ORECHY!!!

Na detskom kostýme Supermana: ANI S TÝMTO KOSTÝMOM NEMÔŽETE LIETAŤ!

Na balíčku žehličky značky Rowenta: NEŽEHLITE OBLEČENIE NA TELE!!!

Niki

7 profesorských naj...

„Sladké nemám veľmi rada. Radšej si dám čili papričky.“

Ahojte. Opäť sa i v tomto školskom roku stretávame s našou/vašou, určite obľúbenou, rubrikou. Prvý článok v tejto rubrike patrí v tomto školskom roku pani profesorke PaedDr. Erike Virágovej.

Zároveň sa dozvieme, ako ju pozná jej kolegyňka RNDr. Danka Opálková?

Začína pani profesorka PaedDr. Erika Virágová.

K.: „Aký máte najkrajší zážitok?“

E.V.: „Okrem tých, čisto súkromných, ako narodenie dcéry, svadba a podobne, pre mňa jedným z naj zážitkov boli aj úspešné štátnice a ukončenie vysokej školy.“

K.: „Aká je podľa vás najhoršia vlastnosť na ľuďoch?“

E.V.: „Zákernosť, keď je zlo viditeľné, vieme naň reagovať, ale keď je skryté, často prekvapí a veľmi ublíži.“

K.: „Čo najviac oceňujete na Uchaľaku?“

E.V.: „Že ho postupne skracujú a my, učitelia, musíme kratšie dávať pozor, aby ste neurobili nejakú vilomeninu.“

K.: „Aká je pre vás najneodolateľnejšia sladkosť?“

E.V.: „Nemám rada sladkosti, ale ak, tak neviem odolať Rafaelu.“

K.: „Aký je váš najobľúbenejší miešaný nápoj?“

E.V.: „Mám rada miešane nápoje, rôzne, ale najviac asi Gin-Tonic (občas, s ohľadom na to, že som koordinátorkou protidrogovej prevencie).“

K.: „Ktorý predmet v škole vám išiel najlepšie?“

E.V.: „Jednoznačne biológia.“

K.: „Ktorému športu sa najaktívnejšie venuje“

te?“

E.V.: „Každému, ktorému sa momentálne venuje moja dcéra (korčule, bicykel, bedminton...), ale asi najradšej mám turistiku.“

A čo na to pani profesorka RNDr. Danká Opálková?

K.: „Aký najkrajší zážitok má pani profesorka?“

D.O.: „Určite to bolo narodenie dcéry Vikinky.“

K.: „Aká je podľa pani profesorky najhoršia vlastnosť na ľudoch?“

D.O.: „Pokrytectvo, zákernosť atď. (asi to, čo prekáža každému, nemá nejaké špecifické zlé vlastnosti, čo jej prekážajú na ľudoch).“

K.: „Čo najviac oceňuje pani profesorka na Uchaľaku?“

D.O.: „Myslím, že ocení všetkých rozumných študentov, ktorí chápu „uchaľak“ ako začlenenie prvákov do radov GPH a nie ich zosmiešňovanie (aj vzhľadom na to, že má teraz vlastných prvákov). A keďže je koordinátorka protidrogovej prevencie na škole, určite by veľmi ocenila, aby sa alkohol a cigarety na takejto peknej akcii vôbec nevyskytli. Učitelia by sa tak konečne mohli tiež zabaviť a nerobiť len akýchsi strážnikov. To by sme si želali všetci.“

K.: „Aká je pre pani profesorku najneodolateľnejšia sladkosť?“

D.O.: „Pani profesorka má tú výhodu, že sladkosti nemusí. Prednosť dá radšej čili papričkám.“

K.: „Aký je pre pani profesorku najobľúbenejší miešaný nápoj?“

D.O.: „Čo sú to za otázky? Žeby ovocný koktejl?“

K.: „Ktorý predmet v škole išiel pani profesorka najlepšie?“

D.O.: „O tom nepochybujem, že to bola geografia a biológia.“

K.: „Ktorému športu sa najaktívnejšie venuje pani profesorka?“

D.O.: „Plávanie, bedminton a rýchla jazda autom a o chvíľu to bude určite aj lyžovanie.“

**Pani profesorkám za rozhovory veľmi pekne ďakujeme.
S pozdravom vaša**

G@BCA

Beh na Duklu

9.10. 2009 sa konal štafetový beh z Michaloviec na Duklu pri príležitosti 87. výročia založenia nášho gymnázia a 65. výročia Karpatsko-duklianskej operácie, ktorá bola začiatkom oslobodzovania územia Slovenskej republiky na konci 2. svetovej vojny. Na akcii sa zúčastnilo 22 študentov, bežali chlapci aj dievčatá, a 6 profesorov, z toho dvaja, pán profesor Hirjak a pán profesor Šibal, bežali, a páni prof. Furda, Starják a Tačár bicyklovali. O občerstvenie sa starala pani prof. Vasiľková.

Štafeta začala okolo 8.00 ráno. Študenti bežali v dvojiciach alebo trojiciach, kaž-

dá skupinka sa vystriedala minimálne dvakrát. Mimo behu odpočívali v autobuse. Celková vzdialenosť, ktorú prebehli, je zhruba 100 km. Beh končil pri duklianskom pomníku, kde účastníci štafety dorazili asi o 13.30.

Po tom, čo študenti a profesori vzdali úctu padlým vojakom, vyrazili späť do Michaloviec, kam dorazili asi o 15. hodine.

Sue

„...Je problém dostať sa z jedného konca školy na druhý...“

Čavte, Kockáci!

Keďže je nový školský rok rozbehnutý už v plnom prúde (s ním, žiaľ, aj písomky, vstupné testy a pekná hromada učenia), je načase, aby sa nanovo rozbehli aj všetky rubriky v našich Kockách. Prirodzene, s novým školským rokom musí vždy prísť aj niečo nové. Nevieť, či je slovo „prísť“ tým správnym. Dalo by sa totiž nahradiť aj za pribudnúť, vymeniť... Prišli noví profesori, pribudlo nám nových (starých) učebníc, vymenili sa nám vyučujúci na niektoré predmety...

To, čo som sa však celý ten dlhý(?) úvod chystala napísať je, že do Kociek pribudli nové rubriky (jednou z nich je aj táto). Priznám sa, že ma to omnoho viac teší ako to, že musím nosiť školskú tašku o kilo ťažšiu (vd'aka 3 učebniciam fyziky a chémie navyše). A povedzme si otvorene, že zopár strán v Kockách naviac, snáď nikomu nejako zvlášť neublíži...Možno len tým, ktorí sa poctivým čítaním Kociek nechcú zaoberať príliš dlho. Mohli by totiž zmeškať niečo dôležité (a to by nám potom neprepáčili)...Napríklad stretnutie s milovanou osôbkou za skrinkami, dopísanie domácej úlohy z matiky či zjedenie bagety ešte pred príchodom profesora do triedy. Kde je však pes zakopaný?...

V Kockách určite nie. Je to v našej každodennej školskej spoločničke, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou fungovania každého normálneho gépéháčkara, ktorá by

bez rinčiaceho predmetu menom zvonček nemohla ani existovať, a ktorá je podľa mňa...nás...vás príliš...krátka. Dovoľte, nech vám predstavím tú, po ktorej každý slintá počas celej fyziky, matiky, sloviny atď atď. Volá sa...PRESTÁVKA.

6. hodina. Fyzika. Noro už len zrudene leží na lavici. Zuzka nie je schopná ani zdvihnúť pohľad na milého profesora, ktorý sa nám snaží vysvetliť princíp vedenia elektrického prúdu. Tomáš si našiel inú zábavku než písanie poznámok...mobil. Väčšina sa už nesústreď. Pri pomyslení na to, že nás čaká po fyzike ešte angličtina nás privádza do zúfalstva. Mnohí len zrudene čumia na drevenú plochu žabacej farby, ktorú unavení týždenníci ledabolo zotrelí.

Nie, nie, nie preto pán profesor, že by nás fyzika nezaujímala, alebo aby sme vás cielene chceli nahnevať. To len náš mozog si žiada prestávku. Nie však hocjakú! Dlhúúú .

Každá práca prináša so sebou spotrebu energie, únavu a často aj nepríjemnosti. Platí to aj pre chodenie do školy. Tým, že stále sedíme, máme veľa povinností a dokonca sa musíme(?) ešte aj plne sústrediť, nás o to viac unavuje. Nehovoriac o tom, že musíme ráno ešte aj skoro vstávať. Prekvapilo ma však jedno tvrdenie, na ktoré som len čistou náhodou natrafila na internete. Duševná práca, teda premýšľanie a učenie sa, nespôsobuje únavu! Zistilo sa, že mozog nepozná žiadnu únavu a dokáže pracovať 8-12 hodín rovnako dobre a bez prestávky. Znie to absurdne. Čím to potom bude, že sa v škole cítime vyčerpaní???

Možno stresom, stiesňujúcim a znechucujúcim pocitom, ktorý v nás pojem ŠKOLA vyvoláva. Mnohí vedci tvrdia, že sa všetko ukrýva v našom podvedomí. V tom, ako to berieme, aké máme pocity a ako veľmi sa ich snažíme skryť alebo naopak prejavovať. A tu je dôležitosť našich školských prestávok. Sú potrebné hlavne na vybitie si nervov, chvíľ eufórie či klasických školských stresov. Sú dôležité na uvoľnenie sa. A to, že máme na to len úbohých 10

minút.... Zrejme sa za tak krátky čas málokto stihne dať „dokopy“ z ťažkej hodiny, ktorá sa pred chvíľou skončila. Práve naopak. Zažívame ešte viac nervozity, ktorú si možno ani neuvedomujeme. Rýchlo napísať či prekontrolovať domácu, čo-to zjesť či vypiť, zopakovať učivo (veď čo ak skončím pred tabuľou?), ísť na toalety (niektorí alebo skôr niektoré máme tendenciu chodiť tam hlavne kvôli zrkadlám) a všetko ostatné, čo normálny študent cez prestávky zvykne robiť. Na toto všetko nám darovali len 10 (v prípade veľkej prestávky 15...to je výhra že?) minút. Ako ste na to reagovali?

- Podľa mňaáá, to ani nie sú prestávky, to sú len nejaké tie časti medzi hodinami na to, aby sme sa presunuli z labáku do triedy a koniec. (Mišo)

- Myslím si, že by prestávky určite mali byť dlhšie. Vážne, tu je problém sa dostať z jedného konca školy na druhý tak, aby som sa stihla ešte aj najesť a vybrať knižky na daný predmet. (Danka)

- Prestávky? A to tu dajaké aj máme? (Tess)

- No, prestávky hej? Ahaaa..tak mne sa vidí, že to asi nikde nemajú dlhé prestávky, akurát som počul, že daktoré školy majú veľkú 20 minútovú, ale ta to 5 minút hore dole...i tak by som meškal na hodinu . (Tomáš)

Ďakujem ochotným spolugepeháčkarom za to, že sa vyjadrili k téme krátkych prestávok. Nie sú to veľmi pozitívne reakcie (nečudo, veď kto by nebol za dlhšiu prestávku?), ale dobrou správou je, že ich máme aspoň po každej vyučovacej hodine. Na viacerých zahraničných štátnych školách majú decká ako my 120 minútové hodiny a to len z jedného predmetu. Áno, je pravda, že po nich síce majú dlhšie prestávky, ale predsa len sme na tom lepšie ako oni. Zrejme s tým, že máme krátke prestávky a nepáči sa nám to (dokonca ani vedcom a psychologom, ktorí sú na našej strane) nič neurobíme. Nie, ani spísanie petície by, žiaľ, nepomohlo. A na druhej strane...dlhšie prestávky znamenajú dlhšie ostat' v škole. A to je ďalší pozitívny bod zmieriť sa s tým, že prestávky máme krátke.

Niki

Záhady sveta rozlúštilo GPH

1. *Prečo sa piatok trinásteho považuje za nešťastný deň?*

- Tak to vtedy založili školu.
- To preto, lebo som sa ja v piatok trinásteho narodila. A Mirows sa narodila v piatok tiež.
- No, to je taká legenda, že vtedy začali upaľovať templárov.
- To je povera. To neexistuje také. Dúfam, že tomu neveríš!
- To si my na GPH také vymýšľame, aby sme sa mali na čo vyhovárať.

2. *Prečo voda na južnej pologuli odteká odtokom v umývadle do opačného smeru ako u nás?*

- Jááj, no tak to by som ti musel vypočítať rôzne tie fyzikálne sklony, sinus, cosinus a nemám na to teraz chuť.
- Ja viem, to preto, no lebo, lebo je to južná pologuľa.
- To gravitačná sila toto robí.
- Ale šak to nemóoože. To je dajaké podivuhodné toto.
- Tam ani neodteká.

3. *Existuje ešte Yetti? (aké sú na to dôkazy?)*

- Hej, Škoda Yetti... to po ňom pomenovali to auto.
- Heh, chod' do 4.A, tam uvidíš.
- Dôkaz Yettiho? To Dominika má takú bundu jak Yetti.
- Taká príšera neexistuje, lebo to by ťa potom zjedla a škoda by bola, no. Ale fakt!

- A to je kto preboha?

4. *Je Zem naozaj dutá?*

- Dutá? A to berieš do úvahy aj obyvatel'ov či len planétu?

- A to čo za blud?

- Nie, lebo som videl film menom Jadro.

- Hej je, lebo keď zadupeš, ta to duní.

- Dutá? Zem? Hej je podľa mňa. A počkaj to Zem má aj jadro ne? Ta to potom nejde dutá.

5. *Kto vytvára záhadné obrazce v podobe piktogramov v obilí?*

- Adomis Szabó...to on je z Komárna a hľadá ženu, ktorú mu uniesli na Mel'mak.

- A to nemôžem prezradiť.

- Divé svine. Ale oni vážne pozerajú kukuricu, tam tak behajú pomedzi ňu a ju tak potom aj zdeptajú do takých útvarov.

- Aby nám nechali mimozemšťania odkazy.

- Skejteri, ktorým odžubali kolieska zo skejtvov, tak sa rozhodli jazdiť po poli.

6. *Prečo sa ešte nikomu nepodarilo dostať sa do stredu Zeme?*

- Ono to je tak, že z tamade sa predpokladá, že prídu mimozemšťania no.

- A ta čo by tam dakto robil?

- Lebo by sa tam roztavil.

- Ha, podarilo...videl som film Jadro!

- Lebo to Jules Verne nedomyslel.

7. *Prečo bol jazyk Etruskov nezrozumiteľný?*

- Aha, a to oni sú z Talianska ne? A to ja Talianom dodnes nerozumiem, ta čo.

- Ale šak oni si očividne rozumeli, ta to im stačilo ne?

- No lebo to je ten...argot. Oni sa tak dorozumievajú.

- Lebo ho majú podrezaný.

- Sa veľa bozkávali asi. Také fest silné francúzaky vieceeš?

8. *Ako umrela kráľovná Nefretiti?*

- Mala toho všetkého dost.

- Sa nechala uštipnúť hadom.

- Tak ako šmolkovia, ju chceli asi na zmrzlinu.

- Hmm, ale keď to triedny nevedel, ta odkiaľ to mám vedieť ja?

Deti profesorov

...alebo je to naozaj (ne)výhodné?

Osoba pre tento rozhovor sa zháňala veľmi ťažko. „Profesorských detí“ stále ubúda a tí, čo zostali, sa so mnou nechcú porozprávať. Predsa len sa mi podarilo niekoho presvedčiť, a to Števkú Vasil'kovú.

Kocky: *Prečo si si vybrala práve GPH?*

Števká: Nemala som inú možnosť. Je to najlepšia škola v Michalovciach a chcela som ísť na gymnázium.

Kocky: *Aké sú výhody toho, že tvoja mamka je profesorka?*

Števká: Tak veľa ich nie je. Približne viem, ktorý profesor bude chýbať, čo je nové, čo sa deje a viac menej len také formálne veci. Mám pocit, že to má viac nevýhod.

Kocky: *A aké sú teda tie nevýhody?*

Števká: Nikdy sa nemôžem nenápadne „stratiť“. Nie žeby som sa chcela, ale... A každý ma pozná, takže musím byť slušná,

milá, prezutá... čo sa málokedy stáva. Nemôžem si nič dovoľovať a byť drzá, lebo hneď o všetkom vie mamka. Vie o všetkých známkach, niekedy dokonca skôr ako ja sama.

Kocky: *Pomáhala ti mamka niekedy s učením?*

Števká: Nie, nikdy.

Kocky: *Máte s mamkou nejaké spoločné záľuby?*

Števká: Jedine šport asi. My sme celá rodina tak športovo založená.

Kocky: *A čo tvoje budúce povolanie? Nechceš pokračovať v mamkiných šľapajách?*

Števká: To mám zakázané. Ale aj tak v žiadnom prípade. Moje budúce povolanie bude snáď archi-

tektka alebo ekonómka. Uvidíme, čo vyjde. Ale určite nie učiteľka, keď tak len nejaké doučovanie, ale normálne učiť, tak to nie.

Ďakujem za rozhovor. A zvyšným deťom profesorov odkazujem, nech sa ma neboja.

Moška

Šampión Slovenska

Ahojte Kockáči ! Pre všetkých vás ale hlavne pre všetkých fanúšikov kynológie a pekných psov som si pre vás pripravila rozhovor s úspešnou handlerkou Petronellou Pillárovou.

K: „Možeš nám vysvetliť význam slova handler?“

P: „Handler je človek, ktorý profesionálne predvádza a vystavuje psa na výstave.“

K: „Ako dlho sa handlingu venuješ a ako si začínala?“

P: „Profesionálne sa handlingu venujem už 4 roky. Moje začiatky boli veľmi

ťažké, mnohokrát som si kvôli neúspechu aj poplakala.“

K: „Viem, že plač sa určite časom zmenil na radosť a na úspechy. Ktorý úspech považuješ za ten najvýznamnejší?“

P: „Za najväčší úspech považujem úspech tohto roku na Celostátnej výstave psov v Košiciach. Kde môj pes Quido vyhral najkrajšieho mladého psa výstavy z celkovo 500 psov. Vtedy som si aj poplakala, ale od šťastia.“

K: „Minulý týždeň sa k o n a l a najväčšia výstava za posledných 20 rokov! Určite si sa jej zúčastnila, ako si dopadla?“

P: „Áno, bola to svetová výstava psov. Tam som nemohla chýbať! Môj pes Quido vyhral v triede otvorenej z veľkej konkurencie VI,CAC a týmto začal Šampióna Slovenskej republiky a taktiež sme si spoločne „vybehali,, 1. miesto v Juniorhandlingu.“

K: „Keďže tvoj pesik vyhráva množstvo výstav... vyžaduje špeciálnu starostlivosť?“

P: (smiech) Áno! Dokonca má drahšiu kozmetiku, hrebene a kefy ako ja ! (smiech). Keďže je dl-

hosrstý, tak ho každý druhý deň češem a kúpem raz za 5 dní.:-)“

K: „Na aké pochútky si tvoji domáci miláčikovia potrpia?“

P: (smiech) „Môj dedko im vyvára rôzne pochútky z mäsa- rozmaznáva ich

:-D ale inak jedia kvalitné psie granule.“

K: „Koľko psíkov sa vlastne vo vašej domácnosti nachádza? Majú aj nejaké špeciálne mená?“

P: „Mám doma 4 psíkov. Ich mená sú: Gucci Xixilit, Noteworthy a Nataly Blond Suret Devil-to sú

súrodenci a môj najúspešnejší psík je: Quido Black Joy-Fly Mystery.“

K: „Tak ty musíš mať doma naozaj veselo. Peťke ďakujem za rozhovor a prajem ešte veľa kynologických úspechov.“

Ivana

PRÍBEH NA POKRAČOVANIE...

Začínal sa krásny októbrový deň školského roku 2209/2210. Teplé lúče slnka sa protivne vysmievali všetkým školopovinným, ktorí sa opäť museli dostaviť do neprívetivej inštitúcie zvanej škola.

Aj s takýmito pocitmi sa zobúdza Lucas, jeden z dvetisíc študentov Gymnázia Pavla Horova. S vedomím, že mu nič iné neostáva, vstal, vykonal všetko nevyhnutné, čo ľudské bytosti ráno robia a potom vyzbrojený desiatou, ktorú mu pripravil kuchynský android, si nasadil nové elektrické korčule, zaradil skoro maxirýchlosť (veď sa predsa nechce zabíť!) a vyrazil smerom škola. Cestou preklúčkoval pomedzi lietajúce skútre, bezťažové skejty a kolobežky s raketovým pohonom. Výnimočne sa mu podarilo nenabrať robotické mačky a iných miláčikov, dokonca ani andročističov, čo šrotovali odpad a nerozplakal žiadne deti v kočičku, keď okolo nich prefrčal priveľmi rýchlo. Nakoniec bezpečne zastavil tesne pred fontánou na Študentskom námestí

pri gymnáziu. Stlačil nenápadný gombík na jeho čipovom náramku a elektrické korčule boli v okamihu úplne obyčajné topánky navrhnuté na pohodlné chodenie. Toho si však veľa neužil, pretože naskočil na pohyblivý chodník, ktorý ho tých pár metrov preniesol k eskalátorom pred budovou gymnázia. Veľakrát už premýšľal o tom, že túto kratučkú trasu by možno zvládol aj po svojich, ale vždy ho predstava tej námahy, čo by musel vynaložiť, odradila.

Ako sa tak viezol na eskalátore, nemohol si nevšimnúť novú dekoráciu na buste Horova. Organizácia FUH (funclub uja Horova) sa tentoraz posnažila a navrhla veľmi váženému pánovi nie veľmi vážny klobúk.

Keďže všetko sa raz skončí, skončil sa aj eskalátor a Lucas bol prinútený prejsť pešo (!) asi desať metrov ku skeneru.

Odkedy nastúpil na strednú školu začala sa prejavovať jeho fobia z tohto skenera. Vždy keď musel prejsť popod jeho mo-

hnutú oceľovú konštrukciu, ktorá bola až nebezpečne stará, pocítil náhly príliv paniky a strachu, že to všetko naňho spadne.

Nikto vlastne nechápal úlohu storočného skenovacieho stroja. Oficiálne slúžil na kontrolu čísla v číповom náramku, teda či všetci vchádzajúci boli študentmi GPH, ale neoficiálne... kto by sa tu, dočerta, dobrovoľne trepal, ak nebol študentom tohto gymnázia? Takto iba ohrozovali zdravie svojich študentova a pracovníkov.

Už bol skoro tam, keď ho odrazu niekto chytil za rameno. Luc až podskočil, keď ho tento neznámy dotyk vytrhol zo zamyslenia. Otočil sa a... a čakal ho ešte väčší šok. Tá ruka patrila Else, jeho „úžasnej“ spolužiačke.

Jej široký úsmev a iskričky v očiach prezrádzali, že ona je jediný žijúci tvor, ktorý sa teší do školy a učenie, je jej obľúbená zábava. Vlastne, iba ak nepočítame Lerónov zo sústavy Sirius, z planéty G-406. Oni majú pôžitok zo vzdelávania sa už geneticky daný. Tak ako si ľudia vychutnávajú jedlo, šport a iné veci, tak oni cítia výučbu. Iróniou je, že nemajú povinnú školskú dochádzku.

Ich spolužiak, Feepo, s obľubou vytváral konšpiračné teórie týkajúce sa Elsinho pôvodu, a či náhodou nie je krížencom Lerónov. Samozrejme, nie je. To by sa na nej prejavilo aj inak, napríklad chobotou alebo žltou pleťou.

„Dúfam, že si sa učil. Uchaľak nie je dôvod na ulievanie sa. A, no... nechcem byť sama, čo sa na dnešok učila päť hodín.“ začala rázne, no pri poslednej poznámke sa rozpačito usmiala.

„Bóže, Elsie! Ako ti to vôbec mohlo napadnúť?! Samozrejme, že budeš jediná!“ Lucas len prevrátil očami.

Na Else bolo úžasné to, že nikdy poznámky týkajúce sa jej bifľošstva nebrala vážne (aj keď občas to vážne bolo) a vedela sa na tom zasmiať s ostatnými (dokonca aj keď sa iní nesmiali). Preto si mohol teraz v pohode dovoliť takéto reči.

Prešli spolu popod skener a Lucas to ledva zaregistroval, lebo Els ho už krmiť rečami o tom, aké ich budúci týždeň čaká skúšobné skenovanie a či pochopil všetko, čo preberali na chémii... alebo to bola biola? Či fyzika? Nevnímal to. Zaregistroval len náhle zmĺknutie, keď vošli do kabíny molekulového prenosu. Zasvietilo modré výstražné svetlo a dve re sa hermeticky uzavreli. Lucas sa nadýchol a uvedomil si, že ďalších deväť bytostí v kabíne urobilo to isté. Všetci sa pripravili na to, že v ďalších sekundách budú rozložení na molekuly, prenesení na dané miesto a následne znova zložení. Nestačil ani žmurknúť a stalo sa.

„No, kde som to skončila?“ Luc sa ešte ani nenadýchol a Elsa už pokračovala.

„Vieš, neznášam tento proces, je mi potom dosť zle.“ sťažovala sa, aj keď si držala perfektný postoj a rovnováhu, zatiaľ čo on sa mierne potackával.

„A navyše, nikdy nedokončím, čo práve hovorím, lebo musím zmĺknúť. Minule ma to prerušilo uprostred reči a potom som mala pol dňa strpnutý jazyk. Chápeš, čo to bolo? Nemohla som Chémii dostatočne vysvetliť, čo je to antihmota! Čo si asi tak pomyslel? Vlastne, je to robot, asi nemyslí... Ale čo poradkyňa Kowatzová? Mala som pocit, že sa asi rozplačem. Sko-

ro tak, ako keď som mala so skenovania mozgových znalostí deväťdesiatdeväť percent a nie sto...“

„No dobre, dievča, si zrelá na psychiatra,“ pomyslel si Lucas a pohľadom hľadal v triede niekoho, kto ho z tejto situácie vyslobodí. Nakoniec sa pobral do svojho multifunkčného kresla. Vo vedľajších sedadlách už sedeli jeho spolužiaci a nadšene diskutovali o skrátenom vyučovaní, imatrikulácii a prvkoch. Tiež o tom, ako

sa cítili oni minulý rok, kedy boli na ich mieste.

Hovor prerušilo zvonenie, ktoré sa ozývalo akoby zo všetkých stien a každého kusu nábytku. Do triedy vstúpil android Mat 3 a poradkyňa Gomeszová. Všetci sa usadili do svojich kresiel a vytiahli svoje e-peny (elektronické multifunkčné perá). Poradkyňa sa posadila na svoje miesto pri okne. Každý android-učiteľ mal priradeného poradcu. Bol to „ľudský“ prvok výučby.

Mat 3 sa postavil pred tabuľu a po tradičnom pozdrave zapol holografický premie-

tač vo svojej hlave. Ten však naskočil, až keď si tretikrát tresol po hlave a kolieska jeho odslúžilého mozgu dosadli na svoje miesto. Hodina geometrie sa začala.

Vyučovanie prebehlo ako obyčajne iba s rozdielom, že sa skončilo skôr. A samozrejme, ako obvykle, program Riaditeľ neprepočítal poriadne situáciu, a poslal všetky triedy, okrem prvákov, na obed naraz. To znamenalo nekončiaci sa rad stoviek študentov pred jedálňou. Nie žeby na vine bola kapacita jedálne, nie, tá pred sto päťdesiatimi rokmi bola nanovo prebudovaná a teraz mala kapacitu tisícpäťsto študentov. Problém bol, že tak ako skener pred budovou aj kuchynské roboty už mali svoj vek a nestíhali vydávať jedlo.

Lucas stál niekde v strede fronty so svojimi spolužiakmi, ale tempom, ktorým ich predbehovali si bol istý, že onedlho bude na konci. Najhoršie bolo, že z kabíny MP (molekulového prenosu) prúdilo stále viac ľudí a na chodbe sa nedalo ani dýchať. Našťastie ich utrpenie trvalo „len“ dvadsať minút a boli dnu.

Jedáleň bola veľká hala s dvoma podlažiami. Jedlo vydávali roboty dole a hore obedovali len študenti od štvrtého po šiesty ročník a poradcovia. Hierarchia nepustí.

Nasledovaný spolužiakmi sa Luc usadil za „ich“ stôl v druháckom oddelení.

„Ľudia, neviem ako vy, ale nemám na to jedlo chuť.“ Sahara si sadla a znechutene hľadela na svoju tácku s jedlom.

„Neviem, čo ti vadí, Saš,“ nechápal Jákob, „podľa mňa tie mušle vyzerajú celkom jediteľne.“ Jákob nemal nikdy s jed-

lom problémy. Preňho by aj zelené kozie bobky vyzerali chutne.

Sahare očividne do jedenia nebolo. V podstate ani Lucasovi. On ju chápal. Tiež nemohol vyhnať z hlavy dnešnú hodinu biológie. Preberali tráviacu sústavu a poradkyňa spomenula dokument o príjmaní potravy Disgustómov, ktorý nedávno videla. Keďže Bio 5 je skoro najmodernejší model androida vyučujúceho biológiu, okamžite vytiahol cez wii fii pripojenie onen dokument a celá trieda mala možnosť sledovať, ako príslušníci disgustómskeho rodu pozerajú nechutne vyzerajúcu potravu nechutnou časťou svojho tela, a to všetko v 3D obraze.

Ten obraz bol živý pre viacerých ľudí z ich triedy. Asi polovica osadenstva sa radšej vzdala svojho obeda.

„A čo je vlastne s Feepom?“ pýtala sa Sahara očividne sa snažiac zmeniť tému.

„Netuším. Nebol ani pripojený z domu.“ reagovala pohotovo sa Kassandra, pričom nespustila oči z digitálneho premietača na jej čipovom náramku a ručne klepala SMS-ku, aby nikto nepočul jej obsah.

„Je na operácii očí,“ prosto začal vysvetľovať Jákob a ani nespustil oči od jedla, „doteraz nosil implantáty, on má akúsi vrodenuú abs... ambo... ambli... ambli-neviemčo... je to dačo s mozgom. Proste, musia mu vstreliť čip do kečky a potom bude všetko OK. Zajtra je späť.“

„To vysvetľuje, prečo si tak hrozne škodoradostný človek nechá ujst' dnešnú akciu.“ Elsa použila veľmi pohľadavý tón. Každému bolo jasné, ako veľmi ho mala rada.

Načala však úrodnú tému – uchaľak.

„Druháci do Amfiteátra. Opakujem, druháci do Amfiteátra.“

Plechový hlas sa ozýval zo všetkých stien triedy 2.H.

„Pomaly, pomaly...“ koordinovala kabína MP študentov valiacich sa k nej.

„Prosím, vstupujte podľa abecedy...“ a začala menovať študentov ako to mala v databáze. Vynechala len chýbajúcich.

O pár minút sa už všetci nachádzali päť podlaží pod zemou v obrovskej sieni Amfiteátera. Android Billy, hlavný školník, ich previedol na ich miesta na prízemí, hneď za poradcami. Tak ako v jedálni aj tu platilo, že čím starší študenti, tým vyššie miesta.

Kým sa celá škola organizovane usadila prešlo asi desať minút. Potom ďalších tridsať, kým sa začal program.

Najskôr sa objavili obrovské 3D hodiny nad celou miestnosťou a odpočítali začiatok.

„Milí študenti, poradcovia, začína sa program Uchaľak 2209! A už prichádza moderátor večera – Zippooo!!!“ oznámil

nadšene hlas robota. Vlastne, tak nadšene ako to robot dokáže.

„Vážené dámy a páni, mám tu česť otvoriť ďalší ročník tejto veľkolepej zábavy.“ Akýsi šiestak v dosť surrealistickom šatstve vystúpil na pódium. Jeho zväčšený obraz bol premietaný na gigantickom plátne za tribúnov.

„Najprv mi dovoľte privítať našich ctených hostí z rôznych kútov galaxie, ktorý tu, na našej Zemi, s nami strávia celučičký rok v rámci výmenného pobytu.“ veľkolepým gestom ukázal na čestné miesta (z ktorých bol samozrejme najblbší výhľad). Osvetľovači, androidi s reflektormi namiesto hlavy, zaplavili svetlom poukazované miesta a oslepili asi desať rôznych mimozemšťanov. Celá škola mala na niekoľko sekúnd úžasný výhľad na spleť chobotov, hláv, peria, šupín, niekoľkých odlišných druhov končatín a zmes farieb.

Potom „moderátor večera“ na seba opäť upozornil a svetlá zamierili naňho.

„Dnes uvidíte našich nováčikov v akcii a budete mať jedinečnú možnosť zabaviť sa na ich účet. Oni sa za to, že prejdú touto náročnou skúškou, stanú oficiálne členmi klanu gé pé há.“

Publikum zaburácalo.

„Ešte než začneme a privítame prváčikov oficiálne potvrdím, čo sa dlhšie šuška-lo. Áno, vážení, získali sme exkluzívnu účasť kapely Tri hviezdičky na záverečnej Afteruchaľak party!!!“

Publikum začalo nadšene skandovať.

Konečne sa pristúpilo k hlavnému bodu večera. Moderátor postupne predstavil všetkých desať prváčkových tried, ktoré sa prešli popred pódium s uškami z tenké-

ho lacného plastu na hlave. Posadili sa na svoje miesta a šou začala. Šiestaci pomocou simulátora vytvorili pôsobivé scény, niektoré aj celkom vtipné. Prváci svoje dramatické umenie mali predviesť v scénkach s témami: andropes mi zožral úlohu; vode odolné hodinky neboli vode odolné; žuvačka v polievke; upchaný záchod; internet na dovolenke; atď., atď. Jednoducho, plno nezmyslov.

Prebehlo to rýchlo. Zabávali sa takmer všetci okrem robotov a jedného mimozemšťana, čo vyzeral, že je neschopný akejkolvek emócie.

A napokon, zlatý klinec programu – Afteruchaľak Party. Študenti sa nedočkavo začali tlačiť dolu z tribúny. Chudáka Billyho už zvalcovali a teraz bezmocne chrapčal a vykrikoval pokyny, ktoré mal nahraté vo svojom hardware. Zippo sa poslednýkrát vytrepal na javisko a „oficiálne“ uviedol regionálnu kapelu Tri hviezdičky. Ale (všetko má svoje ale) Zippo sa zabudol zmieniť o tom, že kapela nebude vystupovať naživo, len cez 3D prenos. Teda celá skupina sa zjavila na hlavnom pódium v nadživotnej veľkosti a Amfiteátróm preletelo sklamané „Ách“. Avšak stačilo pár tónov a predhovor lídra Troch hviezdičiek a zábava sa opäť rozprúdila. Ako málo dnešnej mládeži stačí... (Alebo to chcelo ešte čosi viac? =D)

Zuzana Uhalová

EUROTRIP

alebo ako GPH navštívilo Anglicko

Once upon a time... Aj takto by sa mohol začínať príbeh 43 žiakov GPH a 3 profesoriek, ktorí vycestovali za dobrodružstvom. Presne tak, za dobrodružstvom. Museli prebdiť pár nocí v tesnom autobuse, prejsť cez pár krajín, ale videli tak polovicu Európy. Ako to zvládli? Tak, to si prečítajte v krátkom článku

1st day (Saturday) – *A začína sa výlet s veľkým V.*

It was 30th of June 2009 and I was really excited. I had been waiting for this day for months. My luggage was packed and I was standing in front of our school with other students. Why? We were about to start our journey to England. Every-

one was looking forward to a one-week stay in London. In the afternoon we travelled through Slovakia. We got to the Czech border late in the evening.

2nd day (Sunday) – *Ach, tí Francúzi!*

We travelled through the Czech Republic then Ger-

many. Our journey continued through the Netherlands, but only for a few minutes, then we got to Belgium. The bus arrived in France in the evening. We stayed in the town Dunkerque in a Formula hotel. We were really happy to sleep in beds again. Here we experienced a language barrier. The French should learn some English!

3rd day (Monday) – *Veď počkaj Anglicko! Už sme tu.*

We had to wake up at about half past three A.M. In a port town Calais we went through the passport control and boarded the ferry. 90 minutes later at about 7 o'clock A.M. we saw the white cliffs of Dover. Again, from the bus, we could observe English nature, brick houses and cars, which was great to see. Our

first stop was in the city of Canterbury. Historical buildings, cosy centre and amazing cathedral were very nice first experience. The cathedral certainly impressed us. Large halls with high columns and beautiful stain glass windows, an old crypt, statues and a place where Thomas Becket, an archbishop, was murdered by knights of Henry II in 1170- all this and more can be found here. After some shopping and sightseeing in the town centre we left Canterbury and everybody was looking forward to London. Our next stop was Greenwich. It is also an interesting place with a lot of greenery which offered us an amazing view of Lon-

don. The best experience was that we could stand on the Meridian. Greenwich Park was very nice too. Many people were sitting on the blankets studying, reading or just relaxing in a very pleasant atmosphere. We visited the Maritime museum, the observatory and the old Queen's residence. Then it was the high time to meet our host families. We were a little bit worried at first, but once we met them and had a little chat everything was fine.

4th day (Tuesday) – *OMG, veď to je Robbie Williams.*

Another hot and sunny day. We visited Windsor in the morning. It is a small town with the castle which is one of the official royal residences. It is a really big castle with a massive fortress, many courts, gardens, a chapel and also stern looking royal soldiers. We could take photos of royal soldiers in red clothes and black bearskin. Then we visited the Museum of Madame Tussauds. We met there plenty of famous stars, for example The Beatles, Robbie Williams, Steven Spiel-

berg, the members of the Royal family, the president of the USA Barack Obama and many others. Afterwards we went to see The Tower and a famous Tower Bridge over the Thames.

5th day (Wednesday) – *Škola tu, škola tam, všade samá škola.*

We woke up into a cool morning. English weather is unpredictable. This morning we were going to spend in Cambridge, a smallish

university town with over 30 colleges. They are beautiful buildings with large gardens so they don't look like schools, at all. Very

interesting were also hundreds of bicycles in front of the colleges, because students can travel to school only by bike, not by car. The group of us took advantage of a boat

trip down the river Cam to see more. Back in London the attraction London eye followed. With its 135 metres, it is the biggest scenic wheel in the world and its turn takes 20 minutes. The views from London eye are fantastic, you can see the whole city. After this great experience we went sightseeing and took photos of Big Ben, The Houses of Parliament and Westminster Abbey.

6th day (Thursday) – Bye, Bye Anglicko.

The last morning with our families. The bus took us to the center of London and off we went walking. First we saw the Buckingham palace. It was really exci-

ting to be so near the Queen of the UK. We had some time for taking photos and we continued to the famous Trafalgar Square which is the biggest square in London with the monument of Admiral Nelson and the National Gallery. On our way we went past Leicester square and China town to Picadilly Circus. Here we saw the statue of Eros, a famous meeting point, and well-known advertisements as well. We could also visit the British museum, the National Gallery, or we could go shopping in Oxford street. In the evening, exhausted, we started our journey home. Late in the evening we got to Folkstone where the tunnel under the sea, La Manche channel to France, begins.

7th day (Friday) – The END.

A long bus drive home. The bus was full of laughter, photo showing and discussion. Finally, we arrived to Michalovce at midnight.

A na koniec – čo to z EN po slovensky

*Ach, to bolo niečo úžasné, čo zažili. A nielen to. Veď nebolo by Anglicko Anglickom, keby si nepomýlili Slovensko so Slovinskom. „Keď sme povedali, že sme zo Slovenska tak na naše prekvapenie začala teta reagovať, ale keď začala spomínať more a blízke Chorvátsko tak sme hneď vedeli, že rozpráva o Slovinsku, tak sme vytiahli mapu a ukázali jej, kde je vlastne Slovensko,“ povedala Alica. Predsa len sa tento výlet niesol v duchu hesla **We've been, we've seen, we won!***

Alica a G@BCA

„Ak by mi porotcovia na rovinu povedali, že neviem spievať, tak by som určite nespieval.“

A je to tu zas. Superstar. Šou, ktorej sa úspešne darí zaplňať slovenské a české médiá aj počas jej štvrtého pokračovania. Hrozí, že na vás vyskočí z vašej vlastnej chladničky alebo zo skrinky pod umývadlom. Chtiac-nechtiac sa k vám aj tak dostane.

Dokonca aj Kocky sa už pripojili k prúdu!!! Prečo? Dôvodom je niekto, kto chodí po našej škole, ktorého každodenne stretávame na chodbách a kto fenomén Superstar zažil na vlastnej koži.

Dámy a páni, predstavujeme vám Dávida Danočka.

K: „To znelo záhadne – niečo väčšie... Neprezradiš čo?“

D.D.: „Hmm... nie =D To by stratilo ten efekt.“ (smiech)

K: „Tajomstvo?“

D.D.: „Iba müsli.“ (smiech)

K: „Čo si spieval na kastingu? To sme nemali možnosť vidieť.“

D.D.: „Na kastingu som spieval Nepoznáam od I.M.T. Smile a Can't buy me love od Beatles.“

K: „Ako ste sa vlastne párovali tam v divadle?“

D.D.: „Prišla Dara a povedala nám, že máme štyri minúty a kto si nevyberie pár, vypadáva. Vedel som, že Nikola spievala Beyoncé v kole, kde sme si mali vybrať pesničky sami a má vysoký hlas. A vedel som tiež, že pesničku Zvonky šťesť si nevyberie každý, lebo má pred ňou rešpekt. No a ja som bez rešpektu šiel do toho =D“

K: „A prečo práve túto pesničku?“

K: „Prečo si sa rozhodol ísť do Superstar?“

D.D.: „Spev ma naplňuje, a preto som sa rozhodol, že by som to mal skúsiť, lebo by ma to žralo, keby som tam nešiel.“

K: „Čo ti priniesla táto šou?“

D.D.: „Spoznal som nových ľudí, perspektívnych ľudí, s ktorými môžem ďalej robiť to, čo ma baví, čiže hudbu a v blízkej budúcnosti by sa to malo rozbehnúť vo väčšom.“

D.D.: „Okrem sólového účinkovania a kapeľy mám ešte taký jeden bočný projekt. Krycie meno MTR a zatiaľ je len v období príprav a skúšobných nahrávok.“

K: „Ako si sa pripravoval pred Superstar?“

D.D.: „Pripravoval som sa sám, doma, takže to asi nie je veľká príprava, haha.“

K: „Ani žiadne pitie surových vajec?“

D.D.: „No lebo si ju nikto iný nevyberie =D A vedel som, že Broken strings si vyberie skoro každý a Michael Jackson je jedinečný. Ďalšiu, Ain't no mountain som ani nepoznal. Z česko-slovenských, tam bol song Čo bolí, to prebolí, ten spievalo pätnásť párov. Čau, láska! – na ten som nemal partnerku, ide to tam veľmi do drivu a ostalo mi vlastne iba Zvonky štěstí.“

K: „Bola to dosť veľká záťaž na psychiku? Ako dlho ste tam presne boli?“

D.D.: „No divadlo bolo plné tri dni a ja som odchádzal s postupujúcimi až úplne na konci. No a samozrejme, bolo to náročné, bez spánku, ja som spal asi štrnásť, dvadsať minút. A potom už prišiel Leoš.“

K: „Keď vám oznámili, že postupujete, tak si urobil také dosť galantné gesto. Pobožkal si Dare ruku. Bolo to gesto z vďačnosti?“

D.D.: „Jasné a tiež ma asi zviedla.“ (smiech)

K: „Ako sa ti pozdávali porotcovia? A ako si myslíš, že si sa im javil?“

D.D.: „Ja proti porotcom nič nemám, lebo oni ma v zásade vždy púšťali ďalej. Na kastingu mi Dara povedala hneď ako som prišiel: „Fúha, on má štýl!“ (smiech), Habera bol za

to, že som chlapčenský a viem spievať, že mám ísť ďalej, Hejma povedal, aby som v divadle nehral divadlo, a Jandová bola za postup.“

K: „Bol Habera naozaj taký prísny? Lebo po minulé roky bol práve on najobávanejším z porotcov. Bál si sa ho aj ty?“

D.D.: „No ja som mal iba preto strach, aby som nemal rozladenú gitaru na prvom kastingu a samozrejme prísneho hodnotenia.“

K: „Ktorý porotca sa ti teda zdal najprísnejší?“

D.D.: „Habera bol najprísnejší vo všeobecnosti, ku mne bol celkom v pohode. Ale na mňa bol najprísnejší Hejma. Ten asi počas celej Superstar. Ale to v podstate každý z porotcov tam mal nejakého súťažiaciho, ktorému stále musel ešte niečo vytknúť. Keď ostatní povedali dobre ideš, on musel niečo dodať.“

K: „Čo hovoríš na svoje vypadnutie?“

D.D.: „Asi to tak malo byť, nechcem to už riešiť. Život ide ďalej a musím nájsť novú výzvu“

K: „Na Dlhej ceste ste šli spolu s Marekom a najprv vám bolo povedané, že sa máte dohodnúť, kto postúpi. Čo by sa stalo, keby ste sa dohodli a postúpili by si ty?“

D.D.: (dlhé ticho) „No, čo na to mám odpovedať? Vieš, každý chcel postúpiť, ale tak... Ne-

chcem ísť cez mŕtvoly. Lebo ak vo mne naozaj niečo je, môžem sa uchytiť a presadiť aj inak. Nechcem, aby niekto rozhodoval o mojom osude a prikazoval mi, čo mám robiť, čo môžem a čo nie. Bola to show, som rád, že som bol jej protagonistom.“

K: „A tiež to vyzeralo dosť prehnane s tým, že aký bude osud najlepších kamarátov. Akoby celý diel stavili na to, že vás dvoch rozdelia.“

D.D.: „Jasné, bolo to plánované. Ale tak, nerozdelili nás,

možno nás ešte viac spojili lebo odvtedy sme stále v kontakte a vymýšľame nové veci, ktoré by sa mohli dať použiť.“

K: „Takže to s ním pripravuješ tie „tajné“ projekty?“

D.D.: „Nie.(smiech) Chceme spolu nahráť duet.“

K: „Vý ste išli už ako úplne poslední?“

D.D.: „No na rad sme sa dostali asi o štvrtej ráno. Šli sme medzi poslednými pármí, ale poslední zo slovenských chlapcov. Za nami bol už len jeden pár. Ale ukázali nás ako posledných.“

K: „V televízii váš rozhovor s Hejmom vyzeral dosť krátky. Zostrihali ho?“

D.D.: „My sme tam boli asi päť – šesť minút. Hejma sa zameriaval hlavne na mňa. A pred tým sa ešte s producentkou Gabikou Drobovou robili rozhovory.“

K: „Ale Marekovi to praješ, že sa tam dostal.“

D.D.: „Určite.“

K: „Stretol si sa už s nejakou závišťou v škole alebo niekde inde?“

D.D.: „Závišťou? Tak slovenský národ je vybudovaný na závišti, takže ja som sa s ňou

stretol už veľmi veľakrát a asi ostane mojim životným spoločníkom =D“

K: „Ako reagovali tvoji spolužiaci na to, že si sa prihlásil do Superstar? Boli nejaké negatívne reakcie? Alebo povedali ti niečo priamo do očí?“

D.D.: „Tak moji tí naj kamaráti ma samozrejme podporovali ... Ďalší asi tiež, neviem, ako to bolo naozaj, ale vyzeralo to, že mi celkom držali palce. Už to neriešim...“

K: „A ako na to reagovali tvoji rodičia?“

D.D.: „No mama nebola za to, aby som sa prihlásil, lebo na to nemám psychiku a oco neprotestoval. Ale nakoniec ma obaja veľmi podporovali a ďakujem im za to.“

K: „Myslíš si, že si sa nejako zmenil po účinkovaní v televízii? Zdvihlo ti to sebavedomie?“

D.D.: „Nie, nie... Len som si uvedomil, že nemusím mať za každú cenu nejaký štýl, ale hlavne, aby som bol dobrý hudobník. A tiež chcem robiť hudbu, ktorá by stála za to. A inak nič... Sebavedomie? Aké sebavedomie?“

K: „Lebo tým, že si postúpil ti dokázali naozaj, že

viac spievať. A celkovo pôsobíš veľmi sebavedomo. Pridalo ti to ešte na istote, alebo utvrdilo v niečom?“

D.D.: „Ja pôsobím sebavedomo? (neveriacky sa usmieva) Ani o tom neviem. (smiech)“

K: „Keď si spieval, nemohli sme uveriť, že máš trému.“

D.D.: „No veď hej, ja mám normálne trému. Nie som až taký sebavedomý. Ja sa hanbím =D“

K: „Aj nás sa hanbiš? Na začiatku rozhovoru si vyzeral trochu strémovaný =D“

D.D.: „No jasné, všetkých dievčat. (smiech)“

K: „A čo fanynky? Mal si už nejaké? (Pozdravujeme dievčatá, čo na wébkach spievali Zvonky štišti.)“

D.D.: „Mal som (smiech).“

Inak, všetkým odkazujem, aby sa mi nehanbili napísať, keď pozerajú môj profil na Pokeci =D Lebo pozrie si ho niekto sedemkrát a ani mi nenapíše. A možno stojí ten človek za to, čiže... Ja sa rád spoznám so všetkými, ktorí stoja za to. Odpišem všetkým. Veď predsa aj ja som bol mladší a písal som starším, čiže viem, aké to je, keď vám neodpíšu.“

K: „Keby niečo, tak majú prísť do 2.E?“

D.D.: „Nieee (nahodil mierne vyplatený úsmev).“

K: „Ale ak stoja za to, nemusia sa báť ti napísať.“

D.D.: „Ale tak ja hovorím o kamarátstve, priateľstve teraz, nie o niečom viac.“

K: „No my chápeme (aj naši čitatelia, dúfam, chápú). Rozdával si už podpisy?“

D.D.: „Nie nerodzával som.

(Aj do Kociek sa podpísať odmietol.) Ale vlastne... podpisoval som sa. Na zmluvy v Markíze =D.

K: „Čiže žiadne davy fanyniek, ani podpisy na časti tela, či oblečenia?“

D.D.: „Čo? Keď chcú. (smiech).“

K: „Písali už o tebe niečo v novinách?“

D.D.: „V novinách som zatiaľ nebol, včera som akurát pozoroval, že som bol na Bleskovkách. A potom som na Youtube pod názvom Česko-slovenská Superstar – Dávid alebo Neviem byť sám namiesto Dávid, alebo niečo také. Takže tak, haha.“

K: „V hudbe chceš pokračovať aj naďalej? Bez ohľadu na to, aký názor na to majú ostatní?“

D.D.: „No tak samozrejme, ak by ľudia hovorili, že nie a bola by ich väčšina, čo by sa im moja hudba nepáčila a ak by mi naozaj tí porotcovia na rovinu povedali, že neviem spievať, tak by som určite nespieval. Tiež treba dať na hlas ľudu.“

K: „Ale keďže ti dali najavo, že spievať vieš, je hudba to, čím by si sa v budúcnosti chcel

žiťit?“

D.D.: „No, tak určite. Veď už aj teraz, každopádne si treba niečo zarobiť, na nové autíčko na osemnástku (úsmev), čiže aj v blízkej budúcnosti by sa malo niečo diať.“

K: „Uvažoval si už o niečom inom, čím by si sa živil, okrem hudobnej sféry?“

D.D.: „Nie, nad tým som neuvažoval.“

K: „Kde budeš pokračovať v štúdiu?“

D.D.: „Ja rozmyšľám nad Jannáčkovou akadémiou v Brne, aby som tam ďalej pokračoval. Aby som rozvíjal svoju kreativitu. Šiel by som na hereckú fakultu.

K: „Máš nejaký hudobný vzor?“

D.D.: „Tak ak to zhrniem zo všetkých štýlov tak asi Elán, Michael Jackson – ale toho som počúval už predtým než zomrel a potom České old.“

K: „Kto zložil pieseň, ktorú si spieval s kapelou na otvorení školského roka?“

D.D.: „Tak tú Vernú ja som dostal ako dar od Mareka (pozn. red. Marek Lacko, Dávidov superstarovský kolega) a my, keď sme sa rozhodovali, čo za-

hráme, sme vyberali medzi tou od Mareka a mojou vlastnou, ale nakoniec sme sa rozhodli, že s tou mojou ešte nechceme vyjsť na verejnosť, aby sme ju náhodou nepokazili, lebo zdala sa ako dobrá vec a chceme ju nahodiť už na istotu. Nechceme nič unáhliť.“

K: „*To znamená, že píšeš už aj vlastné pesničky?*“

D.D.: „No, áno, a v blízkej budúcnosti by sme mali ísť nahrávať demo do rádia Kiss.“

K: „*Ty píšeš piesne aj kapele?*“

D.D.: „No ja som najprv písal iba texty a teraz skladám aj celé pesničky už aj s hudbou. A tie sa mi páčia viac, lebo sú viac gitarové. Mne osobne sa nepáči až tak to hranie s kapelou. Skôr unplugged, keď sú tam len gitary a klávesy a pomalé bicie.“

K: „*Ako dlho zhruba trvá vytvorenie jednej pesničky?*“

D.D.: „No to závisí od toho, ako veľmi som na to napudený, ak sa nestane nejaká silná, hlboká emócia.“

K: „*Takže inšpiráciu berieš hlavne z hlbokých emócií?*“

D.D.: „No, keď sa naozaj uzatvorí jeden celok a začne ďalší celok. To je akoby každá pes-

nička vyjadrovala nejaké obdobie môjho života.“

K: „*Čiže kým zložíš jednu pesničku trvá ti to asi...?*“

D.D.: „No asi mesiac, dva... Dá sa aj skôr ale to už nie sú až také, že nad nimi nejako uvažujem. Lebo v kapele vždy mám nejaké nápady, ale tie pesničky pre kapelu, tie sú už o takých hlbších emóciách =D. Je to už niečo čo pokladám za kvalitnejšie.“

K: „*Ako prebieha taká tvorba piesne?*“

D.D.: „Najprv urobím hudbu a potom už skladám, čo sa mi do toho hodí. Napíšem si to na papier a po takých dvoch dňoch, ak už je to uložené v hlave vidím, či je to dobré alebo nie, či tam treba niečo meniť.“

K: „*Nahrával si už niekedy niečo v štúdiu?*“

D.D.: „No samozrejme, to patrí k hudbe nahrávať. Lebo mňa niekedy bavila len tak, ale uvedomil som si, že nemá zmysel spievať iba tak, to už radšej začnem nahrávať niečo. Už by sa patrilo po toľkých rokoch.“ (úsmev)

K: „*Aký názov by si dal svojmu albumu?*“

D.D.: „Volal by sa Other Things =D“

K: „*Zmenil by si svoje meno kvôli kariére? Dal by si si nejaké umelecké meno? Čítalo by sa Dejvid napríklad?*“

D.D.: „Nie, tak normálne Dávid Danočko, niet o čom rozmýšľať. To až keby som bol v Hollywoode =D“

K: „*Akú zmenu imidžu by si bol kvôli kariére ochotný urobiť?*“

D.D.: „Určite by som neurobil nič, čo by sa mi nepáčilo. A pri čom by som sám nemal ten pocit, že to je naozaj fajn.“

K: „*A dal by si sa napríklad potetovať?*“

D.D.: (chvíľu uvažuje, otázka ho dosť zaskočila) „Ja by som chcel tetovanie za ucho. Veľké D. ako moja mamka, Darina.“ (smiech)

K: „*S kapelou hráte nejaký konkrétny štýl, alebo je to nejaký skôr alternatívny mix?*“

D.D.: „My sme si zvolili alternatívnu cestu. Chceme robiť veci so všetkými hudobnými telesami aké sa dajú. Nevyhýbame sa ani nijakej spolupráci s Hip Hopom, s R'n'B, dokonca R'n'B ja mám veľmi rád a chcel by som niečo s tým robiť. Ja mám hlas v kategórii Pop Rock, ale aj tak sa neuzatvárame pred ničím novým. Sme osvietení.“ (smiech)

K: „No a teraz trochu súkromných informácií =D“

D.D.: „Uuu...to na koľko strán bude ten rozhovor?“

K: „Si zadaný?“

D.D.: (Ostal trochu prekvapený.) „V čase tohto rozhovoru nie.“ (pozn. red.: na Dávidovu žiadosť udávame aj čas konania rozhovoru - 29. 9. 2009 o 11.25 dopoludnia. Keby sa náhodou niečo do vydania Kociek zmenilo.)

K: „A nebojíš sa, že sa na teba teraz pohrnú prváčky?“

D.D.: „Čo vy máte s tými prváčkami? Veď mne nevádi, keď bude dievča staršie. Mne je to jedno. Ja nerozlišujem vek. Ak je ten človek intelektuálne vyspelý, tak nezáleží na veku. A tiež ide o to, či je ten človek sympatický, hlavne či je sympatický.“

K: „Máš niekoho vyhladenúho?“

D.D.: (Zaiskrili mu oči, uprene sa zahľadel a potom výbuchom smiechom =D) „Na túto otázku nebudem odpovedať.“

K: „A niekto zo Superstar: Bol tam niekto sympatický?“

D.D.: „Ak vás zaujímajú dievčatá (smiech) tak to bola Monika Bagarová z Česka a zo slovenských moja partnerka na spev Nikoleta Balogová.“

K: „Máš nejakú stratégiu, ako na dievčatá, s ktorou by si sa mohol podeliť? Ak nepočítame sympatie. Alebo zatiaľ len teba zbalili dievčatá?“

D.D.: „Ženy hýbu svetom a zatiaľ zbalili len ony mňa.“ (smiech)

K: „Čiže ty si ešte dievča nebalil?“

D.D.: „Ja som balil dievčatá, samozrejme, ale vždy sa podám ja. To už keď vy sa do toho položíte, tak to niet úniku =D“

K: „No a nakoniec odkaz študentom GPH. Chceš im niečo odkázať? Neprajníkom, fanúšikom alebo aj takým neutrálnym?“

D.D.: „No mojim neprajníkom chcem odkázať: Nech mi neprajú ďalej. A fanúšikom? Som im vďačný a ďakujem za podporu.“

K: „A ostatným neutrálnym, čo im je ukradnutá Superstar?“

D.D.: „To ako flegmatici, hej? Že sú haluzáci. (smiech)

Hej, a ešte mám odkaz pre vedenie školy: Otvorte klavír v jedálni.“

Sue a Niki

Významné osobnosti „VOJNOVÉ DIEŤA“

Táto nová rubrika je o významných osobnostiach, ktoré strávili istý čas medzi stenami nášho gymnázia. No mojim cieľom nie je písať strohé články plné údajov o tom, kedy čo dokázali, ale priblížiť nám, študentom, ich život a to, akí boli hlavne ako ľudia.

Na začiatok som si vybrala, samozrejme, Pavla Horova. Prečo bol tento človek tak významnou súčasťou histórie našej školy, že po ňom nesie meno? Čím ovplyvnil tento svet? Prečo nie sme jednoducho Gymnázium na Masarykovej ulici?

Pavol Horov sa narodil dva mesiace pred oficiálnym vypuknutím prvej svetovej vojny. Táto vojna si vzala jeho otca a jeho rodinu tak odsúdila na život v biede. Vyrastal len so svojou matkou a od mala pracoval na poli, alebo pásol husi, aby mali, ako sa hovorí, čo do úst vložiť. Ako dieťa navštevoval dedinskú školu v Bánovciach nad Ondavou, kde aj žil, a neskôr v Moravanoch.

Dospieval v medzivojnovom čase, v čase hospodárskych a ekonomických kríz. Ako sám o sebe povedal, „som takpovediac vojnové dieťa.“ A bola to práve vojna, ktorá najviac ovplyvnila jeho tvorbu. Sám sa považoval za básnika, ktorého viac inšpiruje utrpenie a problémy, než tie dobré veci. Poézia bola jeho vykúpením od útrap a spomienok, aj keď vedel, že skutočne ho oslobodiť nedokáže.

Počas druhej svetovej vojny tiež písal, aby varoval. Lebo slovo samotné nemá moc zastaviť tanky, prostredníctvom neho môže „iba“ varovať, utešiť, dodať nádej a otvárať perspektívy. No kedy, a kde sa zrodil básnik? Bolo to práve na našom gymnáziu, v kvarte, či kvinte, kde začali jeho kostrbaté pokusy o poéziu. Svoju tvorbu neskôr uverejňoval v rôznych študentských časopisoch. Ako každý, nezažíval hneď úspech. Jeho básne sa mu zo začiatku často vracali neuverejnené pre „technické nedokonalosti.“

Po gymnáziu nasledovalo štúdium na učiteľskej akadémii v Bratislave.

V tomto období sa stretáva s básnikom Jánom Smrekom, vtedajším redaktorom časopisu Elán. Práve on bol hlavným kritikom jeho tvorby a pomáhal mu vyznať sa v zložitom svete poézie.

Po doštudovaní sa vrátil späť na východ a pôsobil ako učiteľ v Čani, neskôr v Michalovciach.

Po vojne jeho kariéra nabrala rýchly spád. Stal sa riaditeľom Československého rozhlasu v Košiciach, šéfredaktorom vydavateľstva Slovenský spisovateľ, riaditeľom vydavateľstva Slovenský spisovateľ, tajomníkom Zväzu slovenských spisovateľov, pracovníkom Slovenského ústredia knižnej literatúry a dokonca bol na sklonku života vyslaný do Talianska ako kultúrny vyslanec. Po roku 1964 sa venoval už iba literárnej tvorbe. Ako človek unavený a znechutený vojnou, sa stotožnil s vtedajším režimom, ktorý mu dožičil pokoj a mier. Do konca svojho života neprestával ľudí varovať pred konfliktami, ktoré nám stále hrozili, a snažil sa, aby národ nezabudol na hrôzy vojny. Chcel ušetriť budúce generácie od deformácie, ktoré mu spôsobili vojny.

Zomrel v septembri roku 1975. Od 25. 11. 1980 táto škola nesie meno národného umelca Pavla Horova. Od roku 1982 už stojí pred budovou školy jeho busta.

Sue

Poznáme sa?

Bola raz jedna trieda, volala sa IV. A. Tej triede pán profesor V. Liščík triednym je. Spoločné zážitky zažili, navzájom sa spoznávali. A ako sa nám pekne spoznali? To nám prezradia odpovede na otázky od pána profesora Liščíka a jeho triedy IV. A.

Ako je už zvykom začína pán profesor Liščík.

K.: „Koľko spoločných akcií ste spolu zažili so svojou triedou?“

V.L.: „3-krát školský výlet, 1-krát KOČAP, 1-krát lyžiarsky výcvikový kurz. Začiatkom novembra naše aktivity vyvrcholia imatkou a stužkovou.“

K.: „Aký vzťah je medzi vami a triedou?“

V.L.: „Skvelý, hrozný, ako kedy. Pripomína mi to obdobie, keď moja stará mama niečo chcela a moja odpoveď bola „dobre, dobre“, a ja som to nespravil. Teraz je tá istá situácia, len „dobre, dobre“ používa niekto iný.“

K.: „Máte nejaký zlovyk?“

V.L.: „Mám plno zlovykov, asi tak na stranu

časopisu.“

K.: „Aká vlastnosť je najlepšia na vašej triede?“

V.L.: „Oni majú strašne veľa dobrých vlastností, asi tak na stranu časopisu. Vyzdvihol by som jedinú. Ich najlepšou vlastnosťou je to, že nie sú „splasení“. Riešia situácie s pokojom, povedal by som, že ich radšej ani neriešia, výsledkom je zúrivosť triedneho.“

K.: „Kto je vo vašej triede najmúdrejší a kto je podľa vás ozdobou triedy?“

V.L.: „O n i sú všetci najmúdrejší a všetci sú ozdobou triedy, len každý v inej oblasti. Na prvom rodičovskom združení som povedal, že to je trieda za odmenu. Ja im prajem, aby ma tejto odmeny zbavili koncom mája 2010.“

K.: „Aký upokojujúci prostriedok využívate, keď ste nahnevaný?“

V.L.: „Kolegom v kabínete poviem, čo ma vytočilo (dvere musia byť zatvorené).“

K.: „Koľko rokov učíte na GPH a koľkokrát ste boli na 6-dňových lyžiarskych výcvikoch?“

V.L.: „Tento rok je to už 7 a na lyžiarskych kurzoch som bol 3- krát.“

Aaaaa teraz IV.A.

K.: „Koľko spoločných akcií ste spolu zažili so svojim triednym?“

IV.A: „Presne nevieme, cca 5-7, ale nemôžete to takto brať. S ním sú všetky chvíle na nezaplatenie.“

K.: „Aký vzťah je medzi vami a triednym?“

IV.A: „Dokonalý....robí si z nás prču, ale ma nás rád....niekde hlboko v duši k nám prechováva hlboké city...Sme zvedaví, ako bude plakať, keď odídeme...“

K.: „Má váš triedny nejaký zlovyk?“

IV.A: „Hmmm....neviem, či za zlovyk sa ráta aj ustavičné nazývanie nás „zberbou“ ...síce pre neho sme aj „šmejdi“.“

K.: „Aká vlastnosť je najlepšia na vašej triede?“

IV.A: „Úprimnosť, každý si nadáva do debilov... ale mame sa radi =>, to je kvôli tomu, aby sme vždy boli o krôčik viac k dokonalosti a aby sme sa učili na vlastných chybách...ktoré robíme často =D (ako keby triedny nie =D).“

K.: „Kto je vo vašej triede najmúdrejší a kto je podľa vás ozdobou triedy?“

IV.A: „Najmúdrejší je Milan Jančár... to je jasné.... niet čo dodať. Ozdoba triedy??? Slávka Romančáko-

vá?“

K.: „Aký upokojujúci prostriedok využíva váš triedny, keď je nahnevaný?“

IV.A: „Málokedy je nahnevaný.“

K.: „Koľko rokov učí váš triedny na GPH a koľkokrát bol na 6-dňových lyžiarskych výcvikoch?“

IV.A: „Nemám šajnu, ale ľúbimeeeeeeeeeeeeeeeee nášho Lada :-* =D ceníme si ho najmä vďaka tomu, že nás dokonale chápe...škoda, že my jeho sem - tam nie =D ale nie vždy je všetko dokonalé.“

Dúfam, že vás odpovede pobavili tak ako mňa.

S pozdravom

G@BCA

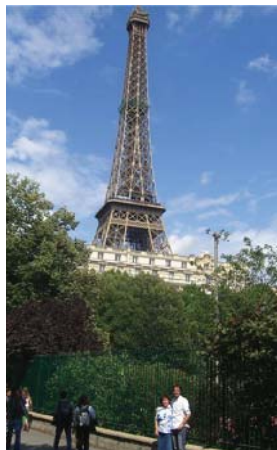
SPOMÍNAM NA PARÍŽ...

Keby ste sa ma boli takto pred rokom opýtali, ktorý z parížskych monumentov ma láka najviac, moje vyjadrenie by bolo isto-iste znelo nejakto: „Nemám žiadne cestovateľské plány; cestovanie na dlhšie vzdialenosti či už autom, autobusom alebo vlakom mi spôsobuje značné zdravotné ťažkosti (zainteresovaní vedia...), takže som zmierená s tým, že Monu Lisu „naživo“ nikdy neuvidím... Takisto odfoťiť sa pri Eifelovej veži môže zostať iba mojím nesplneným snom a mohutné múry slávneho chrámu Notre Dame môžem poobdivovať akurát tak na pohľadniciach a fotografiách...“

Pravda, to by som ale nepočítala s ľuďmi, ktorí sa s takýmto mojím cestovateľským skepticizmom nikdy nezmierili (môj starší syn Martin s manželkou Maruškou), ani s existenciou nízkonákladových leteckých spoločností správajú-

cich sa istý čas ako „škodná v revíre“ a poskytujúcich bezkonkurenčne lacné lety za predpokladu dostatočne včasného zakúpenia leteniek (Sky Europe), s ústretovosťou mojich najbližších (moji dvaja Dušanovia - manžel a mladší syn) - nehovoriac o mojom vlastnom zmysle pre dobrodružné výlety, o ktorom som dovtedy ani netušila! Ako to teda všetko začalo?

Vlaňajšie jesenné prázdniny som ako obvykle trávil u syna Martina v Bratislave, využívajúc tak zriedkavú možnosť byť istý čas so svojou zlatou vnučkou Alickou. Martin ma náhle prekvapil otázkou, či si nechcem spraviť s ockom (rozumej manželom) výlet do Paríža – Sky Europe vraj ponúka letenky Bratislava - Paríž za neuveriteľných 9 euro! Bolo sa ale treba rozhodnúť veľmi rýchle, a tak som to „riskla“: Tri spiatocné letenky do Paríža začiatkom letných prázdnin (tretí člen nášho výletu zatiaľ nebol známy – počítala som predbežne s mojou švagrinou Helenkou, ktorá vie po fran-

cúzsky) boli v mihu zakúpené! Predstava štvordňového výletu do krajiny Galského kohúta začala na dlhé mesiace zamestnávať moju myseľ, pričom pomaličky dostávala stále zreteľnejšie kontúry. Ako správna „internetová maniačka“ som si zakúpila prostredníctvom internetu knihu Sprievodca Parížom a vo voľných chvíľach som si ju „študovala“. Rozmery, architektúra a história starobylých chrámov i mnohých iných zaujímavých historických budov, nádherné renesančné diela slávnych maliarov, ktoré možno zhliadnuť v Louvri, jedinečná „Eifelovka“, Víťazný oblúk, prepychový zámok Versailles s nádhernými záhradami – ponuka viac ako bohatá... A teda aj nutnosť urobiť rozumný výber... Bola to vskutku milá zábava na voľný čas!

Medzičasom dostala moja švagriná Helenka (manželova sestra, nádej nášho dorozumenia sa vo Francúzsku) odo mňa „pod stromček“ letenky a svoju účasť nám prisľúbila, môj starší brat Jozef so ženou Katkou si kúpili 9-eurové letenky hneď na výlety dva (v apríli plánovali Londýn a v septembri Paríž), začali sa šíriť správy o problémoch spoločnosti Sky Europe, švagriná Helenka nám účasť odriekla, keďže chcela byť k dispozícii svojej tehotnej dcére, Jozefov aprílový výlet do Londýna sa neuskutočnil pre jeho nedôveru v spoločnosť Sky Europe (navrhli mu akúsi zmenu a on to vzdal)...

Uskutočnili sme teda zmenu mena jednej letenky (Helenku nahradil

náš mladší syn Dušan, nehovoriaci po francúzsky, ale hovoriaci celkom slušne po anglicky), Martin nám cez internet objednal ubytovanie v Paríži, v štúdiu Sprievodcu Parížom som pokročila k praktickým radám a prepracovala som sa od lyrických rád ospevujúcich krásy Paríža v jednotlivých ročných obdobiach až ku naozaj užitočným informáciám typu „ako sa dostať z letiska Orly na najbližšiu zastávku metra“ a podobne...

Každý deň som si na internete

zistovala dlhodobú predpoveď počasia pre Paríž v inkriminovanom čase (vytrvalo predpovedali oblačno a dážď, čo im našťastie až tak celkom nevyšlo) a pomaly som začínala chystať batožinu. Keď som sa týždeň pred odletom dozvedela z médií, že na letisku Orly v Paríži zadržali lietadlo spoločnosti Sky Europe pre dlhodobé neplatenie letiskových poplatkov, bola som už psychicky pripravená na všetko...:-)

Ešte stále chcete vedieť, ako bolo v Paríži?

Mám len jednu odpoveď: Jednoducho úžasne! Všetky peripetie sa akoby zázrakom skončili naším nástupom do lietadla na letisku M. R. Štefánika v Bratislave. Potom už nasledoval len nádherný rodinný výlet, plný krásnych zážitkov a príjemných skúseností. Syn Dušan sa akosi vždy dokázal dorozumieť (presnejšie, všade sa našla osoba hovoriaca po francúzsky i po anglicky, ktorá vypomohla), navyše preňho ako študenta Karlovej univerzity v Prahe bola úplne bežná jazda metrom. S orientáciou na mape, ktorú kúpil manžel ako úplne prvú vec v Paríži, si moji chlapi tiež vždy poradili... Program našich celodenných „vychádzok“ sme si určili vždy večer „pred“, a samozrejme, pružne ho prispôbovali vzniknutým situáciám (tretí deň nášho pobytu sa napríklad nedalo odolať návšteve „blšieho trhu“ na námestíčku neďaleko hotela De La Place, kde sme bývali...). Moji milí spoločníci fotili odušu a pri každej príležitosti, takže vznikla bohatá fotodokumentácia. Ja som sa sústreďovala skôr na vnímanie autentickej atmosféry...;-) A bolo čo vnímať, bolo čo obdivovať! Navyše s prepychovou licenciou možnosti vytvorenia si vlastného názoru, ktorú som výdatne využívala...

Starobylý a mohutný Notre Dame ma nesklamal, ale nádherný biely chrám Sacre Coeur na vrchole Montmartra na mňa zapôsobil viac... Slávna Mona Lisa Leonarda da Vinciho je v Louvri (asi) právom tak chránená (môžete ju zhliadnuť len zo vzdialenosti niekoľkých metrov krytú špeciálnym sklom), ale Skalná Madona

od toho istého maliara je väčší, jasnejší a aj krajší obraz (aspoň podľa mňa)... Nehovoriac o ďalších maliarskych a sochárskych dielach mnohých ďalších autorov (Tizian, Rafael, Andrea del Sarto,...)... A nehovoriac o ďalších monumentoch, hrobke Napoleona, svetskom chráme Pantheon a mnohých ďalších... Proste, treba vidieť!...

Nuž ale rozpísala som sa tak, ako keby ma za to platila nejaká cestovná agentúra (každú sa nám tentoraz podarilo obísť, ako ste si isto všimli). Našťastie, nič mimoriadne nebolo treba riešiť a my sme sa vrátili domov plní zážitkov, zdraví (až na tú únavu) a veľmi veľmi spokojní...

RNDr. M. Dományová

ČO OKO VIDELO, ALE NETUŠILO..

Ervín, Eugénia, Eren, Nicolas, Scarleta...pomaličky zist'ujem, že na našej škole sa čím ďalej, tým viac a viac znižuje počet osôb so zvláštnymi, nezvyčajnými resp. ojedinelými menami. Našťastie však Kocky vychádzajú len 3-krát do roka, čo znamená, že spomínané mená nám zatiaľ bohato vystačia :-). Jedno však spomenuté nebolo. Je škandinávského pôvodu a prekladá sa ako „ctihodný vládca“. Nositeľom tohto pekného mena, pri ktorom si každý ako prvého vybaví španielskeho speváka Enrique Iglesiasa, je plavovlasý modrooký chalan z 2.E, ENRIK PILA.

K: „Tvoje meno nie je veľmi rozšírené. Čo naň hovoríš? Páči sa ti?“

E.P.: „Tak neviem, som s ním celkom spokojný. Áno, páči sa mi.“

K: „Je to fajn, že si jediný z GPH, kto sa takto volá?“

E.P.: „Myslím, že to je fajn, aspoň som v ý n i m o č n ý (smiech).“

K: „Poznáš niekoho, kto sa volá tak ako ty?“

E.P.: „Áno, poznám. Jeden chalan zo Sobraniec sa tiež tak volá.“

(úsmev).“

K: „Poznáš význam svojho mena?“

E.P.: „Hmmm, nie.“

K: „Ani by si ho nechcel poznať?“

E.P.: „Ja na také neverím (úsmev).“

K: „Oslavuješ vôbec meniny, keďže tvoje meno nie je v kalendári?“

K: „Prečo ti rodičia vybrali práve toto meno?“

E.P.: „Nooo, tak to vážne momentálne neviem. To by si sa musela spýtať ich

E.P.: „Ono už je v kalendári, tuším na 15. júla, ale nie je to oficiálne. Ale meniny aj tak neoslavujem.“

K: „Prečo? Necítiš sa o

niečo ochudobnený, keď ké budeš mať?“

E.P.: „Ani nie, nechýba mi to.“

K: „Tvoje meno sa ti síce páči, ale keby si mal možnosť výberu, dal by si si iné ako Enrik?“

E.P.: „Neviem, nejako som nad tým nepremýšľal, ale asi by som sa ani nechcel volať inak ako Enrik. Zvykol som si naň a myslím, že to, že sa mi páči, je asi rozhodujúce.“

K: „Aké mená by si dal svojim deťom, ak raz neja-

E.P.: „Fúha, tak to netuším. Ale určite by som nechcel, aby sa volalo niektoré z nich tak, ako ja. Toto isto nie (úsmev).“

K: „Ako ťa volajú kamaráti? Dávajú ti nejaké špecifické prezývky?“

E.P.: „Špecifické ani nie, skoro každý ma volá Riki. A ešte moja triedna na základnej ma volala Enro. Ale ináč nič špecifické.“

K: „Aké sú tvoje záľuby?“

E.P.: „Moje záľuby... hmm, jednoznačne šport, ako futbal a podobne, počúvanie hudby, hlavne house, techno, rap, ďalej surfovanie po webe, PC hry, filmy, a ako u každého asi- kamoši.“

Odkaz pre záujemkyne: Enrik je, milé dámy, nezadaný :-).

Ďakujeme za rozhovor.

Niki

Prváci o GPH

A je to tu!!! So začiatkom nového školského roka každoročne prichádzajú aj noví prváci do „rodiny GPH“. Prvé týždne bolo pre nás všetko nové a náročné. Ešte to máme dosť ťažké najmä v „preradení“ na vyšší level učenia a zvykaní si na nové prostredie, kolektív a profesov.

Mnohí z nás majú stále stav straty orientácie či pocitu menejcennosti voči starším spolužiakom z vyšších ročníkov, ale to by sa malo časom urovnať (veď každý si tým prešiel)!!! No nie nadarmo sa hovorí, všetko zlé je na niečo dobré. Dúfajme, že sa my prváci postupne „zaklimatizujeme“.

A preto som sa rozhodla položiť zopár otázok prvákovi, aby som zistila, ako tento „boom“ prežívajú a vnímajú. Tu je zopár postrehov od najmladšej generácie GPH:

K: Aké boli tvoje prvé dojmy z GPH?

Erik (1.A): „No nič moc. Predstavoval som si to tu trochu inak.“

Katka (1. D): „Zmiešané. Bola som trochu sklamaná, že nikoho v triede nepoznám, no na druhej strane som rada, že som na tejto škole.“

Tina (1. E): „Nie veľmi dobré. Očakávala som úplne niečo iné.“

Matúš (1.F): „Hmm ...viac učenia ako na ZŠ, obrovská škola a hlavne rozliční profesori.“

1.A

K: Čo očakávaš od štúdia na tejto škole?

Erik(1. A): „Keďže chcem niečo vo svojom živote dosiahnuť, tak toto má byť niečo ako odrazový mostík.“

Katka (1. D): „Aby mi pomohla zistiť, čo ma baví a na akú VŠ pôjdem.“

Tina(1. E): „Ťažko povedať. Asi kvôli dobrej príprave na VŠ.“

Matúš(1. F): „Kvalitnú prípravu na VŠ a zdokonalenie sa vo viacerých smeroch.“

1.B

K: *Ktorý profesor na teba zatiaľ najviac zapôsobil? Prečo?*

Erik (1.A): „Rozhodne pán profesor Nedelský - pre tie jeho výroky.“

Katka (1.D): „Asi pán profesor Starják, pretože vie dobre vysvetliť slovenčinu.“

Tina(1.E): „Pán profesor Sibal. Zatiaľ jediný, ktorý sa zdá byť taký „kl'udas“ a vie nás počas hodín dobre zabaviť.“

Matúš (1.F): „Páni profesori Michalka a Holodňák - pre ich humor a prístup k práci.“

1.C

K: *Ako hodnotíš túto školu (mám tým na mysliš nejaké pozitívne, ale aj negatívne veci na škole)?*

Erik(1. A): „Veľmi mi prekážajú nulté hodiny a dosť krátke prestávky.“

Katka (1. D): „Pozitívne asi to, že je to kvalitná škola pre vzdelávanie, no nepáči sa mi jedáleň, ktorá je veľmi malá pre toľko študentov.“

Tina(1. E): „dosť stará škola a prekážajú mi aj krátke prestávky na presúvanie z triedy do triedy.“

Matúš(1. F): „No viac učenia a prísnejšie pravidlá.“

1.D

K: *Si spokojný/á s umiestnením tvojej triedy, spolužiakmi či s triednym profesorom/kou?*

Erik (1.A): „No trieda je umiestnená dobre, v triede sme dobrá partia a triednu profesorku radšej nebudem hodnotiť.“

Katka (1.D): „Som úplne spokojná.“

Tina (1.E): „Umiestnenie máme super, čo sa týka spolužiakov, nestážujem si, ale mohlo by byť aj lepšie a triedna je zatiaľ v pohode.“

Matúš (1.F): „Áno. Aj keď trieda by mohla byť na lepšom mieste“.

K: *Šiesta otázka sa bude týkať orientácie našich prváčikov na škole. Tak ako je to s tvou orientáciou na škole? Už si sa aj nebudaj stratil/a? :) ...*

Erik (1. A): „Ešte zatiaľ nie. Vždy si podrobne preštudujem plánik školy na chodbe.“

1.E

1.A

1. G

Katka (1. D): „Nie, našťastie sa tam už celkom dobre orientujem. Zo začiatku sme si nevedeli zapamätať, kde máme triedu, teraz to našťastie poznáme.“

Tina (1. E): „S orientáciou na škole som mala problém iba prvé dni. Teraz už viem, kde čo všetko je.“

Matúš (1. F): „Zatiaľ žiaden problém :)“

K: *Poslednú otázku som sa spýtala študentov 1. G (lepšie povedané G- éckarských nemčínárov), ktorí sa stretávajú raz týždenne s nemeckým lektorom na škole s pánom Hensenom. Ako hodnotíte takéto špeciálne hodiny?*

Vierka: „Skvelé hodiny pre dobrú prípravu na získanie nemeckého certifikátu KMK.“

Tomáš: „Mohli by byť aj viackrát do týždňa.“

Lucia: „Tieto špeciálne hodiny sa mi páčia a mám ich rada, pretože je super počut' ako hovorí Nemeč v rôznych každodenných situáciách.“

Katka: „Myslím si, že je to skvelé. Hodiny s ním sú veľmi zaujímavé.“

Ďakujem všetkým, ktorí vyjadrili svoj názor. Na záver prajem všetkým študentom úspešný a ničím nerušený školský rok 2009/ 2010!!!

Tathy

OBĽÚBENÉ RECEPTY PROFESOROV NAŠEJ ŠKOLY

alebo

Ked' kolegom chutí, treba to uvěřiť...:-)

Dlho som premýšľala, koho z profesorského zboru si vyberiem za „obet“ tentokrát. Bolo viacero pokusov na mnohé usmievavé či vážne tváriace sa tváre z nástenky vo vestibule. Žiaľ, mnohé z nich...neúspešné. Niektorí profesori boli priveľmi zaneprázdnení, iným sa kecať nechcelo a tí ďalší sa po odpovedi na otázku, čo by som od nich rada vedieť, doslova zľakli. Stále nechápem, prečo majú naši profesori z témy varenie taký strach. Nebodaj sa boja, že by mohli o sebe prezradiť niečo, čo by ostatní vedieť nemuseli? Pani profesorka RNDr. Andrea Ivanová s tým (našp'astie) problém nemala :-). A dokonca nám poskytla recept, ktorý mala náhodne pri sebe. Úhľadne vytlačený na snehobielom papieri, prichystaný pre profesorských kolegov. Jednoducho som bola v správnom čase na správnom mieste :-).

Čo o svojom varení povedala?

„Rada varím z času na čas, teda vtedy, keď nie je mama doma, alebo keď mám na niečo veľkú chuť. Varenie je pre mňa v podstate relax, ale občas sa nájdu chvíle, kedy je to viacmenej stres. Najradšej varím zemiaky na každý spôsob, či už

varené alebo pečené, tiež nejaké tie sladkosti ako napr. griláž, na ktorú vám dám aj recept, a ktorá nao-

zaj veľmi chutila aj mojim kolegom. No a variť veľmi

nemusím to, čo práve dnes bude v škole na obed: knedle, mäso a paradajková omáčka. Zo školskej

jedálne mi však veľmi chutí koložvárska kapusta, mne sa ešte nikdy taká dobrá ako tu nepodarila. Samozrejme, pri varení sa asi ako každému, aj mne stávajú občas nehody, ale zatiaľ len tie menej závažnejšie, ako napríklad: niečo sa rozvarilo, prípadne poriadne nedovarilo. (smiech)“

Pani profesorko ďakujem za recept aj za ochotu spolupracovať:-). A pre naše mamky, alebo šikovnice/šikovníkov v kuchyni, alebo len tých, ktorí si občas (?) zamaškrtia... Griláž.

Potrebujeme:

150 g kryštálového cukru, 150 g nadrobno pokrájaných (môžu byť aj mleté) orechov, 150 g Hery, 150 g práškového cukru, 3 žĺtky, tortové oblátky

Kryštálový cukor upálime na karamel, primiešame orechy a odstavíme. Nad parou vymiešame Heru, práškový cukor a žĺtky a pridáme do karamelu. Opäť dáme nad paru (alebo teplú platňu) a miešame do zhustnutia. Zmes rozotrieme na tortovú oblátku, prikryjeme druhou oblátkou a zaťažme do druhého dňa. Potom pokrájame.

Dobrú chuť!

Niki

Vplyv mena na život

Andrea. Toto meno má grécky pôvod a v preklade znamená ‚odvážna‘. Nositeľky tohto mena oslavujú meniny 5.januára a jednou z nich je aj naša pani profesorka biológie a chémie RNDr. Andrea Hajniková. A tak sme sa jej opýtali, či na ňu charakteristika jej mena sedí.

Andrey sú prefikvané, nedôverčivé a obľubujú iróniu. - Skôr si myslím, že som dôverčivý človek, čo sa mi vždy až tak neoplatilo. S vekom prichádzam na to, že to nie je až taká výhodná vlastnosť.

Majú obdivuhodnú pamäť. - Ako sa to vezme. Dobré a dlho si pamätám niektoré veci, čo prinesie každodenný život, pamätám si tváre ľudí, no s menami mám problém. To vedia najmä moji žiaci. Teraz po prázdninách som zas niektoré zabudla, no dúfam, že mi to odpustia.

Ich citový život je ťažký, často sa sklamujú. Sú obdarené veľkou emotívnosťou. - Necítim sa byť emotívna. A že by som mala

ťažký citový život, tak to už vôbec nie.

Majú náhle a nečakané reakcie. - Toto na mňa tiež príliš nesedí.

Obľúbená farba je červená a biela. - Ešte ani farby, ktoré patria k môjmu menu nemám až tak v láske. Červené kúsky mám v šatníku možno 2-3. Asi si budem musieť niečo prikúpiť.

PS: Asi som sa mala volať celkom inak. Podľa týchto charakteristík mi moji rodičia meno netrafilo. Ani s jednou z týchto charakteristík sa veľmi nestotožňujem.

Moška

Hádaj, kto som!

„Dzivče, šatuj, bo už zvonilo!“

Kde bolo, tam bolo, žila raz jedna pani profesorka, čo odmalička opravovanie písomiek milovala. Na naše GPH rada chodila a teraz chémiu i matematiku nás pekne učí. Prázdniny si užíva tým správnym dúškom ako.... Radi by ste vedeli, o koho ide? Určite to uhádnete po prečítaní.

K: „Ako ste strávili letné prázdniny, alebo ako ich poväčšine trávite?“

???: „Tohtoročné prázdniny som strávila veľmi príjemne - v kruhu najbližšej rodiny; najprv som bola s rodinou najstaršej dcéry pri mori v Chorvátsku, potom som bola týždeň v BA u jednej dcéry, potom týždeň u druhej dcéry v TT (pozn. red. TT je pre nevediacich Trnava) a potom sa to zopakovalo dvakrát po 10 dní v MI, čiže najprv jedna dcéra aj s celou rodinkou, potom druhá...užila som si vnúčence aj ich rodiny :-) a fajn sme si všetci oddýchlí aj do sýtosti pokecali, s detičkami sme sa vyhrali... proste bolo fajn:-)“

ste chodili, a čo najhoršie ste vyviedli?“

???: „Chodila som presne na túto školu, len sa vtedy ináč volala: SVŠ, čiže „esveeška“, teda Stredná všeobecnovzdelávacia škola a štúdium na nej trvalo len 3 roky. Gymnázium vtedy nee-

K: „Aké bolo vaše vysnívané povolanie, a prečo vás zaujalo?“

???: „Vždy som chcela byť učiteľkou...veľmi rada som opravovala písomky, škoda, že mi to nevydržalo až dodnes :-), ale práca s mladými ľuďmi aj keď je náročná, je pekná a zaujímavá.“

K: „Na akú strednú školu

xistovalo.

A čo najhoršie som/sme vyviedli? Na nič hrozné si nespomínam...možno sme raz, dva razy užili z poslednej hodiny?“

K: „Ako dlho učíte na GPH, a prečo ste si vybrali práve GPH.“

???: „Ako dlho? Stráááášne dlho...počet rokov, ktoré učím na tejto škole

predstavuje dvojciferné nepárne číslo, ktoré sa skladá z rovnakých číslic a tie číslice sú prvočísla... dúfam, že je to jasné a jednoznačné :-))) .

A prečo som si vybrala GPH? Možno aj preto, že som absolventkou tejto školy, rovnako ako všetky tri moje dcéry, dokonca aj môj otec maturoval na tomto gymnáziu a jeho brat bol jedným z prvých maturantov tejto školy.“

K: „Čím vás očarilo GPH a nedáte na to dopustiť?“

???: „Táto škola má svoju históriu a myslím si, že aj dobré meno. Mnoho významných ľudí maturova-

lo práve na tomto gymnáziu a verím, že ešte mnoho významných ľudí na tejto škole bude maturovať.“

K: „Máte nejaký zážitok s GPH, ktorý by ste mohli uverejniť?“

???: „Samozrejme, za tie roky je tých zážitkov obrovské množstvo a veľmi ťažko sa mi vyberá... Snáď PRVÝ: bolo to asi 3. septembra, keď som ako novopečená učiteľka vchádzala do budovy ško-

ly...bolo tesne po zvonení, pravdepodobne som začínela druhou vyučovacou hodinou. Pozdravila som pána školníka a pokračovala smerom k zborovni... Zrazu sa za mnou ozvalo: „Dzivče, šatuj, bo už zvonilo!“ Snáď som aj pridala do kroku:-)“

K: „Čo si myslíte o dnešnej mládeži?“

???: „Obligátne otázka:-)

Určite je sebavedomejšia, čo je v poriadku, pokiaľ je to sebavedomie zdravé. Je to na mieste, ale ak

si niekto sebavedomie zamieňa s niečím iným, tak je to...(namiesto tých troch bodiek sa dá doplniť rôzne slovo, podľa toho, s čím si kto zamieňa „sebavedomie“).“

Pani profesorko veľmi pekne ďakujeme za rozhovor.

S pozdravom vaša

G@BcA

AQUA – cesty vody v Európe

Tak sa volá medzinárodný projekt, do ktorého naša škola vstúpila 1. septembra 2009. Projekt potrvá do 30. júna 2011.

NAŠI PARTNERI SÚ ŠKOLY V EURÓPE:

- Bruchkobel, Nemecko – www.logschule.de
- Périgueux, Francúzsko – www.saint-jo-perigueux.com
- Foz, Španielsko – www.iesfoz.org
- Iasi, Rumunsko -www.colegiul-economic.ro
- Gouda, Holandsko – www.degoudsewaarden.nl

Komunikačné jazyky:

angličtina, francúzština, ale môžete hovoriť aj po holandsky, rumunsky, nemecky, španielsky...

Školské tímy bude tvoriť 12 žiakov, po 2 žiakoch v každom workshope.

Prípravná práca bude prebiehať od októbra do apríla 2010 počas vyučovacích hodín, v krúžkoch, v spolupráci s učiteľmi.

Týždeň AQUA od 17. do 24. apríla na GPH.

Týždeň AQUA – to bude týždeň, keď:

- 12 žiakov z každej školy príde do nášho mesta
 - v škole budú spoločne riešiť úlohy
- budú bývať v rodinách našich žiakov – možno u vás
 - budú spoznávať naše mesto, krajinu, reč
 - nájdu si nových priateľov
 - precvičia si svoje jazykové zručnosti
 - ochutnajú našu kuchyňu – aj školskú!
 - atď'.....

POZRITE SI AJ PODROBNÝ PROGRAM WORKSHOPOV!

Čistý papier na nástenke v škole je vám k dispozícii, ak sa chcete prihlásiť ako hositeľská rodina. Porozprávajte sa doma, /ak máte voľnú posteľ/, či by ste prijali na týždeň „Európana“

- Treba mu dať každé ráno raňajky /konečne budete raňajkovať aj vy/
- každé ráno priviesť do školy /pri tej príležitosti tam už zostanete aj vy/
- poobede ho zobrať domov
- treba s ním ísť vonku /keď vás pustia vaši/
- treba mu dať večeru /môže byť aj teplá/

ČO ZA TO?

Hm...nič: za pomoc a za kamarátstvo sa neplatí, ale predsa len niečo....

...možno váš prvý kamarát vo svete,

...možno váš budúci kamarát na celý život,

...možno budete budúce prázdniny tráviť

u ňho /u nej/...vy.

Ale nezabúdajte. To všetko sa bude krútiť okolo VODY...

VŠETKY PODROBNÉ INFORMÁCIE:

Knižnica – pani profesorka Andreeva a pán profesor Starják

NAŠI MILÁČIKOVIA

“Psíci mi dodávajú energiu.“

Je tu nový školský rok, nové - prvé vydanie Kociek, na našej škole nové tváre pravákov (ktorých chcem privítať v našej milýj inštitúcii) a čo ostáva po starom, čo nemôže chýbať ani v tomto čísle je táto rubrika.

Tentoraz som si na mušku zobrala p. prof. Mateja Starjáka, ktorí patrí k veľkým milovníkom zvierat a s ochotou nám v rozhovore porozprával o štvornohých členoch rodiny.

K: „Ako sa váš pes volá a aká je to rasa?“

M.S.: „No, presnejšie mám dvoch psov – čistokrvných dlhosrstých jazvečíkov. Ten starší sa volá Falko a mladší Denis.“

K: „Čím je táto rasa výnimočná?“

M.S.: „Táto rasa je výnimočná svojou eleganciou, inteligenciou a vernosťou. Niekedy však psíci konajú na vlastnú päsť. To viete, niekedy na povrch vyplávajú ich vrodené poľovnícke pudy (títo havkáči boli totiž vyšľachtení na durenie líšok či jazvecov z nôr).“

K: „Odkiaľ psíkov máte? Prečo práve takáto rasa?“

M.S.: „Toho staršieho, Falka, nám daroval sused, lebo sa sťahoval do mesta, do bytovky (p. profesor totiž býva v „malebnej zemplínskej dedinke“ Zalužice). Je to už deduško – má 11 ro-

kov.

Mladší jazvečík, Denis, je potomkom nášho predchádzajúceho psíka – našej sučky s honosným menom Hessa z Lackoviec (mala veľmi dlhý rodokmeň), ktorú, žiaľ, zrazilo auto (raz otec zabudol zavrieť bránku...). Bola ako člen našej rodiny a dlho sme za ňou smútili. Denis má 7 rokov. A prečo práve takéhoto psa? Jazvečíkov sme mali odnepamäti a vyhovujú nám po všetkých stránkach.“

K: „Kto sa o psíkov stará najviac?“

M.S.: „Je to hlavne môj otec – je už na dôchodku. Ja mám toho času pomenej, no cez víkendy sa im venujem tak, ako sa len dá.“

K: „Výžadujú si obaja nejakú špeciálnu starostlivosť?“

M.S.: „Špeciálnu...

No, keďže majú dlhú srst', tak sa o ňu treba i častejšie starať. Inak potrebujú veľa pohybu, lebo zvyknú stltnúť a potom môžu mať problémy s chrbticou. Niektorí jazvečíci – keďže ide o nízkych psov – v staršom veku aj ochrnú na zadné labky... Potom je to naozaj smutný pohľad...“

K: „Mali ste už nejakých iných miláčikov?“

M.S.: „Zvieratami som bol obklopený od malička, pretože som vyrastal na dedine. Jeden čas som choval okrasné vtáctvo – mal som andulky i korely (okrasných vtákov choval aj môj dedko). Potom boli akváriové rybičky. No a nakoniec ostali psíci. Najnovšie si otec „adoptoval“ i mačku.“

K: „Aký máte vzťah k zvieratám?“

M.S.: „Veľmi pozitívny. Moji psíci mi zvyknú dodávať energiu vtedy, keď som veľmi vyčerpaný. A na prechádzkach s nimi – hlavne pri Širave – si dokážem od-

dýchnuť, zrelaxovať.“

K: „Poslúchajú vás vaši miláčikovia viac ako žiaci?“

M.S.: „Určite viac. Ale ani žiaci nie sú až takí zlí...“

K: „Sú vaši miláčikovia vašimi najlepšimi priateľmi?“

M.S.: „Určite sú obaja našimi „maznáčikmi“, členmi našej rodiny. Ale ja radšej preferujem priateľov zo sveta ľudí. A medzi nimi mám i pár tých vynikajúcich – tých, ktorým dôverujem, s ktorými viem pracovať aj zabaviť sa. Jeden z nich nás ale pred časom opustil...

Zvieratá mám veľmi rád, hoci sa o niektorých z nich (najmä o cudzích psoch) vyjadrujem pred kolegyňami „trochu inak“ – spomenúť môžem p. profesorku A. Vasil'ovú a jej Piťa, vaňu plnú vody, p. profesorku V. Želinskú.../pozn. red. o ich psíkoch sme v našich Kockách už písali/, (vraj ony už vedia, o čo ide). Ale to len tak, aby „bola sranda...“

Ďakujem za rozhovor.

Angie

Víkendy profesorov alebo

Cez víkend u pani profesorky Maji Spišákovej

Toto číslo si zoberieme na mušku pani profesorku informatiky a fyziky, Máriu Spišákovú, u ktorej to cez víkend vyzerá veľmi zaujímavo a pestro. Kto nezažil, nevie ;).

Piatok: Poobede nič nerobím . Konečne mám čas si prečítať týždenníky z celého týždňa. Najradšej mám, keď sa vtedy ku mne nik neozýva. Moja predstava je odísť niekam, kde budem úplne sama. Záhrada

Vyplaším moju čeliadku z postelí, a za trvalého dudrania a pozerania sobotňajších rozprávok nasledujú dlhé debaty pri stole, čo sa bude robiť a kto bude robiť ktorú činnosť – nazýva sa to aj rozdelenie úloh . Väčšina rodiny to aj tak neurobí, ako sme si

to naplánovali ráno. Vždy do toho niečo príde. Ale najlepšie sú soboty, keď sme všetci na záhrade a napr. oberáme jablká, alebo hrozno a podobne. Lenže vtedy je v kuchyni prázdno, tak potom, keď sa vrátíme musím niečo pripraviť pod zub. A to neznášam. Nerada varím!!! Urobím čokoľvek, len variť nie. (Najhoršia brigáda pre mňa by bola brigáda v kuchyni.) Varenie nie je moje hobby. Najlepšie sú jedlá, ktoré sú rýchle a nenáročné.

alebo obývačka. Moja rodina to vie, preto sa snaží v ten deň sa pozašívvať, aby ma nestretli a aby som na nich nevrčala.

Sobota: Ráno vstávam prvá. Oddýchnuť po piatku a plná sily do domácich prác.

Po večeroch pripravujem učebné materiály pre študentov na e-learning, alebo kontrolujem zadania, alebo niečo pripravujem do školy, alebo opravujem písomky, a podobne.

Nedeľa: Ráno vstávam prvá. (cca 6.00) Užívam si čas, keď všetci spia. Skúsili ste niekedy vstať prví? Je to výborné, môžete sa pohybovať po byte a cítite sa sami, ako keby nik nebol doma. Výborný pocit. (Je to preto, že stále je pri mne niekto. Doma, v škole, v obchode, ...Sama som iba v aute a na wc, ale aj tam podchvíľou niekto klope)

Potom nasleduje ranná príprava nedeľného obeda, návšteva bohoslužby, obed, návšteva starých rodičov, hry s deťmi vonku, rýchlo všetkých večer ponaháňať na večernú hygienu a do postele a keď konečne sú všetci zalezení, tak konečne môžem dorobiť prácu do školy, ktorú mi ešte treba dokončiť na ďalší týždeň.

Niekedy si hovorím, že víkend by mal trvať 3 dni, pretože vždy prebehne tak rýchlo. Aj vám?

Ewe

Nikdy nehovor nikdy

„Nikdy nehovor nikdy“ je motto mnohých z nás. Avšak stane sa, že život nám prinesie také nečakané situácie, ktoré by nám NIKDY nenapadli. No na našej ceste životom sa stretneme ešte s veľkým množstvom netypických situácií. Opýtala som sa pani prof. M. Spišákovvej, čo by ona robila v istých situáciách.

K: „Ako by ste zareagovali, ak by ste stretli svoj idol na ulici?“

M. S.: „Najprv musím porozmýšľať, či vôbec mám idol. Nemám idol, ale sú osobnosti, ktoré si veľmi vážim a keby som ich

K: „Vybrali by ste sa spontánne na cestu okolo sveta zanechajúc zamestnanie?“

M. S.: „Len vtedy, ak by som bola v zamestnaní nešťastná, nenachádzala by som v ňom seberealizáciu, nemala by som voľnosť v rozhodovaní a necítila by som sa v ňom užitočná. V súčasnosti o takom niečom nerozmýšľam. Ale viem si predstaviť duševný stav, v ktorom človek zanechá všetko, svoje problémy, starosti a odíde od všetkého preč. Ja som však príliš konzervatívna na takýto krok.“

strela na ulici, tak by som sa veľmi potešila, určite by som sa im prihovorela. Každý je len človek, takže svojimi rečami by som veľmi nezaťažovala, pretože, ak tá osobnosť je mediálne známa, tak jej to už musí ísť na nervy, ako

K: „Vyhľadali by ste pomoc jasnovidiiek a veštic? Alebo babíc?“

M. S.: „Možno vtedy, ak by všetky iné možnosti liečenia alebo pomoci zlyhali. Čo sa týka veštenia budúcnosti, tak tomu neverím. Verím však na vyžarovanie osobnosti – auru, verím, že existujú senzibilnejší ľudia, ktorí ju vidia, a vedia povedať v akom duševnom stave sa človek nachádza. Ale zámerne by som určite nešla ku jasnovidke a veštic. Skôr verím na moc modlitby. Niekoľkokrát sa mi potvrdila.“

K: „Odhodlali by ste sa

na ňu „čumia“ v nákupných centrách a na ulici. Takže moje prejavy by boli strohé, len práve také, aby som ukázala, že som šťastná, že túto osobu vidím, a že mi toto stretnutie určite prinesie niečo dobré do nasledujúceho dňa.“

na skok padákom alebo bangee jumping?“

M. S.: „NIE, v žiadnom prípade. Mám strach z výšok.“

K: „Prijali by ste ponuku hrať vo filme hlavnú úlohu?“

M. S.: „Iba do komédie a ak by mi dobre zaplatili. Nepredpokladala by som však, že by som v ňom hrala nejaké intímne scény. Nevedela by som zahrať intímne city bez toho, aby som tieto pocity cítila.

Podľa mňa je učiteľstvo vlastne herectvo. Učiteľ musí byť vždy pripravený

na svoj výstup v škole, pre triedou. Možno sa obe-
cnenstvo nemení každý deň
ako v divadle, ale povola-
nie učiteľa má dosť blízko
ku herectvu. Učiteľ vždy
musí zaujať svojich divá-
kov. J“

K: „Ak by ste sa chceli
vrátiť v čase, ktoré obdo-
bie by to bolo?“

M. S.: „Nechcela by som
žiť v inom storočí. Cítim
sa dobre v tomto našom,
ako je s možnosťami ako
máme. Keď si predstavím,
že moja babička chodila
plákať šaty na potok, či
bolo leto alebo zima, a že
otec vyhánal na pašu kra-
vy a bol pri tom bosý, že
neboli sprchy a umývalo
sa len raz do týždňa, keď
sa nahriala voda na peci,

že všade sa chodilo peši.
Tak som veľmi spokojná
s výtvarnými technikami,
ktoré môžem používať.
Nemyslím si, že život na
nejakom kráľovskom dvo-
re bol výborný. Asi by mi
toľkí sluhovia prekážali.“

Aňa

ZAHRANIČNÍ ŠTUDENTI (AKO SA DARÍ GPH-ČKAROM V USA)

Tento šk. rok je môj posledný na GPH-čku. Pre mňa a väčšinu štvrtákov začína stres a obavy z maturity a prijímačok. Pre ostatných je to len ďalší rok na strednej. No niektorí na tento šk. rok určite nezabudnú. Reč je napr. o Ivici Chmurovičovej z 3.G, ktorá tento rok študuje v USA.

Kocky: Aký bol tvoj prí-
chod do Ameriky?

Ivica: Všetko sa to za-
čalo 23.8. vo Viedni,
kde som sa poslednýkrát
rozlúčila so svojou rodi-
nou a nastúpila do lieta-
dla, ktoré smerovalo do
Londýna. Tam som pre-
stúpila na let do Chicaga.
Potom ma čakal už len
posledný let, ktorý som
skoro nestihla a to do
mesta Columbus (hlavné
mesto štátu Ohio), ktoré
sa na 10 mesiacov stalo

mojím domovom.

Kocky:
Povedz nám niečo o svojej hosťiteľskej rodine.

Ivica:
Rodiinu mám úplne super. Majú tri dcéry, ktoré sú už vydaté a bývajú inde. Moji host rodičia mi so všetkým pomáhajú, nemôžem sa sťažovať. Bývame na predmestí Columbusu, v časti, ktorá sa volá Worthington. Máme dvoch psov a v záhrade veľký bazén.

Kocky: *Aká je tvoja škola? V čom sa líši od GPH?*

Ivica: Škola má približne 1700 študentov a je dosť veľká. Nepáči sa mi, že prestávky trvajú iba 5 min a ja mám to „šťastie“, že sa musím vždy presúvať z jedného konca školy na druhý, čo niekedy nestíham. A tiež, že učitelia zostávajú vo svojich

triedach, takže ako náhle zaznie zvonček, hodina sa začína. A páči sa mi prístup učiteľov k žiakom. Nie že by profesori na GPH neboli priateľskí, ale tu je to niečo iné. Tu sú žiaci a učitelia kamaráti. Ďalší rozdiel je, že tu ústne skúšanie vôbec nepraktizujú. Píšeme len testy a kvízy a z času na čas musíme robiť nejaké projekty alebo písať eseje.

Kocky: *Aké máš predmety? A známky?*

Ivica: Angličtina, telesná, study hall (robenie domácich úloh), politika, americká história, po ktorej mám obed, potom algebra a na záver chémia. Čo sa

týka známok, tak tie sú nad moje očakávania. Zatiaľ som nemala horšiu známku ako A-. Našťastie si poctivo robím úlohy a tie tvoria asi tretinu celkovej známky, takže si myslím, že to zvládnem.

Najneobľúbenejší predmet je americká história, pretože dostávame veľa domácich úloh a je tam veľa vecí na zapamätanie. Najradšej mám telesnú, hráme soccer, americký futbal, pozemný hokej, frisbee, volejbal.

Kocky: *Akí sú Američania? Našla si si kamarátov?*

Ivica: V triede veľa kamarátov nemám, lebo niektoré hodiny mám s o dva roky mladšími a tí sú dosť diví. Hrám tenis a veľa kamarátok som si našla tam. Najviac som sa skamarátila s výmennou študentkou z Dánska – Mette, s ktorou chodíme v piatky na fut-

balové zápasy našej školy, kde samozrejme nechýbajú cheerleaderky. Najviac kamarátov som si našla v kostole. Tam sú tí najlepší ľudia, trávim s nimi väčšinu víkendov a ďakujem im za veľa.

Kocky: *Ako vyzerá tvoj bežný školský deň?*

Ivica: Školský deň sa začína vypnutím budíka o 5:50, naraňakujem sa a bežím na zastávku, kde ma o 6:50 vyzdvihuje žltý školský autobus. Vyučovanie začína o 7:45, každý deň mám ten istý rozvrh, hodina trvá 50 min, takže končím o 15:05. O 16:30 sa mi začína tenisový tréning alebo idem na zápas. Domov prichádzam o 6, ak máme zápas na inej škole, tak prídem o 9. Je to dosť namáhavé. Keď prídem domov, nemám čas na nič iné ako úlohy a večeru a každý deň si doprajem aspoň chvíľu na internete.

Kocky: *Čo robíš cez víkendy?*

Ivica: Ako som spomínala, väčšinu víkendov trávim s ľuďmi z kostola, ktorí každý týždeň niečo organizu-

jú. Vďaka nim spoznávam nových ľudí a začínam sa tu cítiť ako doma. Osobne by som chcela aspoň spomenúť mená mojich prvých kamarátov Meaghan, Suzanne a West a tiež moji host rodičia -Bob a Angie, ktorí mi pomohli najmä na začiatku, keď som sa po prvých dňoch školy cítila dosť zle. Najviac sa teraz teším na výlet do zábavného parku Cinnccinnati.

Kocky: *Neľutuješ svoje rozhodnutie, to, že si tam šla?*

Ivica: Určite to neľutujem, je to obrovská skúsenosť a odporúčam to každému. Stále si treba opakovať, že začiatky sú najťažšie a každý deň bude lepší a lepší. Myslím, že to tak naozaj je.

Kocky: *Čo sa ti páči najviac? Alebo tvoj najväčší zážitok doteraz...*

Ivica: Najviac sa mi páčia moji priatelia, učitelia, tenis a omša v kostole, ktorá pripomína rockový koncert. Spomeniem jednu príhodu, resp. zhodu náhod. Tí, ktorí ma poznajú, vedia, že mám psa – mop-

slíka, ktorý sa volá Phoebe. Nedávno som bola na návšteve u kamarátky, ktorá má tiež mopslíka. Keď mi povedala meno, ostala som prekvapená (dúfam, že ste si domysleli, že aj jej pes sa volá Phoebe).

PS: Na záver by som chcela pozdraviť všetkých mojich spolužiakov, všetkých profesorov, hlavne moju triednu a všetkých, čo ma poznajú. Ďakujem svojim rodičom za túto príležitosť – prežiť rok v USA, ďalej mojim bratom, hlavne staršiemu, ktorý mi pomáhal vybavovať veci ohľadom mojej cesty. Ďakujem Dominike a Kati (ony vedia za čo). Ďakujem Kockám, že som sa mohla podeliť o svoje zážitky. Tak sa majte a držte sa! Vidíme sa o 9 mesiacov...

Moška

Profesori študentmi

alebo ako niektorí profesori bili plyšové hračky

Tentokrát sa mojou obeťou stala pani prof. RNDr. Jana Romaniková. Na GPH-čku pôsobí len tretí rok a niektorí ju možno ešte nepoznajú. Vďaka tomuto rozhovoru sa dozviete o jej rokoch strávených v škole.

Kocky: Čo Vám ako prvé napadne pri slovách „študentský život“?

J.R.: Ako prvé mi napadne vysoká škola, veľmi dobre sme vychádzali so svojimi asistentmi, tvorili sme výborný kolektív. No a samozrejme na lyžiarskom zázajde na Čertovici som spoznala svojho súčasného manžela Romana.

Kocky: Vráťme sa však na začiatok. Kam ste chodili na strednú školu?

J.R.: Keďže som rodená Košičanka, chodila som na Šrobárku (pozn. Gymnázium Šrobárova).

Kocky: Aká ste boli žiačka?

J.R.: Štúdium bolo vtedy

veľmi náročné, takže som sa snažila byť poctivá študentka.

Kocky: Najobľúbenejšia a najneobľúbenejšia predmet?

J.R.: Najradšej som mala

biológiu, lebo sme mali super profesorku a študovala som tam aj latinčinu, čo mi pomáhalo v tomto predmete. A tiež matematika a telesná patrilili k mojim top predmetom. Bola som celkom dobrá atlétka. Nad najneobľúbenejším predmetom nemusím dlho váhať, jednoznačne dejepis.

Kocky: Najhoršia známka na vysvedčení?

J.R.: Trojka v prvom ročníku, práve z dejpisu.

Kocky: Z čoho ste maturovali?

J.R.: Slovenčina, ruština, matematika, biológia.

Kocky: Kedy sa u Vás prvýkrát zrodila myšlienka

byť učiteľkou? Chceli ste robiť aj niečo iné?

J.R.: Od štyroch rokov som bila maca, keď som ho učila. Keďže moja mama bola učiteľka, zobrala ma raz do školy a ukázala mi, že v škole sa študenti nebijú, keď niečo nevedia. Odvtedy som už bola mierumilovnejšia. Ale vždy som chcela učiť. Nad ničím iným som nerozmýšľala.

Pani profesorke ďakujem, že si našla čas a podelila sa s nami o zážitky a skúsenosti z mladosti.

Kocky: Kam ste chodili na VŠ?

J.R.: Do Košíc na prírodovedeckú fakultu – učiteľský odbor matematika a biológia.

Kocky: Mali ste nejaké motto, ktorým ste sa riadili?

J.R.: „Naučíme sa 10% z toho, čo čítame, 15% z

toho, čo počujeme, ale až 80% z toho, čo zažijeme.“ A tým sa riadim dodnes.

Kocky: Nejaká vtipná príhoda na záver?

J.R.: V 8.roč. na ZŠ sme dostali mladého matematikára na školu. A tak sme sa všetky dievčatá z triedy prihlásili na jeho krúžok. No nie kvôli matematike.

Moška

RERETRO

Je ťažké písať o niečom, čo sa udialo predtým, ako začalo leto, pretože práve počas tohto obdobia sa väčšinou zabudne na všetko, čo sa stalo, i čo nie. A dokonca je ešte horšie spomínať si na udalosti v októbri, keď ako štvrtáčka nepremýšľam nad ničím iným, len nad učením sa (dajme tomu), nad stužkovou slávnosťou, či fotografovaním sa na tablo. (asi tak nejakto to vyzera v maturitnom ročníku, takže sa, moji zlatí, máte na čo tešiť).

Hneď v úvode článku chcem všetkým ozrejniť, že poslednú Retro Party tradične organizovala 3.B, tentokrát tá 3.B, ktorej triednou profesorkou je pani profesorka G. Vasiľková.

Prvá, prvá, nie posledná...

Prvá Retro Party, ktorá sa organizovala na domácej pôde v našej novej telocvični. Prvá Retro Party, o ktorej tuším vedeli aj hasiči (áno, všetci si pamätáme na ten požiar ny poplach). A dúfajme, že nie posledná Retro Party, ktorá sa naozaj vydarila. Program 3.B bol okorenený nielen skvelými moderátorskými výstupmi, tanečnými

stalo sa...

kreáciami na pódiu či veľmi vkusne vydatenými video nahrávkami.

A keďže si myslím, že nie som jediná, ktorá by si mala osviežiť to, čo sa udialo na Retro Party, nasledujú fotografie a vy si pozrite, ako to vtedy vlastne vyzeralo.

NF

Na výzdobe si 3.B dala naozaj záležať ;)

Takto to zas vyzeralo v hľadisku

GPH v Centre popularizácie fyziky v Martine „Dobrodružná fyzika“

V rámci prírodovedných dní na GPH žiaci 2. a 3. ročníka navštívili v dňoch 7. až 8. októbra Centrum popularizácie fyziky v Martine. Exkurzia dala žiakom možnosť spoznať exkluzívny výber experimentov pod názvom „ Dobrodružstvá fyziky “. Návštevy sa zúčastnilo 43 žiakov pod pedagogickým dozorom pani prof. J. Kunčovej a pani prof. M. Guľovej.

Mnohým mladým poslucháčom, ale aj mnohým rodičom, sa zdá dnešná školská fyzika ako niečo zastaralé a odtrhnuté od bežného života. Možno

je to dôsledok školskej fyziky, kde sa spomínajú mnohé zákonitosti objavené pred stáročiami a kde sa používa veľa matematiky, ktorá v mnohom potláča fyzikálnu podstatu problému.

Centrum popularizácie fyziky prišlo s ponukou na jednoduchých experimentoch, vychádzajúcich z bežnej praxe, poukázať na skutočnosť, že mnohé činnosti, ktoré vykonávajú aj tie naj-

dokonalejšie prístroje sú mnohokrát založené na úplne jednoduchých fyzikálnych princípoch.

Žiaci zistili, že fyzika vôbec nie je ťažká, keď sa zameriavame na tú praktickú a experimentálnu časť. Samozrejme, že bez nejakých teoretických základov by sme dané javy ťažko popisovali. Počas dvojhodinovej prezentácie experimentov, panovala dobrá nálada (pozn. red. nie ako v škole). Za-

stalo sa...

pájali sme sa do pokusov a musím podotknúť, že sme vážne elita Michaloviec. Naši žiaci sa dokázali popasovať s úlohami, ktoré nám páni profesori PaedDr. Ivan Šabo a PaedDr. Jozef Beňuška zadali.

Na druhý deň sme sa vybrali do Slovenskej ná-

rodnej knižnice a do Matice slovenskej. Na záver našej exkurzie sme navštívili Martin-ský cintorín, na ktorom sú pochované známe osobnosti, ako napríklad Jozef Cíger Hronský a Martin Kukučín.

T. Doležal, J. Kunčová

Pád môjho sna

Kapitola 1

Tak, a povedal som si, ze to vzdám. S takým slabým vojskom je šanca na moju výhru (Samozrejme, Bože, na výhru celého môjho kráľovstva!) úplne mizivá, ba priam žiadna. S rozumom v koncoch som vzal okamžite situáciu do vlastných rúk, zatiaľ čo ostatní ráтали posledné hodiny strávené so svojimi príbuznými.

Nemal som chuť a ani odvahu zastaviť všetok ten zhon. Chladné ruky zopnuté; v očiach strach, skl'účenosť či bezmocnosť. Všetky tie hlasy, ozveny mojej duše aj duší tých ostatných kričali o pomoc. Pátranie v mysli im prinavrátilo tie krásne spomienky, ktoré vznikli dlhé roky predtým – bezstarostné životy bezstarostných detí.

- Takto to nemalo dopadnúť! - zvraskol na mňa Nachios.

Bol to typický perfekcionista. Podľa neho nemalo nikdy nič dopadnúť zle, leda ak

by on nebol pri tom, a teda by o tom, čo sa práve deje v kráľovstve, nič nevedel.

- Keby si bol zabránil vpádu tých kočovných naničhodníkov na našu zem, nič by sa nebolo stalo a teraz by sme sa zamýšľali nad niečím oveľa užitočnejším – pokračoval – a nemuseli by sme sa obávať o naše vznešené životy..

- Naše životy nech sú mi ukradnuté! Čo životy našich detí? Čo naše potomstvo?! - skočil som mu bez váhania do reči.

- Aj keby, pár z nich sa určite predsa len zachráni – nedal sa pán neodbytný.

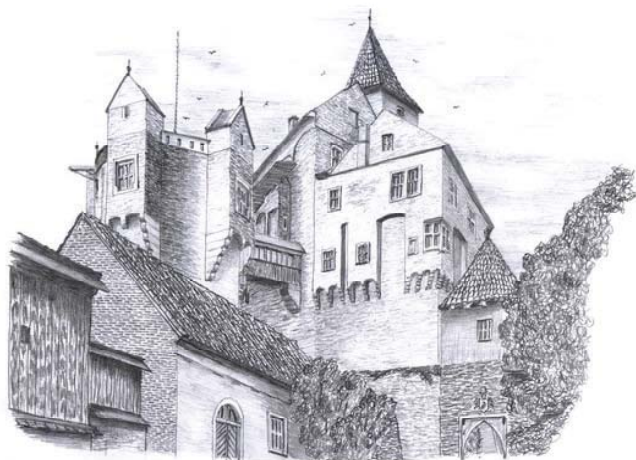
To ma už skutočne vyviedlo z miery.

- Skús z tých pár chlapov vytvoriť obratné vojsko, skúsiť ich prinútiť do jedného mesiaca postaviť hradný pevný ako skála, skús... veď len skús!!!

Štipľavo sa na mňa uskrnul a bez slova odišiel.

* * *

Vystúpila z davu. Ani som si nevšimol odkiaľ, proste tam stála a pozerala sa okolo seba akoby tušila, že sa niečo deje. Ob-

lečená len v krátkych jednoduchých plátených šatách a čakala. Podľa mňa čakala na to, kým k nej niekto pribehne, chytí ju za ruku a vykrikuje: “Slečna, tu to nie je bezpečné, utečte, kým môžete!”. Vlasy jej jemne viali v neutíchajúcom vetre, no jej to neprekážalo. Ja som zatiaľ premýšľal, či sa k nej mám prihovoriť alebo nie, zatiaľ čo si každý šepkal, že prišiel kráľ a že sa treba pokloniť. Rozhodol som sa, že to nechám tak, otočil som sa a kráčal späť k hradu..

...keď v tom vykrikla: “Hej ty!”. Bolo mi to čudné, osloviť kráľa takýmto nevкусným spôsobom?!

- Madam, neprajem si, aby ste ma takto oslovovali! Mám svoju česť!

- Aj ja ju mám, mladý pán – usmiala sa s jemným úškrnom.

- Mladý pán?! - zasmial som sa – tým už dávno nie som. A viete vy, s kým sa rozprávate?

- Oči nevidia, ale odhadujem, že s jedným nafúkaným egoistom.

Jej poznámka ma poriadne vyviedla z miery, ale keďže som si uvedomil, že je pravdepodobné, podľa toho, čo hovorí, slepá, úsmev som jej zľahka opätovoľ. Aj napriek tomu, že ho nemala možnosť vidieť.

- Som kráľ Antichos, vládca pôdy, na ktorej teraz stojíš. A kto si ty?

- Jednoduchý človek,

pane – padlo mi dobre, že vôbec vie, že existujem – dovoľte mi ospravedlniť sa vám za moje bezduché správanie.

- Radšej sa vráť domov, a tu sa v žiadnom prípade neukazuj.

Zamračila sa, ako by som jej práve niečo dôležité a právom patriace odoprel.

- Je to tu málo strážené, nechcem, aby ti niekto ublížil.

Zamračená tvár sa zrazu premenila v tvár plnú nádeje; pozbierala si svoje veci rozhádzané všade naokolo vedľa nej a odišla niekam napodiv ďaleko.

Aký krásny deň! - povedal som si len tak pre seba, razom i zabudol som na to, že vojsko nepriateľov už čaká za bránami mesta.

Peeta

Spomíname...

Je pekné vedieť a vidieť, koľkých ľudí Ondrej obohatil svojou prítomnosťou vo svete a za koľkých môže prosieť, aby sme sa stretli...

Skutočná veľkosť človeka sa často ukáže po jeho smrti. Je úžasné sledovať koľko dobrého Ondrej stihol za tak málo času. Všetka česť...

Boh nám poslal na tento svet jedného úžasného človeka, cez ktorého sa k nám prihováral...

Bol to skvelý človek a kamarát, česť Tebe, Ondrej.

..veľmi ma zarmútil Váš odchod...boli ste a aj vždy budete pre mňa obrovským vzorom...fakt, že študujem to, čo ste mali vyštudované aj Vy, je toho dôkazom...ďakujem Vám za všetko...nikdy nezabudnem...

Svet prišiel o úžasného človeka...

Ondrej bol fantasticky človek, veľmi zriedkavý vzácny človek, som rada, že som ho mohla poznať. Spomienok je toľko, že ťažko čokoľvek napísať...

Kto v srdci žije, nezomiera.

Náš pán profesor navždy ostane v našich srdiečkach živý...

...nikdy nezabudnem na výlet do Bratislavy, kde sme boli návšteve parlamentu a neskôr sme išli aj do Viedne ... boli to tri krásne dni a hlavne vďaka pánu profesorovi sme mali stále úsmevy na tvárach a zažívali veľa srandy ... bol to jeden ÚŽASNÝ človek a ešte stále nemôžem uveriť, že tu už nie je.

"Čo všetko túžil povedať,
a nič už nepovie tu.
Ak býval tichý, že tak chcel,
dnes mlčí, lebo musí:
Už má len to, čo mimo slov
šepkáva nebo duši."

Schulbrücke Europa – Heidelberg 2009

V dňoch 8. až 17. októbra 2009 sa žiaci 3. G a 4. G. triedy, v celkovom počte 9 kusov zúčastnili zaujímavého projektu Schulbrücke Europa, tentokrát organizovaného v nemeckom Heidelbergu.

V krátkosti niečo o projekte ...

Hlavnou myšlienkou je združovať mladých ľudí z Európy a následne sa spoločne zaoberať problematikou histórie, súčasnosti, ba aj budúcnosťou Európy z rôznych hľadísk ako vzdelanie, demokracia, ekonómia, vojna a mier, ľudské práva, či ekológia.

Projektu sa zúčastnili tímy zo zahranič-

večerné diskusie, internacionálny bufet, prínosné premietanie filmov, či zaujímavá aktivita „Stadterkundung“ ...všetko sme mali možnosť absolvovať. Úlohu sme sa s nadšením zhostili, čo sa odzrkadilo aj na reakciách nielen domácich, ale aj zahraničných zúčastnených. Prirodzene, celý program – od rána do večera, všetkých 8 dní sme „šprechovali“ – teda komunikovali, pracovali, študovali a relaxovali v nemčine (Ivana aj snívala).

Predsa - každá nová skúsenosť je dobrá skúsenosť - hlavne, keď sa popri tom niečo naučíte a ešte viac, ak sa toto všetko realizuje v cudzom jazyku.

Veď, po toľkých rokoch štúdia a drilu nemčiny bol už najvyšší čas vyskúšať si ju v praxi...

Okrem nemčiny na každom kroku bolo zaujímavé sledovať ostatných študentov, resp. ich štýl práce, učenia, rozprávania, obliekania či banálne prístu-

ovanie k veciam... Predsa len, školské systémy v krajinách sú odlišné, každý má iný štýl života a iný „know-how“ :). V pamäti nám určite utkvajú Holanďania, ktorí slovo „stres“ zrejme nepoznajú..

Pohoda, entuziazmus a liberalizmus z nich priam sáhal jedna radosť :).

ných škôl z Poľska (Krakow), Holandska (Amsterdam), Nemecka (Soest, Rudolstadt), Spojeného kráľovstva (Londýn) a napokon aj my, Michalovčania.

Práca v mixovaných internacionálnych skupinách a následná prezentácia spracovaného materiálu, zopár prednášok,

stalo sa...

Heidelberg je vám mesto veľmi krásne, plné kaviarničiek a turistov z celého sveta. Neraz bolo okrem nemčiny počuť poľštinu, angličtinu či ruštinu...

Pár zaujímavých postrehov...

- Nemci radi bicyklujú
- Najlacnejšia forma ubytovania v „Jugendherberge“ sa nedá ani len porovnať s internátnym ubytovaním našich vysokoškóľákov (a to nehovoríme o jedle, ktoré nás čakalo 4 krát denne, vždy krásne naaranžované)
- vlaky, v ktorých si za stolíkom môžete čítať, či hrať karty
- Pred ubytovňou sme mali Zoo (každé ráno začínalo pohľadom na dvoch utešených sloníkov, antilopy, zebry... :))
- V Nemecku svitá takmer o hodinku neskôr
- Vinea, horalky, karička či kakaovníky sa degustovali jedna radosť
- Počasie tam bolo lepšie počas celého pobytu, ako tu v Michalovciach
- Zaujímavo preoblečení ľudia v meste (komorníci, vodníci, muzikanti)
- V Heidelbergu má sídlo najstaršia univerzita v Nemecku
- Majú dokonca aj loď na slnečnú energiu (Solarschiff), ktorá sa plaví po rieke Neckar
- Vstup do niektorých múzeí je bezplatný, dokonca aj fotografovať môžete bez hlúpeho príplatku
- Nemecký kolega nás prekvapil znalosťami slovenčiny – chlapec poznal slovenskú nadávku (kurník)
- Bezbarierový vstup do autobu-

su – keď je to potrebné, pomôcť príde aj sám pán šofér

- Zažili sme situáciu, keď autobus s odchodom čakal na cestujúcich - fajčiarov, ktorí sa cigaretky nechceli zbaviť, ale v pokoji dofajčili

- Krásny relax na tráve umožňoval obyvateľom krásny park pri rieke Neckar

- Speyer je tiež pohodovým nemeckým mestečkom, kde si každý príde na svoje (od pamiatok až po posedenie pri kávičke – v prípade zimy s dekou)

Žiaci jazykových tried – tento projekt je určený len vám.

Využite túto vašu jedinečnú možnosť. Tá sa naskytne opäť o rok – v októbri 2010 vo Weimare.

Zlepšite si nemčinu, spoznajte nových ľudí z celej Európy a okúste Nemecko na vlastnej koži!

Livia Orenčáková, 3. G

Po chodníku vedy k objavom

V Múzeu dopravy v Bratislave bola v polovici septembra tohto roku otvorená výstava „Slovenská cesta do mikrokozmu“. Výstava bola pripravená ako súčasť edukačno-popularizačného projektu "Cez mikrokozmos k poznaniu makrokozmu".

V priebehu vernisáže boli ocenení aj študenti stredných škôl, ktorí boli úspešní v súťaži multimediálnych prezentácií vyhlásenej rámci projektu Mikrokozmos. Víťazmi súťaze boli Michal Guza s témou „Jadrová fyzika“ a Lukáš Kasič s prezentáciou „Základy jadrovej fyziky“ Vlastne, prezentácie boli zjednotené do jednej, ale to je detail ;). Obaja sú študentmi nášho gymnázia; tej istej triedy, II. A. Podme sa ich teda na všetko opýtať..

K: „Ako ste sa dozvedeli o súťaži?“

- Povedal nám o nej pán profesor Holodňák na hodine fyziky.

K: „Určite to ale neprišlo samo od seba. Čo sa vás motivovalo zapojiť sa?“

- Vedomosti, poznanie, nové skúsenosti... a samozrejme aj odmena. [Tak to chápeme, tá vie teda nastartovať.. =)]

K: „Bola príprava zložitá? Vyžadovala si nejaké špeciálne poznatky?“

- Samozrejme, pretože to

bola prezentácia zameraná na špeciálnu tému, pre našich rovesníkov, z veľkej časti, neznámu.

K: „V čom podľa vás spočíva úspech vášho projektu? Čo v ňom považujete za iné, neobyčajné?“

- Pravdupovediac, podľa porotcov bola naša prezentácia zaujímavá v tom, že bola “dotiahnutá do konca”, t.j. že sme prechádzali všetkými bodmi prezentácie tým istým tempom, bez zbytočných zastavovaní sa.

K: „Takže to bolo vlastne i v dynamickosti projektu. Ako ste sa o výhre dozvedeli? Bola aj malá oslava? =)“

- O výhre sme sa dozvede-

li prostredníctvom výsledkovej listiny na internetovej stránke organizátora súťaže [pozn: Regionálne centrum mládeže].

K: „Neunikla nám informácia, že ste sa dostali až do Bratislavy na samotné predávanie cien. Aký je to pocit podávať ruku riaditeľovi Slovenskej akadémie vied?“

- Bol to veľmi zvláštny pocit stáť zoči voči niekomu tak vysoko postavenému a váženému ako je práve on.

K: „To veríme! Pochváľte sa – čo odmena?“

- Úprimne, najväčšou výhrou bol pre nás už spomínaný výlet do Bratislavy, ale samozrejme patril k tomu aj diplom či finanč-

ná odmena. [Znie to veru fajn =)]

K: „No a nakoniec, čo by ste chceli odkázať ostatným študentom?“

- To, nech sa zapájajú do súťaží tohto typu, pretože to bude pre nich v budúcnosti veľmi užitočné, najmä pokiaľ sa rozhodnú o hlbšie štúdium fyziky či iných prírodných vied.

Ďakujeme Mišovi aj Lukášovi za rozhovor a prajeme im ešte veľa úspechov a dobrých nápadov =).

Peeta

EXTRÉM

Život je plný protikladov a navzájom si odporujúcich vecí. Nieкто to rád horúce, iný zas blond. Uvidíme, ktorý z extrémov si vybral náš profesor V. Liščík.

K: Dovoľte pri mori, relax, pláž alebo hory a adrenalín?

V. L.: Hory bez adrenalínu.

K: Medicína alebo alternatíva?

V. L.: Alternatíva.

K: Tvrdá hudba alebo klasika? Alebo kombinácia oboch?

V. L.: Kombinácia oboch.

K: Mystika a okultizmus alebo exaktné vedy?

V. L.: Exaktné vedy.

K: Spln alebo Nov?

V. L.: Spln.

K: Deň alebo noc?

V. L.: Deň.

K: Harry Potter alebo Pán prsteňov?

V. L.: Harry Potter.

K: Underground alebo komercia?

V. L.: Komercia.

K: Čierna alebo biela? Či sivá??

V. L.: Čierna.

K: Sladké alebo horké?

V. L.: Sladké.

Aňa

ŠKOLENIE PROJEKTOVÉHO MANAŽMENTU

Nový školský rok začal mimovoľne a nevtieravo asi ako čelný náraz kamióna v plnej rýchlosti a či sa nám to páči, alebo nie, beží už v plnom prúde. Dúfam, že ste doň vykročili tou správnou nohou.

Čo sa týka činnosti žiackej a študentskej rady, tá sa rozbehla naplno.

DOTAZNÍK SPOKOJNOSTI PRVÁKOV

Ešte minulý rok organizovala žiacka rada dotazník spokojnosti určený minuloročným prvákom. Cieľom bolo zistiť, ako sa najmladší žiaci aklimatizovali na našej škole, čo sa im páči, resp. nepáči, ako hodnotia jednotlivé predmety, priestory školy, či profesorov.

Ako najťažšie boli hodnotené predmety geografia, chémia, matematika a informatika.

Ako kladné stránky školy hodnotili novú športovú halu, školské akcie, krúžky, mimoškolské aktivity.

Zlepšiť by odporučili bezpečnosť skrieniok na chodbách, školskú jedáleň, množstvo učebníc, vybavenosť učební a

v neposlednom rade kúrenie.

Keďže sme optimisti, veríme, že sa týmto dotazníkom niečo zmení a všetkým nám bude na škole lepšie.

ŠKOLENIE PROJEKTOVÉHO MANAŽMENTU

26.-27. septembra prebiehalo na Zemplínskej širave dvojdnové školenie projektového manažmentu pod vedením Ing. Dušana Plichtu.

Cieľom bolo vyškoliť členov žiackej a študentskej rady, tiež členov Mestského študentského parlamentu či iných študentov stredných škôl. Účasť však nakoniec nebola taká, s akou sme počítali, a preto chcem aj touto cestou spropagovať tieto školenia.

Výsledkom školenia je certifikát, ktorý je veľmi uznávaný či už vo firmách (a to nielen na Slovensku), alebo aj na vysokých školách.

Konkrétne toto školenie bolo zamerané na projektový manažment s aplikáciou na školské projekty, napr . stužková, alebo imatrikulácia.

Z nášho gymnázia školenie absolvovala Katarína Paulinová (4.G), Katarína Podžubanová (3.D), Lívia Orenčáková (3.G) a Anna Činčárová (3.F).

V blízkej dobe plánujeme ďalšie takéto školenie, tak ak máte záujem, bližšie sa môžete informovať u predsedníčky žiackej rady – A.Činčárovej.

Ohlasy na tieto školenia sú veľmi pozitívne.

VÍZIE NA TENTO ŠKOLSKÝ ROK

Aj tento školský rok plánuje žiacka a študentská rada viacero projektov.

Z tradičných sa môžete tešiť na Imatrikuláciu, ktorá sa uskutoční už 13. novembra. Tiež v novembri sa uskutoční výmena študentov z gymnázia v Trebišove

a Košiciach a našou školou. Študentská rada bude vyberať žiakov po konzultácii s triednym profesorom.

Zo školských akcií nebude ani tento rok chýbať Valentínsky ples, zbierka pre detské domovy a plánujeme aj spoločný projekt (namiesto Retro párty), ktorý zatiaľ ostáva prekvapením.

Za študentskú a žiacku radu vám prajem úspešný školský rok.

Angie

Čo si na nás študentská rada chystá? alebo

Bude Retro stále Retrom?

Rozhovor s Tomášom Doležalom.

Tomáš mal už druhý deň školského roka mimoriadne veľa povinností. Na mňa si však čas urobil a počas prestávky som mu medzi skrinkami položila niekoľko otázok, aby som našu študentskú verejnosť oboznámila s činnosťou študentskej rady. Raz za čas aj ich treba skontrolovať...=D

Po krátkom rozhovore o Tomášovom pracovnom lete som ho ihneď požiadala o stručné zhrnutie toho, čo sa za minulý rok vykonalo.

„Za minulý školský rok sa študentská rada zapojila do projektov Stredoškolskej študentskej únie Slovenska a zorganizovali sme projekt výmena študentstva s Gymnázium Jána Amosa Komenského v Trebišove. Ďalej sme organizovali charitatívnu zbierku pre Detský domov v Remeckých Hámroch, na ktorú žiaci v priebehu dvoch týždňov nazbierali vyše štyroch vriec hračiek a šatstva, ktoré sa detské-

mu domovu odovzdali. Študentská rada tiež spolupracovala s hematologicko-transfuziologickým oddelením NsP v Michalovciach a organizovali sme Maturitnú kvapku krvi, Valentínsku kvapku krvi a Študentskú kvapku krvi. Naša škola získala prvenstvo v rámci okre-

mu domovu odovzdali. Študentská rada tiež spolupracovala s hematologicko-transfuziologickým oddelením NsP v Michalovciach a organizovali sme Maturitnú kvapku krvi, Valentínsku kvapku krvi a Študentskú kvapku krvi. Naša škola získala prvenstvo v rámci okre-

su, čo sa týka najväčšieho počtu darcov krvi.“ povedal nám Tomáš.

Dobre teda, môžeme byť hrdí, že naši študenti tak ochotne konajú dobročinnosť, za čo im patrí veľká vďaka. Ale na čo sa máme pripraviť tento školský rok?

Opäť sa naša škola plánuje zapojiť do výmeny študentov medzi inými strednými školami.

Isté zmeny podľa všetkého zasiahnu aj tradičnú Retroparty. Hoci sám Tomáš pripúšťa, že minulý

rok bola na veľmi vysokej úrovni, účasť na nej nebola bohvieaká a zrejme aj kvôli tomu sa študentská rada rozhodla pozmeniť jej formu. Medzi študentmi sa dokonca povráva niečo v zmysle prepojenia Retroparty a Valentínskeho plesu, tak som nechala Tomáša bližšie to vysvetliť.

„Nie, nič také, uvažovali sme, že by to mohlo byť niečo ako majáles alebo niečo také, ale ešte to nie je prerokované, ani dohodnuté s vedením, čiže je

to v štádiu prípravy.“

No a na otázku, či nás čakajú ešte nejaké novinky mi odpovedal takto: „Novinky v tomto školskom roku? Tak snáď nejaké zmeny v organizačnom poriadku.“

Čiže nič mimoriadne. Priaznivci rutiny budú, až na Retro, spokojní.

Tomášovi ďakujem za čas a informácie.

Sue

Nové tváre

Začal sa ďalší školský rok. Pre študentov je to veľmi rozpoluplné obdobie. Škola je pre nás často zábava a skvelo strávené obdobie s kamošmi, no aj obdobie plné povinností a zmien. Tento nový školský rok priniesol aj určité zmeny v učiteľskom zbore. Na našej škole sme privítali zopár nových profesorov. Ja som sa rozhodla, že vám bližšie predstavím nového pána profesora informatiky, geografie a matematiky, pána profesora Mgr. L. Gondu.

K: „Vyučovali ste už predtým aj na iných školách? Ak áno, na akých?“

L.G.: „GPH je druhou štáciou na mojej učiteľskej ceste, tou prvou bolo SOU SD Jednota v Prešove, kde som nastúpil hneď po skončení VŠ a pracoval

tam 6 rokov.“

K: „Ako sa cítite medzi novými tvármi, žiakmi, kolegami?“

L.G.: „Vo všetkých pracovných kolektívoch, v ktorých som doposiaľ pôsobil, som mal na svo-

jich kolegov šťastie. Boli medzi nimi takí, ktorí mi v počiatoch veľmi pomohli svojimi radami, ale aj kritikou. Som im za to vdáčny. A všetko nasvedčuje tomu, že som takých stretol aj na našej škole.“

K: „Ako hodnotíte našich

plus

žiakov?“

L.G.: „Od prvej hodiny badám výrazný kvalitatívny posun v úrovni žiakov našej školy oproti žiakom školy, kde som učil doposiaľ. Tento stav vítam, lebo mi umožňuje viac realizovať vyučovanie podľa mojich predstáv.“

K: „Čo je najčastejšou otázkou študentov?“

L.G.: „Najčastejším slovným spojením nie je otázka, ale veta: „Nefunguje to.“

K: „Čo považujete za najväčšiu výhodu a naopak nevýhodu dnešnej technickej doby?“

L.G.: „Technický pokrok prináša jednoznačne množstvo výhod. Technické výdobytky nám pomáhajú efektívnejšie riešiť mnohé životné situácie, ponúkajú neuveriteľné možnosti rozširovania nášho poznania, rozširujú možnosti komunikácie s

inými ľuďmi, no na druhej strane nám výrazne zrýchľujú životné tempo, niektoré z nich nás stále viac a viac izolujú od spoločnosti do akéhosi vlastného virtuálneho sveta.

Otázku, či to stojí za to, si však každý z nás musí zodpovedať sám.“

K: „Ste človek, ktorý sa vyzná v nových technológiách, čo myslíte, že bude novým prevratným vynálezom? Môže nás ešte niečo prekvapiť?“

L.G.: „Podľa môjho názoru je veda ešte len na

počiatku svojej cesty. V mnohých oblastiach vieme objekty a ich stavy popisovať, v mnohých ich vieme len predpokladať, ale väčšina poznania je nám ukrytá vo svete, o ktorom zatiaľ nemáme žiadne informácie. Tých prekvapení bude teda ešte veľa. A čo sa týka nových technológií, možno bude jednou z nich používanie hologramov.“

K: „Čomu sa venujete vo voľnom čase? A čo Vaše hobby? Čo k nim patrí?“

L.G.: „Vo svojom voľnom čase sa venujem v prvom rade rodine, ak zvýši čas, tak riešeniu krížoviek a hádaniek, literatúre, turistike a cestovaniu po cudzích krajinách.“

Aňa

DEAD BY SUNRISE

Dead By Sunrise je bočný projekt speváka skupiny Linkin Park Chestera Benningtona. Pri práci na tomto projekte mu pomáhali jeho štyria dlhoroční kamaráti zo skupiny Julien-K, Ryan Shuck (gitara), Amir Derakh (gitara), Brandon Belsky (basgitara), Elias Anda (bicie). Posledný

žilo až na jeseň 2009. V tom čase názov skupiny bol ešte Snow White Tan.

Najväčší rozdiel medzi hudbou Dead By Sunrise a Linkin Park je, že na chystanom albume nie je žiaden vplyv hip-hopu. "Nové je aj vrstvenie môjho hlasu a použitie harmónií. Podieľal som sa na práci na tomto albume už od začiatku, vrátane programovania a produkcie, čo bola skvelá skúsenosť," prezradil Bennington. Formácia nahrávala v Los Angeles s producentom Howardom Bensonom, ktorý spolupracoval aj s kapelami Motörhead, My Chemical Romance či Creed.

Tento album oficiálne vyjde 13. októbra 2009 a objaví sa na ňom trinásť piesní, vrátane piesne Morning After, ktorá vznikla už v roku 2006. Prvým singlom tohto albumu sa stala pieseň s názvom Crawl Back In, ktorej klip môžete už za-

člen tejto zostavy je Anthony Fu Valcic, ktorý hrá na klávesy.

Out of Ashes je názov ich nového a zároveň debutového albumu. Pôvodne mal byť tento album vydaný už v roku 2006, ale kvôli Chesterovej práci na novom albume Linkin Park s názvom Minutes to Midnight sa nahrávanie a vydanie prelo-

zrieť na MTV ale, žiaľ, v našich rádiách ju ešte počuť nebudete.

Ak vás táto kapela niečím zaujala, viac si o nej môžete prečítať na jej oficiálnej myspace stránke www.myspace.com/deadbysunrise.

Zuzača

New Moon

Cítila som sa ako lapená v nočnej more, v jednej z tých, v ktorých musíte utekať, až vám ide pľúca roztrhnúť, ale telo sa nehýbe dosť rýchlo... Toto však nebol sen a na rozdiel od nočnej mory som nebežala o život; hnala som sa, aby som zachránila čosi neporovnateľne vzácnejšie. Môj vlastný život teraz pre mňa nemal bohvieakú cenu.

Autorka Twilight ságy Stephanie Meyerová sa názvom Nov inšpirovala, pretože je to najtemnejšia fáza Mesiaca rovnako ako teraz v Bellinom živote.

Na svoje 18 narodeniny sa Bella vôbec netešila. Teoreticky už je staršia ako Edward a to sa jej nepáči (keďže Edward má stále nesmrteľných 17).

S veľkou nechutou príde na oslavu, ktorú pre ňu usporiadala jeho rodina. No jej najväčším želaním je, aby ju Edward premenil na upíra, aby doslova, patrila do rodiny. Ale vie, že on to nikdy neurobí. Všetko zatiaľ prebieha v poriadku, až kým sa nechtiac pri otvorení darčeka neporeže a Jasper, najslabší „vegetarián“ v rodine Cullenovcov, neudrží svoj smäd na uzde a skočí po nej. Edward usúdi, že pre Bellu bude najlepšie a najbezpečnejšie, keď od nej odíde a ona začne žiť nový život s niekým iným. Je to veľmi ťažké a bolestivé rozhodnutie ale vie, že ak ju skutočne bezhranične miluje a chce,

aby bola v bezpečí, musí to urobiť. Pár dní po jej narodeninách ju opustí a spolu s celou rodinou odíde z Forksu. Musí mu

však predtým sľúbiť, že na seba bude dávať pozor a neurobí nič nebezpečné ani nezodpovedné.

Belle sa vtedy zrútil celý svet. Viete, aké to je, keď vás opustí niekto, koho ste bezprostredne milovali? Niektorí určite áno. Je to, ako keby vám vytrhli srdce z hrude a potom ho ešte pre istotu hodili pod kolesá auta, aby vás dorazili. Akoby vám do hrude vrazili železnú rozžeravenú tyč a vy sa nemôžete ani poriadne nadýchnuť.

Presne takto sa cítila Bella. Zničilo ju to. Ako keby Edward pri svojom odchode z nej zobral kus duše. Snažila sa, aby si všetci mysleli, že je v poriadku. Hlavne jej otec a mama. Nechcela, aby sa trápili.

Mala nočné mory o tom, ako blúdi po lese a hľadá, blúdi... avšak nikdy nič nenájde a s výkrikom sa zobúdzza zo sna každý deň. Vtedy, keď by to bola najmenej čakala jej najlepší priateľ, Jacob ju zodvihne až z najhlbšieho dna. Je pre ňu jej osobné slnko, ktoré jej rozžiari každý deň. Cíti sa s ním výborne, vie že mu môže čokoľvek povedať a porozumie jej. Ale stále ho berie iba ako dobrého kamaráta. Vie, že on by chcel niečo viac, ale nedokáže to. Nedokáže mu dať ani kúsok lásky, ktorá patrí Edwardovi, aj keď by veľmi chcela. Trávia spolu všetok voľný čas. Chodia si zajazdiť na motorkách a tiež už plánujú aj zoskok z útesu. Aj keď Jacob vie, že to môže byť pre ňu nebezpečné, vyhovie jej, pretože ju má naozaj rád. Bella zistila, že ak robí niečo nezodpovedné a riskantné, keď poruší

sľub, jej podvedomie si vybaví Edwarda s jeho krásnym, nahnevaným, zamatovým hlasom. Aspoň toto ju drží ešte pri zmysloch. Ale zistí dve veci, ktoré ju vytrhnú z jej krehko poskladaného sveta: 1. Upírka Victoria, partnerka Jamesa, ktorého Edward zabil minulý rok sa vrátila, aby jeho smrť pomstila. Druha za druhu.

2. Jej najlepší priateľ Jacob, sa jej začína vyhybať. Má totiž tajomstvo, ktoré

nesmie nikomu povedať a od ľudí, na ktorých mu záleží, sa musí držať ďalej. Bella sa opäť začína pomaly rúcať.

Avšak netuší, že tie najväčšie problémy, sa čoskoro začnú...

„Do kelu,“ zašomrala som, keď mi papier porezal prst. Vytiahla som ho, aby som sa pozrela ako na tom je.

Všetko sa odrazu zomlelo strašne rýchlo. Edward sa na mňa hodil a ja som dopadla chrbtom na stôl... Zrútila som sa vedľa klavíra do ostrých črepov a ruky som inštinktívne vystrela, aby som zadržala pád. Až teraz som pocítila páľčivú, bodavú bolesť, ktorá vychádzala zo zápästia a pokračovala až do záhybu lakťa.

Omámená a dezorientovaná som zdvihla zrak od čerenej krvi, čo mi vytekala z ruky- a zbadať som vzrušené pohľady šiestich, náhle

šialené smädných upírov.

Noo..., ako ste si určite všimli, milujem Twilight (Súmrak). Som jeden z tých twilight fanatikov, aj keď musím povedať, že nie som do toho až taká zbláznená, ...že by som si trhala vlasy preto, ...že som ich nevidela naživo, ...že nemám rovnaké oblečenie atď. Boli už aj také prípady, že dievčatá skončili na psychoške :D, dúfam že

mne to nestane, aj keď jeden nikdy nevie. Jo, Twilight, na tom teraz všetci vyrastáme (fičíme...ha,ha), ale nie všetci resp. všetky nemáme k dispozícii vlastný exemplár Edwarda. Čo by sme dali niektoré za to, aby bol chalan ako on. Ja osobne som Team Jacob. Možno to niekoho prekvapí ale tí, čo ma poznajú, len prevrátia očami a radšej sa ku mne ani nepriznajú, keď si toto prečítajú. Ale nie.

Neviem, či ste všetci čítali knihu Súmrak. Myslím, že väčšina videla film, mám pravdu? Je pravda, že prvý film bol o ničom. Dej mimo knihy a často tam boli scény,

ktoré si tam réžia sama doplnila. Dvojka bude ...úúúplne o niečom inom :D a strašne sa na ňu tešíím. Odporúčam pozrieť si nový trailer na New Moon.

Inak viete, že Fun rádio vyhlásilo súťaž, v ktorej, keď sa prihlási cez 20.000 twilight fanúšikov, premiéra New Moon bude už v novembri a nie v januári?! Predstavte si, je nás už cez 25 441. WOW!!! A som veľmi zvedavá, kto bol 20.000 a získal knihu s podpisom Pattinsona.

Nessi

Foto zdroj: internet

Perlorodky

Francúzsky jazyk

P: Veroničko, čiže ako povieš?

Veronika: A čo?

P: No jasne, len 2-krát som to povedala, veď babo pohutor sebe, ne?

P: Jeden zošit zatvorila, druhý otvorila. Ježibaba jedna!

P: Ale tak Francúzi viete, že sú iní...

P: Zvláštna je slovenčina, nie francúzština, keďže všetci zle logicky myslíte.

P: Notre stylo, čiže v preklade naše pero. Igooooor...nezjedz pero, veď len jedno máme!!!

P: Žiaci, ja si čas na vás nájdem aj po vyučovaní.
-Ale my nie.

Ž: Pani profesorka? A to keď máte 2 vysoké školy, prečo nejdete niekde inde, kde vám dajú viac?

P: Lebo ja rada robím pre charitu.

P: Gabčo, prelož vetu: Carole et Guilaurne arrivent un peu en retard.

Gabča: Karol a hmmm...Gulivér prišli....hmmm.....retardovaní???

P: Dcéra moja, ty radšej filozofuj nad smrteľnosťou chrústov.

Fyzika

P: Príklad periodického pohybu: dáte si ruku na srdce a zistíte...?

Ž: ...že nebije.

P: „Ty si z deky na lúke spadol?“

P: „Furt lepšie bezvýznamné plus ako významné mínus.“

P: „Milan sa tvári, že tu nie je, zaujal polohu mŕtveho chrobáka.“

P: „Jasne, no niekto má aj z bórovej vody borovičku.“

P: „Nezabíjaj tú včelu! Ži a nechaj žiť je heslo!“

Ž: „Nie som až taký hlúpy, ako som si myslel.“

P: “My, čo vieme, ako sa voláme, vieme, čo vieme.”

P: “Viete, kto je Hašek? Dominik Hašek... Dominátor!”

P: “Teraz nám to nezavadzia. Daj tam ďalej a rob dačo!”

P: “Viete, šípky, čo strieľajú. Ja nechodím, ale viem.”

P: “Pán profesor, už je tam. Počujem jeho slová.”

P: “Budete robiť olympiádu?”

Ž: “Asi nie...”

P: “Dobre. Len sa vydajte, dievča, už konečne.”

P: “70-ročný pán a ešte na bicykli chodí! Ten človek, on má takú dobrú fyzickú!”

P: “Prečo sú v autách tmiče?”

Ž: “Aby z nás nevytriaslo dušu.”

Ž: “Ja vám môžem nechať tu. Mne to domov netreba.”

P: “Ñeňé! Nenechávaj nám nič!”

Dejepis

P: „Kto objavil Ameriku?“

Ž: „Kolombo!“

Ž: „Skúsený český vojak Albrecht z Waldsteina, ktorý obhajoval záujmy Habsburgovcov v 30 ročnej vojne bol v roku 1634 zavraždený v chlebe. (Chebec)

P: “Čo by sa stalo, keby Nemecko vyhralo 1. svetovú vojnu?”

Ž: “Ta... zabíjali by sa ľudia.”

Matematika

P: „Viete, že nebudem čítať tú istú knihu stále dookola, nie som úchylná!“

P: „Položíš pred koňa druhé vedro s vodou. Vypije? Nie.“

„Položíš pred človeka druhé fľašku vodky. Vypije? Hoci by ho porazilo ta hej.“

Ž: „Keby mac vidzela...!“

P: „Chrobačna 4!“

P: „Dievčatá ešte raz a zapíšem vás do triednej knihy. Do tej, ktorú nemám.“

P: Stretne sa 10 ľudí a každý s každým si podá ruku. Koľko je rôznych podaní rúk?

Ž: A to len s pravou rukou?

P: Ten nákras vyzerá jak očný klam.

P: Beriem to ako svoje pedagogické zlyhanie, že som druhákov ešte nenaučila žmýkať hubu.

P: Chlapci? Ešte raz a pošlem vás za dvere!!!

-V pohodéééééé....

NAS

P: „Pre tých, ktorí sa približujú mojej skleróze, to zopakujem.“

P: „Budem vyberať nočľažné za každého, kto mi spí na hodine.“

Ž: „Ja nespím, ja som si iba ľahol.“

Geografia

Ž: „Konope v Keni pestujú.“

P: „Hej, to vy by ste pestovali tak pre svoje potreby!“

Ž: Joj, čo si nekalal, že mínusky dáva? More...

P: Čo more? Aké more? More je niečo iné!

Ž: Pán profesor? Už zvonilooo!

P: Éééj, Gobi!

P: Tak aký pásmový čas to bude, žiaci? -20???

P: Len hádate žiaci! No, veľa som vás toho nenaučil.

Biológia

P: „Zubrov hrivnatých je len 25 na Slovensku!“

Ž: „A čo? Aj nás inteligentných je len zopár!“

Biológia:

P: „Ktoré živočíchy žijú prisadnuto?“

Ž: „Rozmar.“

P: „Načo máte nosovú dutinu?“

Ž: „Na sople!“

Náboženská výchova

Ž1: „Vy sa nebojíte smrti?“

P: „Ja sa smrti bojím...“

Ž2: „Ta, už keď vy sa bojíte, ta aj ja sa bojím!“

Nemecký jazyk

P: „Všetko je to také mdlé. Vôbec to neznie po čínsky!“

Slovenský jazyk

P: „Slovo „počnúc“ je predložka, si predstavte!“

Prof: Martin, môžete prísť recitovať.

Martin: Ján Smrek, Také divné...

Žiak1: Co ci je divné?

Žiak2: Šák to názov básne ty dilino.

kolektív autorov

Horoskopy

Baran 21. marec - 20. apríl

Šarm vám umožní všetko - namrzenosť naopak nie. To bude dobrým receptom, ktorý sa oplatí mať na mysli. Najmä, ak sa vám niečoho nedostáva - nech už to je čokoľvek! Ale šance sú, že budete v takej dobrej a perlivej nálade, že budete šarmantný bez toho, aby ste sa o to pokúšali! Tak na čo čakáte?

Býk 21. apríl - 21. máj

Spočiatku budete čeliť hádke o moc. Stojí vám za to? Potom, môžu niektorí chcieť veľmi rýchlo vpred, zatiaľ čo vy budete chcieť počkať, ako sa veci vyvinú. Alebo to bude naopak. Snažte sa veci zosúladiť, než urobíte ďalší krok. Veľmi opatrne zvážte vaše možnosti. V tieto dni to bude jedinou cestou k správne rozhodnutiu.

Blíženci 22. máj - 21. jún

Budete mať problémy, ale nebojte sa, prídu priatelia s vynikajúcou radou a vy by ste mali byť dostatočne múdri a radu prijať. Neskôr pocítite nutkanie sporiť a budete mať pravdu - vôbec nemusíte vyhadzovať peniaze za niečo, čo vlastne ani nepotrebujete. V tomto období si pamätajte jedno: najprv si predstavte výsledky, ktoré chcete dosiahnuť, a polovicu máte hotovú.

Rak 22. jún - 22. júl

Pripravte sa, že niekto vás môže nesprávne pochopiť. Zoberte si so sebou vreckový slovník, aby ste svojim partnerom v diskusii mohli definovať každé komplikované slovo. Potom, maximalizujte svoje úsilie, veci nemusia ísť tak hladko, ako by ste chceli, skúste sa však nevzrušovať a vychutnať si ich priebeh.

Lev 23. júl - 23. august

Vo vašom prípade bude treba dávať pozor na svoje ego. Nakoniec, zdravý zmysel pre seba samého je dôležitý, aby ste vo svojom živote pokračovali vpred, ale zraniteľné, nadmerne nafúknuté ego, ktoré vždy s inými zvädza súboje, je úplne inou vecou. Dosť bolo krátkozrakých hádok či súbojov o prevahu - nielen že vás robia nešťastnými, ale redukujú vaše dlhodobé šance dosiahnuť čokoľvek čo naozaj chcete.

Panna 24. august - 24. september

Dávajte si pozor na to, akým spôsobom s ľuďmi komunikujete a hlavne o čom. Nie každý totiž zdieľa váš názor. Mohli by ste ochutnať, aké to je, na niečom tvrdo pracovať - a možno zistíte, že sa vám to trochu páči! Potom vás čaká menší neúspech, ale to nebude nijakým problémom, tak to ako problém neberte.

Váhy 24. september - 23. október

Vaša energia bude vysoká a nálada výborná. Neskôr detaily nebudú až tak dôležité ako celkový obraz, tak sa na veci pozrite tak globálne, ako len môžete. Veci nebudú môcť ísť lepšie, a vy nebudete môcť pôsobiť skvelejšie. Nebuďte šokovaní, keď sa vám predstaví celý húf ctiteľov - sami od seba! Hľadajte rovnováhu - aj doma a aj v práci.

Škorpión 24. október - 22. november

Mesiac začnete v skutočnom stave blaha. Áno, bude sa vám dostávať čo chcete. Budete sa dobre cítiť, budete skvelo pôsobiť a každý bude chcieť byť vaším priateľom. Plus sa budete cítiť zladene so svetom a s vám blízkymi ľudskými bytosťami. Čudujete sa čo sa deje? Nerobte si starosti! Niekedy veci proste idú po vašom!

Strelec 23. november - 21. december

Možno by ste práve teraz radšej sedeli osamote v rohu izby, svietili sviečkou a počúvali zvuk vášho vlastného dychu, než išli do baru. Ak to tak cítite, potom dajte zbohom noci pri pohárikú a doprajte si, čo potrebujete. Odvolajte čo ste plánovali a jednoducho strávte nejaký čas rozjímaním osamote. Čím lepšie budete vedieť, ako sa v daný moment cítite, tým budete lepšie pripravení urobiť rozhodnutia o tom, čo bude nasledovať.

Kozorožec 22. december - 20. január

Na začiatku mesiaca urobte rozhodnutie. Áno, vstaňte a začnite rozhodovať. Normálnu alebo bez kofeínu? Šišku alebo pikantný sendvič? Držať sa niekoho alebo nájsť čosi nové? Budete v dobrom období ujasniť si, čo práve teraz chcete robiť. Tak sa do toho pustite! Budete sami prekvapení tým, aké je perfektné rozhodovať sa sami, bez toho aby ste sa museli niekomu prispôbovať.

Vodnár 21. január - 19. február

Každý potrebuje cítiť, že je potrebným členom spoločnosti. Ale niekedy cítite, že to potrebujete viac, než iné veci. Skúste pomôcť svojim kamarátom a kamarátkam, hoc len pri vyberaní svetrika v Reserved. Neváhajte a zapojte sa aj do domácich prác, vaši rodičia to ocenia. V tejto chvíli sa vám všetko chce, nič nerobíte nasilu a to si ľudia hneď všimnú a verte, že ak budete potrebovať pomoc vy, budete mať veľa ľudí okolo seba.

Ryby 20. február - 20. marec

Spočiatku budete sami a nebudete vedieť, čo skôr. Nebudete chcieť riešiť vaše problémy s nikým, stále viac a viac sa budete uzatvárať do seba. Nerobte to! Máte okolo seba ľudí, ktorí si zaslúžia, aby ste im povedali, čo vás trápi a čo naopak veľmi teší. Veď lásky nie je nikdy dost', tak sa už toľko neskrývajte a dovoľte jej, aby sa dostavila aj k vám.

NF

Aký máš adrenalín?

V jeden upršaný októbrový večer som len tak sedela za netom a natrafila som na vcelku perfektné videá na nemenovanom internetovom fóre. Voľný pád, prepád do neznáma, adrenalínové šialenstvo niekoľko desiatok metrov... WoW!!! Musím povedať, že ma to fakt zaujalo. Skúšali ste už niekedy zoskok padákom? A čo tak bungeejumping? Alebo len, obyčajnú nefalšovanú horskú dráhu? A vlastne, mali by ste na to vôbec žalúdok??? Jednoduchou formou to zistíte v tomto teste.

- 1.) **Čím si natieraš maslo na chlieb?**
 - a) veľkým nožom
 - b) príborovým nožom
 - c) natiera mi ho mamina

- 2.) **Pred tebou je 20 metrový zraz, o neho opretý rebrík a vedľa rebríka lano. Čo urobíš?**
 - a) zleziem po lane, aj keď nemám istenie
 - b) použijem rebrík
 - c) zavolám si niekoho na pomoc

- 3.) **Ideš na snowboarde a pred tebou sú 3 skokárske mostíky. Prvý je veľký, druhý menší a tretí len maličká vyvýšeninka. Čo urobíš?**
 - a) Zavriem oči a rozbehnem sa na ten najväčší.
 - b) Pomaly idem k tomu najmenšiemu a dúfam, že sa mi nič nestane.
 - c) Obídem mostíky a jednoducho zjazdím zvyšok zjazdovky.

- 4.) **Prepadne ťa 12 lupičov. Čo urobíš?**
 - a) Vytiahnem vreckový nožík na svoju obranu.
 - b) Posnažím sa utiecť.
 - c) Zostanem na mieste a dám im všetky cenné veci.

- 5.) **Lietadlo, v ktorom sedíš, prepadnú teroristi. Čo urobíš?**
 - a) Postavím sa proti nim, vyslobodím pilotov a sám vyskočím padákom.
 - b) Zavolám mobilom pomoc.
 - c) Nahováraš si, že je to len sen, z ktorého sa čochvíľa preberieš.

- 6.) **Pozeráš akčný film, v ktorom hlavný hrdina zoskočí padákom z mrakodrapu. Čo urobíš?**
 - a) Predstavím si, že raz tak budem skákať aj ja.
 - b) Pozriem si tú časť filmu ešte raz.
 - c) Nič. Len ďalší blbý film.

Hodnotenie:

- a) => 3 b
- b) => 2 b
- c) => 1 b

18-16: Každodenne nasadzujeteš svoj život pre zábavu- čo lepšieho už len môže byť? Si vhodný človek na tajného agenta!

15-12: Trošku strelená osôbka, adrenalínové športy by ti nemali robiť žiaden problém, riadiš sa však heslom: Všetko, ale s mierou.

11-6: Menší suchar. Prečo sa zatŕažovať adrenalínom, keď sú aj krajšie veci, ako napr. sedenie pred telkou či pri svojej obľúbenej knihe?

Niki

Európske rieky:

1. Naháňaj vodu na jeho mlyn.
2. Horolezec dlho váhal, či pokračovať vo výstupe.
3. Európa dáva svetu výzvu na mier.
4. Včera bola bežecká dráha ešte mokrá.
5. V planetáriu študoval Pavol galaxie.
6. Ktorý nemá pár?

Európske pohoria:

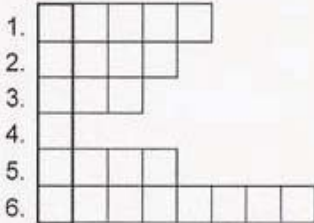
1. Používajú jednotlivé národy nárečia?
2. Najlepšie hral volejbal Kaninovč.
3. V lese poľoval pytliak
4. Pri praní sa pení nylon.
5. Kura letí dvorom ako blesk.
6. Šlabikár patizóny neuvádza.

Svetadiely:

1. Kričí a ziape, ale nikto ho nepočúva.
2. Razia vo vlaku našla čiernych pasažierov.
3. Bez kamer Ikarus nevzlietne.
4. Olaf, Rikardo a Zek vystupujú z auta.
5. Odrazu sa kazia potraviny.

Oblasť na Slovensku:

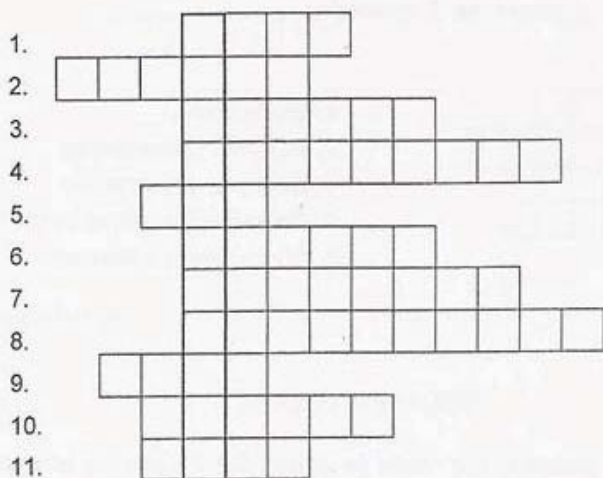
1. Berieme ich, keď sme chorí
2. Šijeme ňou
3. Najlepší priateľ človeka
4. Začiatkové písmeno v slove tuleň
5. Vetráme ním
6. Ženské meno 10. 5.

Boris Flaška

Dokončenie ľudových
prísloví zo strany 37:

- * ... spadne.
- ☪ ... najlepšie.
- ♦ ... kapce.
- ☪ ... strihaj.
- ♦ ... na stenu.
- ☪ ... od stromu.
- ☪ ... robili tebe.

Správne odpovede zo strany 39:
1/b ; 2/c ; 3/a ; 4/c ; 5/b

1. Gramatické kategórie podstatných mien sú: rod, číslo, pád
a
2. Vybrané slovo po r
3. Mama uplietla teplý s.....
4. Skáče po stromoch a má rada oriešky
5. Produkt včiel
6. Má meniny 1. 10.
7. Sladkosť
8. Dopravný prostriedok
9. Alkoholický nápoj z hrozna
10. Deťa z neho robí koláčiky
11. Píšeme ním

